

مەنبە

1
2021

2021- يىللىق 1- سان (ئومۇمىي 34- سان)

دېنى، ئىلمى، ئەدەبىي، ئىجتىمائىي پەسىللىك ژۇرنال

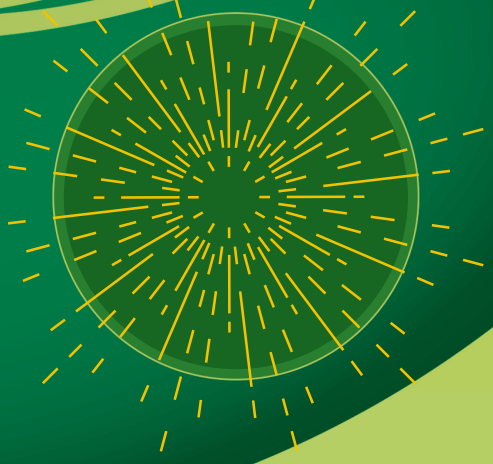
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
مەنبە

❁ جامائەتلىشىش توغرىسىدا

❁ دېنى ئىلىمى ۋە بەشەرىي ئىلىمى

❁ سودا - تىجارەتنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى

❁ ياشلارنىڭ ئېزىپ كېتىشىدىكى سەۋەبلەر

مۇكاپاتلىق ئەسەرلەر سەھىپىسى

كەڭ ئوقۇرمەنلىرىمىز ۋە ئاپتورلىرىمىز سەمگە...

ئالدىنقى ساندا مۇھەر مەشىھىتىن
بېشارەت مۇكاپاتقا لايىق كۆرۈلدى.

مۇبارەك بولسۇن!

زۇرنىلىرىمىز قايتا نەشر قىلىنىپ ئالتىنچى يىلغا قەدەم قويدى. بۇ جەرياندا بىز مۆھتەرەم ئاپتورلىرىمىزنىڭ ۋە ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ قىزغىن قوللاپ-قۇۋۋەتلىشى، شۇنداقلا ئىزچىل رىغبەتلەندۈرۈپ تۇرۇشى نەتىجىسىدە بۇ ئازغىنە ئەمگىكىمىزنى داۋام قىلىپ بۈگۈنگە ئۇلاشتۇق.

شۇ مۇناسىۋەت بىلەن زۇرنال تەھرىر ھەيئىتىدىكىلەرنىڭ ئۆزئارا مەسلىھەت قىلىشىشى ۋە ئەتراپىمىزدىكى سەمىمىي ئىلىم ھېرىسمەنلىرىنىڭ ئاكتىپ ئاۋاز قوشۇشى ئارقىسىدا، ھەر ساندا بىر نەپەر مۇنەۋۋەر ئاپتورنى باھالاپ چىقىش ۋە ئۇلارغا ئاز بولسىمۇ كۆڭلىمىزنى ئىپادىلەشنى لايىق تاپتۇق.

ھەر ساندا ئىلگىرىكى ساندا مۇكاپات نامزاتى سالاھىيىتىگە مۇشەررەپ بولغان بىر نەپەر ئاپتورنىڭ نام شەرىپى ۋە ئېرىشكەن مۇكاپات سوممىسى ئېلان قىلىنىدۇ.

باھالاشقا قاتناشتۇرۇلدىغان ئەسەرلەر:

1. تەتقىقات خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەر.
 2. ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ دىنىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلىرىگە ئالاقىدار مۇھاكىمە خاراكتېرىدىكى ئەسەرلەر.
 3. تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە ئەسەرلەر.
 4. مائارىپ توغرىسىدا يېزىلغان ئەسەرلەر...
- شۇ مۇناسىۋەت بىلەن كەڭ ئاپتور قېرىنداشلىرىمىزنىڭ بىزنى يۇقىرىقى ساھەلەر بويىچە ئەسەر بىلەن تەمىنلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

ئاخىرىدا بارلىق ئوقۇرمەن قېرىنداشلارنىڭ ئادىللىقىنى تۇتقا قىلغان ئاساستا، ئەسەرلەرگە ئۆزىنىڭ باھا ۋە پىكىرلىرىنى يېزىپ، زۇرنىلىرىمىزنىڭ مەخسۇس ئېلخەت ئادرېسىغا يوللىشىنى، بىزنى پائال قوللاپ-قۇۋۋەتلەپ بېرىشىنى سورايمىز.

كامالى ئېھتىرام بىلەن: «مەرىپەت زۇرنىلى» تەھرىراتى

مۇنبەرىپە

دۇنيە، ئىلمىي، ئەدەبىي، ئىجتىمائىي
پەسىللىك ژۇرنال

2021

1-سان (ئومۇمىي 34-سان)

ژۇرنال مەسئۇلى:

سراجىدىن ئەزىزى

مەسئۇل مۇھەررىرى:

مۇھەممەد يۈسۈپ

تەھرىر ھەيئەتلەر:

ئابدۇرېھىم دۆلەت

ئابدۇلئەھەد ھاپىز

ئابدۇلئەھەد ئۇجات

ئابدۇلئەھەد ئۇچقۇن

ئاتاۋۇللا سەئىد

تاھىرجان

مۆمىنجان سىدىق

ئوبۇلقاسىم ئەھمەدى

(ئىسىملار ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە تىزىلدى)

مۇشتەرىي بولۇڭ

ئەسەر ئەۋەتىڭ

پىكىر - تەكلىپ بېرىڭ

www.meripetjournal@gmail.com

www.merifet.net

✽ ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىدىغان مۇئەممىنلەر.....
5 مۇھەممەد يۈسۈپ

✽ ئىسلام شەرىئىتىدىكى ئاسانلىق كۆرۈنۈشلىرى.....
12 ئابدۇلئەھەد ھاپىز

✽ قۇرئان كەرىمدە تىلغا ئېلىنغان مەزلۇملاردىن ئۇيغۇر
خەلقىگە نەزەر.....
18 ئابدۇللا ئارمان

✽ دۇنيە ئىلىملەر ۋە بەشەرەت ئىلىملىرى.....
28 قارىيە مۇئەممىن مەنۇن تەرجىمىسى

✽ سىياسىي پاناھلىق ھىجرىتى ۋە ئۇيغۇرلار.....
36 ئابدۇراھمان جامال كاشىغەرى

✽ جامائەتلىشىشنىڭ زۆرۈرىيىتى ۋە تەخىرسىزلىكى.....
48 مۇھەممەتئىمىن تارىم

✽ سودا - تىجارەتنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى ۋە ئۇنىڭ
پەزىلەتلىرى.....
56 ئابدۇمىجىت مۇھەممەتئىمىن

✽ ئاتلانغان روھلار.....
64 تاھىرجان

✽ ياشلاردىكى ئېزىپ كېتىشنىڭ ئاساسلىق سەۋەبلىرى.....
75 ئابدۇۋارىس روزى

✽ ھۆكۈمى ئىلاھىي.....
79 ئەركىن ئالىپ تەييارلىغان

✽ شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى.....
82 ئابدۇللا روزىمۇھەممەت تەييارلىغان

كەڭ ئوقۇرمەن ۋە ئاپتورلار سەمگە...

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار!

زۇرنىلىمىز قايتا نەشر قىلىنىپ 6- يىلىغا قەدەم قويدى. بۇ جەرياندا زۇرنال مەسئۇلى ۋە تەھرىر ھەيئىتىدىكىلەرنىڭ، شۇنداقلا بىزنى قوللاپ كېلىۋاتقان قەدىرلىك ئاپتورلارنىڭ ئىزچىل تىرىشچانلىقى ۋە ئىخلاسى بىلەن ھەر سان زۇرنالنى قوللىمىزدىن كېلىشىچە ئەڭ ياخشى چىقىرىشقا ۋە بەلگىلەنگەن قەرەلدە ئوقۇرمەنلەر بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈشكە كۈچەپ كەلدۇق.

خۇددى بىز تۇنجى ساندا ئەسكەرتكىنىمىزدەك، زۇرنىلىمىز مۇھاجىرەتتىكى ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىزنىڭ دىنىي چۈشەنچىسىنى ئاشۇرۇش، مەنىۋى دۇنياسىنى بېيىتىش، ئۆزئارا چۈشىنىشنى ئىلگىرى سۈرۈش، شۇنداقلا ئانا تىلىمىزنى قوغداشنى ئاساسىي نىشان قىلغان.

بۇ يىل يەنى 2020- يىلىدىن باشلاپ «ئۆلىمالار زۇرنىلى» نامىدا يېڭىدىن بىر زۇرنال تەسىس قىلىنغان بولۇپ، مەزكۇر زۇرنال خاراكتېر جەھەتتىن پۈتۈنلەي دىنىي ۋە ئىلمىي زۇرنال قىلىپ بېكىتىلدى. شۇڭلاشقا بىز «مەرىپەت زۇرنىلى» نى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا بىر قەدەر ئېچىۋېتىلگەن، ئۈنۈپرسال بىر نەشر ئەپكارى قىلىپ، يېڭىچە تۈس ۋە قىياپەتتە ئوقۇرمەنلىرىمىز بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈشنى قارار قىلدۇق.

ئېچىۋېتىش دېگەنمىز زۇرنىلىمىزنىڭ ئەسلىدىكى نىشان ۋە پىرىنسىپلىرىدىن چەتنەش دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى تېخىمۇ كۆپ خىللىشىش، ھەر خىل ژانىرلارغا ئىستون ئاجرىتىش، ئەدەبىي، بەدىئىي، ئىلمىي، ئىجتىمائىي ساھەلەردە قەلەم تەۋرىتىدىغان قېرىنداشلارغا سەھنە ھازىرلاش دېگەنلىكتۇر.

مۇھاجىرەتتىكى قېرىنداشلىرىمىز ئىچىدە قەلەم قۇۋۋىتى ياخشى، پىكىرى ئىلغار، ئىپادىلەش ئىقتىدارى يۇقىرى، تۈرلۈك ژانىرلاردا ئەسەر يازالايدىغانلار ئاز ئەمەس. بىز سىلەرگە سەھنە ھازىرلىدۇق، بىز ھەر قاچان سىلەرنىڭ خىزمىتىڭلاردا...

قېنى قېرىنداشىم، ئانا تىلىمىزغا بولغان سۆيگۈڭىزنى ئەمەلىي ئىقتىدارىڭىز ئارقىلىق ئىپادىلەڭ. سىزنىڭ قەلىمىڭىزدىن تەپچىگەن ئانا تىل مۇھەببىتى زۇرنىلىمىز قۇرلىرىدا ئەكسى ئەتسۇن، ئەسەرلىرىڭىزدە دولقۇنلىغان گۈزەل سەتىرلەر ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ ھارغىن روھىغا كۈچ-قۇۋۋەت، تەشنا قەلبىگە ئابھايات بولسۇن...

ھۆرمەت بىلەن:

— «مەرىپەت زۇرنىلى» تەھرىراتى

ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئىرىشكەن مۇئمىنلەر

مۇھەممەد يۇسۇپنىڭ (نەشر قىلىنىشى ئالدىدىكى) «تەپسىر جەۋھەرلىرى» دىن ئاللانما

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ (38) أَدْنَى لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بَأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (39) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (40) الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (41)

تەرجىمىسى :

38 - ئاللاھ (ھەقىقىي) مۇئمىنلەرنى چوقۇم قوغدايدۇ، ئاللاھ ھەرقانداق خىيانەتچى، تۈزكۈر بەندىنى ھەرگىز دوست تۇتمايدۇ.

39 - ھۇجۇم قىلىنغۇچىلارغا زۇلۇمغا ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن (قارشىلىق كۆرسىتىشكە) رۇخسەت قىلىندى. شەكسىزكى، ئاللاھ ئۇلارغا ياردەم بېرىشكە ئەلۋەتتە قادىردۇر.

40 - ئۇلار پەقەت «رەببىمىز ئاللاھتۇر» دېگەنلىكى ئۈچۈنلا، ئۆز يۇرتلىرىدىن ناھەق ھەيدەپ چىقىرىلغان ئىدى. ئەگەر ئاللاھ ئىنسانلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسى بىلەن توسۇپ تۇرمىسا، راھىبلارنىڭ ئىبادەتخانىلىرى، چېركاۋلار، يەھۇدىيلارنىڭ ئىبادەتخانىلىرى ۋە ئاللاھنىڭ نامى كۆپ يادلىنىدىغان مەسجىدلەر ئەلۋەتتە ۋەيران قىلىناتتى. كىمكى ئاللاھنىڭ دىنىغا ياردەم بېرىدىكەن، ئەلۋەتتە ئاللاھ ئۇنىڭغا ياردەم بېرىدۇ. شەكسىزكى، ئاللاھ ناھايىتى كۈچلۈكتۇر، غالىبتۇر.

41 - ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىدىغانلار شۇنداق كىشىلەركى، ئەگەر بىز ئۇلارنى يەر يۈزىدە ئۈستۈنلۈككە ئىگە قىلساق، ئۇلار نامازنى مۇكەممەل ئوقۇيدۇ، زاكات بېرىدۇ، كىشىلەرنى ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ. ئىشلارنىڭ ئاقىۋىتى ئاللاھقا مەنسۇپتۇر.

تەپسىرى:

شەكسىز ھەقىقەت شۇكى، ئاللاھ تائالاغا ئىمان ئېيتىپ، شۇ ئىمانغا لايىق ياشىغان ۋە ئەقىدىسىدە مۇستەھكەم تۇرغان ھەقىقىي مۇئىمىنلەرنى ئاللاھ تائالا چوقۇم قوغدايدۇ، ئۇلارنى دۈشمەنلىرىنىڭ يامانلىقلىرىدىن ۋە سۇيىقەستلىرىدىن ساقلايدۇ، ئۇلارغا ياردەم ۋە نۇسرەت ئاتا قىلىدۇ. چۈنكى ئاللاھ تائالا ھەقىقىي مۇئىمىنلەرنىڭ مەدەتكارىدۇر. شۇمۇ ئېنىقكى، ئاللاھ تائالا ئىمانەتكە خىيانەت قىلىدىغان، ۋەدىسىنى بۇزىدىغان، سۆزىدە تۇرمايدىغان، نېمەت بەرگۈچىگە شۈكۈر قىلمايدىغان، ياخشىلىققا تۈزگۈرلۈك قىلىدىغان رەزىل مەخلۇقلارنى قەتئىي ياقىتۇرمايدۇ، مۇنداقلارنى ھەرگىز دوست تۇتمايدۇ. ئاللاھ تائالا يەنە ساختا ئىلاھلارغا چوقۇنىدىغان، بۇتلارغا، مازارلارغا ئاتاپ قۇربانلىق قىلىدىغان مۇشرىكلارنىمۇ ئەلۋەتتە ياقىتۇرمايدۇ.

ئىسلام دەۋىتىنىڭ مەككە دەۋرىدە، مۇسۇلمانلار ئىنتايىن ئاجىز، سانى ئاز ئىدى، مەككىلىك مۇشرىكلار مۇسۇلمانلارنى ئىسلام دىنىدىن قايتۇرۇش ئۈچۈن قولدىن كەلگەن ۋەھشىيلىكلەرنىڭ ھەممىسىنى قىلاتتى، مۇشرىكلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭ ساھابىلىرىگە گەھ تىلى بىلەن، گەھ قولى ۋە ھەرىكىتى بىلەن كۆپ ئەزىيەتلەرنى قىلاتتى. ھەتتا بەزىدە ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ مۇشرىكلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن شىكايەت قىلاتتى. ئەھۋال شۇنداق داۋاملىشىۋەردى. بۇ ئارىدا مۇشرىكلار تېخىمۇ ھەددىدىن ئاشتى، مۇسۇلمانلارنى تېخىمۇ بەك بوزەك قىلىدىغان، تېخىمۇ خورلايدىغان، خالىغانچە تۇتۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىغان دەرىجىگە يەتتى. بۇ ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە چىداپ بولالمىغان مۇسۇلمانلار ئاۋۋال ھەبەشىستانغا (ھازىرقى ئېفىئوپىيەگە)، ئاندىن مەدىنە مۇنەۋۋەرە شەھىرىگە ھىجرەت قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئاللاھ تائالانىڭ ئەمرى بىلەن مەدىنەگە ھىجرەت قىلىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنەگە بارغاندىن كېيىن، ئۇ جايدا مۇسۇلمانلار جامائىتىنى بەرپا قىلدى. ئەمما مەككىلىك مۇشرىكلار مەدىنەگە ۋە ھەبەشىستانغا كەتكەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆي - ۋارانلىرىنى بۇزۇپ تاشلاپ، مال - مۈلۈكلىرىنى تالان - تاراج قىلىپ، بالىچاقلىرىنى قاتتىق قىيىن - قىستاقلارغا ئالغىلى تۇردى. مەدىنەدە بۇ ئېچىنىشلىق ئەھۋالنى ئاڭلاپ تۇرغان ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مەككىلىك مۇشرىكلارنىڭ بۇ جەۋر - زۇلۇملىرىغا قارشى ئۇرۇش قىلىشنى تەكرار - تەكرار ئىلتىماس قىلغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ تائالادىن بىر ئەمىر - پەرمان بولمىغۇچە ئۇرۇش قىلمايدىغانلىقىنى ۋە سەۋر قىلىش لازىملىقىنى ئېيتاتتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەدىنەدە «ھۇجۇم قىلىنغۇچىلارغا، زۇلۇمغا ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن، (قارشىلىق كۆرسىتىشكە) رۇخسەت قىلىندى» دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغان ۋە بىرىنچى بولۇپ ئۇرۇش ئاچقان كاپىرلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىشى ئۈچۈن ئاللاھ تائالا تەرەپتىن رەسمىي رۇخسەت كەلگەن بولدى.

ئۇرۇش قىلىش ئىسلام دىنىدا ئەڭ ئاخىرقى چارە بولۇپ، ئىسلام دىنى مەسىلىنى ئۇرۇشسىز ھەل قىلىشنى ئەڭ ئالدىنقى ئورۇندا قويدۇ. مۇسۇلمانلار بىكاردىن بىكارغا ئۇرۇش قىلىشنى تەلەپ قىلغان ئەمەس، چۈنكى مەككىلىك مۇشرىكلار ئۇ

جايدىكى مۇسۇلمانلارنى ئۆز يۇرتىدىن قوغلاپ چىقارغان، مال - مۈلۈكىنى تالان - تاراج قىلغان ۋە ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى ئەڭ ۋەھشىي شەكىلدە ئازابلىغان بولۇپ، بىر جۈملە سۆز بىلەن ئېيتقاندا، مۇسۇلمانلار ھەر تەرەپتىن زۇلۇمغا ئۇچرىغان ئىدى. بۇنداق ئەھۋالدا، ئۇلارنىڭ زۇلۇمغا قارشى تۇرۇشى تامامەن ھەقىقەت ئىدى. شۇنداقتىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ تائالانىڭ ئەمرىنى كۈتتى، سەۋر قىلدى، ساھابىلىرىنىمۇ سەۋر قىلىشقا بۇيرىدى. ئاخىرى زۇلۇمغا قارشىلىق كۆرسىتىشكە ئاللاھ تائالا رەسمىي رۇخسەت بەردى. ئاللاھ تائالا ئەلۋەتتە مۇئمىنلەرگە ياردەم قىلىشقا ۋە ئۇرۇشىمۇ ئۇلارنى غەلبىگە ئېرىشتۈرۈشكە قادىردۇر. لېكىن ئاللاھ تائالا مۇسۇلمانلارنىڭ ئىتائەتچانلىقىنى سىناش، ئۇلارنىڭ ھەق يولىدا قان - تەر ئاققۇزۇپ ئەجىر سىغىدۇرۇش ئارقىلىق ئاخىرەتنىڭ كاتتا مۇكاپاتلىرىغا سازاۋەر بولۇشىنى خالىغانلىقتىن، ئۇلارنى ئاللاھ يولىدا جەھاد قىلىشقا ۋە تائەت - ئىبادەت ئۈچۈن جاپا چىكىشكە بۇيرۇغان. ئەڭ مۇھىمى بۇ سىناق دۇنيادىكى ئاللاھ تائالا مۇئمىنلارنىڭ ئىمانىنى ۋە ساداقىتىنى سىناپ كۆرۈشنى خالىغان.

ئاللاھ تائالا بۇ مۇئمىنلارنىڭ ئەھۋالىنى بايان قىلىپ: ﴿ئۇلار پەقەت «رەببىمىز ئاللاھتۇر» دېگەنلىكى ئۈچۈنلا، ئۆز يۇرتلىرىدىن ناھەق ھەيدەپ چىقىرىلغان ئىدى﴾ دېگەن. توغرا، ئۇلار «رەببىمىز ئاللاھتۇر» دېگەنلىكى ئۈچۈنلا ئۆز يۇرتلىرىدىن قوغلاپ چىقىرىلغان ئىدى. بۇرچ سۈرىسىدىكى بىر ئايەتتە: ﴿ئۇ زالمىلار) مۇئمىنلەردىن پەقەت ئۇلارنىڭ غالىب، مەدەھىيەگە لايىق، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى ئىلكىدە بولغان ئاللاھقا ئىمان ئېيتقانلىقى ئۈچۈنلا ئۆچ ئالغان ئىدى.﴾^[1] دەپ كەلگەن.

ئى ئىنسانلار! ئاللاھ تائالانىڭ مۇئمىنلەرگە ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن رۇخسەت بەرگەنلىكىدىن ۋە ئۇنىڭ ئۇلارغا دۈشمەنلىرىگە قارشى ياردەم بېرىشىگە ۋەدە قىلغانلىقىدىن، شۇنداقلا مۇئمىنلەرنى جەھادقا چاقىرغانلىقىدىن ئەجەبلەنمەڭلار. ئەگەر ئاللاھ تائالا پەيغەمبەرلىرىنى ۋە مۇئمىنلەرنى زالىم كۈچلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىشقا بۇيرۇمىغان بولسا ئىدى، دۇنيانى يولسىزلىق ۋە جەۋر - زۇلۇم قاپلىغان، ئاللاھ تائالاغا ئىبادەت قىلىنىدىغان ئورۇنلار يەر يۈزىدىن يوق قىلىنغان، خىرىستىيانلارنىڭ چىركاۋلىرى، يەھۇدىيلارنىڭ ئىبادەتخانىلىرى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئاللاھ تائالانى كۆپ ياد ئېتىدىغان مەسجىدلىرى ئاللىبۇرۇن يەر بىلەن يەكسەن بولغان بولاتتى.

ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ دىنىغا ياردەم بەرگەنلەرگە ئەلۋەتتە ياردەم قىلىدۇ. چۈنكى ئاللاھ تائالا ھەممىدىن كۈچلۈك ۋە ھەممىگە قادىردۇر. ھېچقانداق بىر كۈچ ئۇنى يېڭەلمەيدۇ.

ئاللاھ تائالانىڭ دىنىغا ياردەم قىلىش قانداق بولىدۇ؟

ئاللاھ تائالانىڭ دىنىغا ياردەم قىلىش دېگەننىڭ مەنىسى: ئاللاھ تائالانىڭ دىنىغا ئەمەل قىلىش، ئىخلاس قىلىش ۋە بۇ دىنغا ھەقىقىي تەۋە بولۇش، ئاللاھ تائالاغا ئەمەلىي رەۋىشتە ئىتائەت، ئۇنىڭ ئەمر - پەرمانلىرىنى ئورۇنداش، ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە

ئىتائەت قىلىشى، ئاللاھ تائالانىڭ كىتابىغا تولۇق ئەمەل قىلىشى، دىننى بار كۈچى بىلەن قوغداش دېگەنلىكتۇر. شۇنداق قىلغان ئادەم ئاللاھ تائالانىڭ دىنىغا ياردەم بەرگەن بولىدۇ. چۈنكى ئاللاھ تائالا ھەممىگە قادىر ۋە ھەممىدىن بەھجەتتۇر. ئۇ كىشىلەرنىڭ ياردىمىگە موھتاج ئەمەس. ئىسلام دىنىنى شۇنداق مۇستەھكەم تۇتۇپ ماڭغان ئادەمگە ئاللاھ تائالا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە چوقۇم ياردەم بېرىدۇ. بۇ شەك قوبۇل قىلمايدىغان ھەقىقەتتۇر. «ئى ئىمان ئېيتقانلار! سىلەر ئاللاھقا (ئۇنىڭ دىنىغا) ياردەم بەرسەڭلار، ئاللاھ سىلەرگە (دۈشمىنڭلارغا قارشى) ياردەم بېرىدۇ، قەدىمڭلارنى (جەھاد مەيدانىدا) مۇستەھكەم قىلىدۇ»^[1].

«قۇرئان كەرىم» نىڭ بۇ ئوچۇق ۋە ئېنىق بايانلىرىدىن كېيىن، ئۆزىمىزنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ دىنىدىن قانچىلىك يىراقلىشىپ كەتكەنلىكىمىزنى بىلىپ تۇرۇپ، قايسى يۈزىمىز بىلەن «ئاللاھ بىزگە ياردەم قىلمىدى» دىيەلەيمىز؟ بىز ئاللاھ تائالا تەلەپ قىلغان شەكىلدە مۇئىمىن بولالدىقۇمۇ؟ بىز راستتىنلا ئۇنىڭ دىنىغا ياردەم قىلدۇقۇمۇ؟ ياق! بىز پەقەت «مۇسۇلمان» دېگەن ئىسىم بىلەنلا بۇ دىنغا ئۆزىمىزنى مەنسۇپ قىلىپ كېلىۋاتىمىز. ئەمما ئىسلامنىڭ روھى، «قۇرئان كەرىم» نىڭ كۆرسەتمىلىرى، ئاللاھ تائالانىڭ ئەمر - پەرمانلىرى كۆپىنچە ئىشلاردا كىتاب يۈزىدىلا قالغان. ئاللاھ تائالانىڭ «بەندىلىرىدىن شۇكۇر قىلىدىغانلار بەكمۇ ئاز»^[2] دېگەن سۆزى بىزدە تولۇق مەنىسى بىلەن ئىپادىسىنى تاپماقتا.

بىز مۇسۇلمانلاردا رىياكارلىق ئىللىتى شۇنچىلىك ئومۇملىشىپ كەتكەنكى، بىزنىڭ ئىبادەتلىرىمىزنىڭ ۋە ئەمەللىرىمىزنىڭ مۇتلەق كۆپ سانلىقى شەكىلۋازلىقتىنلا ئىبارەت بىر نەرسىگە ئايلىنىپ قالغان. ئىخلاس ۋە قېتىرقىنىپ ئىشى قىلىش دېگەنلەر بىزدە يوقنىڭ ئورنىغا چۈشۈپ قالغان. ھەقىقىي مۇسۇلمانلاردا بولۇشقا تېگىشلىك ئۆزگىچىلىكلەر ۋە خىسلەتلەرنى ھازىرقى زاماندىكى مۇسۇلمانلاردىن تېپىش ئىنتايىن قىيىن بولۇپ قالغان. شۇڭا بىزنىڭ ھالىمىز خاراب، تەلىمىمىز كاج بولۇپ كەلمەكتە.

ئاللاھ تائالانىڭ ياردىمىگە مۇيەسسەر بولغان مۇئىمىنلەر يەر يۈزىدە ئۈستۈنلۈككە ئىگە قىلىنسا، ئۇلار تۆۋەندىكى تۆت ئىشنى تولۇقى بىلەن ئورۇندايدۇ:

1. بەش ۋاخ نامازنى پۈتۈن شەرتلىرى ۋە قائىدە - تەرتىپلىرىگە رىئايە قىلغان ھالدا، ئۆز ۋاقتىدا مۇكەممەل ئادا قىلىدۇ. چۈنكى ناماز ئىسلام دىنىدا ئىماندىن كېيىنلا بۇيرۇلغان بىرىنچى ئىبادەت ۋە ئەڭ مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغان كۈنلۈك پەرزدۇر. ناماز بەندە بىلەن ئاللاھ تائالانىڭ ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىش نۇقتىسىدۇر. ئۇ نەپسىنى پاكلايدىغان، روھنى يۈكسەلدۈرىدىغان، تەرتىپ ۋە ئىنتىزامنى ئۆگىتىدىغان، يامانلىقتىن توسىدىغان تەربىيە خاراكتېرلىك ئىبادەتتۇر. «شەكسىزكى، ناماز قەبىھ ئىشلاردىن ۋە گۇناھلاردىن توسىدۇ»^[3] قىسقىسى، ناماز دىننىڭ تۈۋرۈكى ۋە ئىبادەتنىڭ بېشىدۇر.

بەزىلەر دېيىشى مۇمكىن، «ھازىر جەمئىيىتىمىزدە ناماز ئوقۇپ تۇرۇپمۇ ئەخلاقى تۈزەلمىگەن، بىرىنى ئالدايدىغان، بىرىگە قارا چاپلايدىغان، بىرىگە ئەزىيەت بېرىدىغان

[1] مۇھەممەد سۇرىسى: 7 - ئايەت.

[2] سەبەئە سۇرىسى: 13 - ئايەت.

[3] ئەنكەبۇت سۇرىسى: 45 - ئايەت.

مۇسۇلمانلارنى كۆپ ئۇچرىتىمىز، ئۇلارنى ناماز نېمىشقا يامان ئىشتىن توسالمدى؟» بىز دەيمىزكى، نامازنى ئوقۇپ قويغانلىق ھېساب ئەمەس، بەش نامازغا مەسجىدكە بېرىپ مەسجىدنى تولدۇرغانلىق ھېساب ئەمەس، ناماز ئوقۇغۇچىلار نامازنى ئادا قىلىشتىكى مۇكەممەللىك دەرىجىسىگە قاراپ نامازدىن مەنپەئەت ئالالايدۇ. بەزى كىشىلەر ناماز ئوقۇپ تۇرۇپمۇ، بۇ نامازدىن قىلچە نەپ ئالالمايدۇ. چۈنكى نۇرغۇن ئادەملەر پۇل - مېلىنىڭ ھېساباتىنى، بىراۋلاردىن قانداق ئۆچ ئېلىشنى، بىرلىرىنى قانداق ئالداپ پۇلنى ئېلىۋېلىشنى، يەنە نۇرغۇنلىغان يامان غەرەزلەرنى نامازغا تۇرغىنىدا پىلانلايدۇ، ھەتتا ئۇلار ئىمامنىڭ قىيامىنى ئاڭلاپ تۇرۇپ، ئىمامنىڭ قايسى سۈرىنى ئوقۇغانلىقىنى ئاڭقىرالماي نامازنى تۈگىتىدۇ. مۇنداق ئوقۇلغان ناماز كىشىنى قانداقمۇ يامان ئىشتىن توسالسىۇن؟ بۇ ناماز ئۇ كىشىنى نامازنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ يامان خىياللاردىن توسالمىسا، نامازنىڭ سىرتىدا يامان ئىشتىن قانداق توسالسىۇن؟!

نامازدىن مەنپەئەت ئېلىش خۇشۇدۇ دەرىجىسىگە قاراپ بولىدۇ

خۇشۇدۇ نامازدا تۇرغاندا، ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلۇغلىقىدىن ۋە ھەيۋىتىدىن ئەيمەنگەن، كۆڭۈلنى ناماز بىلەنلا بەند قىلغان ۋە پۈتۈن پىكىر - خىيالىنى ئاللاھ تائالانىڭ بېغىشلىغان ھالدا، كەمتەرلىك ۋە ھۇشيارلىق بىلەن تۇرۇش دېگەنلىكتۇر. خۇشۇدۇ نامازنىڭ جېنى بولۇپ، ئۇنىڭدىن نېسۋىسىنى ئالالمىغان ناماز ئۆلۈك نامازدۇر. چۈنكى ھەركىمنىڭ نامازدىن ئالدىدىغان نېسۋىسى پەقەت ئۇنىڭدا ئەقلى ئويغاق تۇرغان قىسمى بىلەنلا چەكلىنىدۇ. شۇڭا ھەزرىتى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: **{لَيْسَ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ إِلَّا مَا عَقَلْتَ مِنْهَا}** يەنى «نامازىڭدىن پەقەت نېمە دېگەن ۋە نېمە قىلىۋاتقىنىڭنى بىلىپ تۇرۇپ ئوقۇغىنىڭلا ساڭا ھېسابتۇر» دېگەن^[1].

ناماز ئوقۇغانغا بېرىلدىغان ساۋاب «خۇشۇدۇ»غا قاراپ بولىدۇ. ناماز ئوقۇغانلارنىڭ بەزىسى تولۇق ساۋابقا ئېرىشىپ، بەزىسى يېرىم ساۋابقا ۋە بەزىسى يېرىمىدىنمۇ ئاز ساۋابقا ئېرىشىدۇ. ئەمما نامازدا نېمە ئوقۇلغان ۋە نېمە ئىشى قىلىنغانلىقىنىمۇ بىلمەستىن ئۇنىڭغا كىرگەن پېتى چىققان كىشى ھېچقانداق ساۋابقا ئېرىشەلمەيدۇ. چۈنكى ئۇ، «خۇشۇدۇ»نى پۈتۈنلەي تەرك ئەتكەن كىشىدۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: **{إِنَّ الْعَبْدَ لَيُصَلِّي الصَّلَاةَ مَا يَكْتَبُ لَهُ مِنْهَا إِلَّا عَشْرُهَا، تَسْعُهَا، ثَمَنُهَا، سُبْعُهَا، سُدْسُهَا، خَمْسُهَا، رُبْعُهَا، ثُلُثُهَا نِصْفُهَا}** يەنى «بەندە ناماز ئوقۇغان بىلەن ئۇنىڭغا بېرىلدىغان ساۋاب يا ئوندىن بىرى، يا توققۇزدىن بىرى، يا سەككىزدىن بىرى، يا يەتتىدىن بىرى، يا ئالتىدىن بىرى، يا بەشتىن بىرى، يا تۆتتىن بىرى، يا ئۈچتىن بىرى، يا يېرىمدۇر»^[2].

2. ئۇلار زاكاتنى تولۇق ئادا قىلىدۇ. زاكات مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدە ئىجتىمائىي ھەمكارلىقنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا تۈرتكە بولىدىغان مۇھىم بىر ئىجتىمائىي ئىبادەت بولۇپ، مۇسۇلمانلار ئوتتۇرىسىدا بىرلىك، باراۋەرلىك ۋە ھەمكارلىقنى بەرپا قىلىشنىڭ يولى ئۆزگارا ياردەملىشىش، بىر - بىرىنىڭ يۈكىنى بىللە كۆتۈرۈش، ئاجىزلارغا ياردەم قىلىشتىن باشلىنىدىغانلىقى ئېنىقتۇر. ئىسلام دىنىدا پەرز قىلىنغان زاكات بۇ

[1] «مجموع الفتاوى لابن تيمية» 7 - توم 31 - بەت .

[2] «مسند الإمام أحمد» 31 - توم 18 - بەت 18894 - ھەدىس .

پەقەت بىلەن بۇيرۇلغان بولۇپ، ئۇ ئىككىنچى چوڭ ئىبادەتتۇر.

زاكات بەرگۈچى ئۇنى ئالغۇچىغا مەنئەت قىلماستىن، تەكەببۇرلۇق قىلماستىن، كۆرەڭلىمەستىن، پەقەت ئاللاھ تائالا بۇيرۇغان پەرزنى ئادا قىلدىم دېگەن ئېتىقادتا بېرىدۇ ۋە ئالغۇچىمۇ ئۆزۈمنىڭ تېگىشلىك ھەققىنى ئالدىم دېگەن ئېتىقادتا ئالىدۇ. شۇنداق قىلىپ جەمئىيەتتە ھەركىم ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكىلەرگە شۇنداق ياردەم قولىنى سۇنۇشى ئارقىلىق دوستلۇق، مۇھەببەت ۋە ئىناقلىق ئاشىدۇ.

ئىنسانلار ئاللاھ تائالانىڭ دىنىدىن، مەڭ يىللاردىن بېرى تەجرىبىدىن ئۆتكەن نۇرلۇق شەرىئەتتىن يۈز ئۆرۈپ، تەڭسىزلىكنى يوق قىلىش دەۋاسى بىلەن سوتسىيالىزمنى تەجرىبە قىلىپ كۆردى. ئەمما سوتسىيالىزىمدا بايلار كەمبەغەللەرگە، كەمبەغەللەر تېخىمۇ كەمبەغەللەرگە ئايلاندى. خەلقنىڭ پۇل - مېلى ۋە ۋەتەننىڭ بايلىقى ئادەم ئۆلتۈرىدىغان قىرغۇچ قوراللارنى سېتىپ ئېلىشقا ياكى ياساشقا كەتتى. خەلق بىر نانغا زار بولدى. سوتسىيالىستىك تۈزۈم مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئىنسانلار چىقىش يولى ئىزدەپ ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگەرمەس دىنىغا ۋە نۇرلۇق شەرىئەتكە قايتىشقا باشلىدى. شۇڭا ھازىر دۇنيادا ئادەم سانى ئەڭ تېز كۆپىيىۋاتقان ۋە كىشىلەر ئەڭ قىزىقىۋاتقان دىن ئىسلام دىنى بولۇپ قالدى. بۇ سەۋەبتىن دۇنيانىڭ بارلىق كاپىرلىرى بۇ دىننىڭ دۇنيا خەلقىنىڭ ئورتاق دىنى بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئىسلامغا تۈرلۈك تۆھمەتلەرنى ئارتىپ، مۇسۇلمان ئەمەسلىرىنىڭ كۆزىگە مۇسۇلمانلارنى سەت كۆرسىتىشكە ئۇرۇنماقتا. ئەمما ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ دىنىنى قوغدىغۇچىدۇر، ئاللاھ تائالا ھەممىگە قادىردۇر، كاپىرلارنىڭ رەزىل پىلانلىرىنى خۇددى ئۆتمۈشلەردە بەربات قىلغاندەك بەربات قىلىشقا ئەلۋەتتە قادىردۇر.

4.3. ئۇلار كىشىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسىدۇ. ئاللاھ تائالا بۇ ئىشنى مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنىڭ ئاساسى، ئەركىن پىكىر بايان قىلىشنىڭ ۋە يوللۇق تەنقىد قىلىشنىڭ ئۇسۇلى قىلىپ بېكىتكەن. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، ھەركىم ئۆز دەردىنىلا ئويلايدىغان ۋە ھەممە ئۆز نەپسىگە چوغ تارتىش كويىدا بولۇۋاتقان بۈگۈنكى ئىنسانىيەت دۇنياسىدا، مۇسۇلماننىڭ رولى چوڭ ۋە ۋەزىپىسى ھەقىقەتەن ئېغىردۇر. چۈنكى مۇسۇلمان دېگەن باشقىلارنىڭمۇ غېمىنى يەيدۇ، ئۇلارغا يول كۆرسىتىدۇ، ئۇلارنى ئۆزلىرىگە زىيان ۋە پۇشايمان ئېلىپ كېلىدىغان ئىشلاردىن توسىدۇ ۋە ئۇلارغا بارچە ياخشى ئىشلاردا ئۆلگە بولىدۇ. مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىدىكى ئىنسانلارنىڭ مەسئۇلىيەتچانلىقى شۇ دەرىجىگە يەتكەندە، ئۇلارنىڭ ئىناقلىقى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتى ئاشىدۇ. چۈنكى كۈچ - قۇۋۋەت ئىناقلىقتىن تۇغۇلىدۇ. دېمەك، ئىسلام دىنىدا ھەركىمگە كۈچنىڭ يېتىشىچە ۋە ئىمكانىيىتىنىڭ يار بېرىشىچە ئورۇندىشى پەرز بولۇپ بەلگىلەنگەن «ئەمىر - مەرۇپ، ۋەز - نەسىھەت» يەنى (كىشىلەرنى ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇش) ھۆرىيەتنىڭ جاكارچىسىدۇر. چۈنكى بۇ ئىشنىڭ ئۆزى ئەركىن پىكىر بايان قىلىش، ياخشىلىقنى تەرغىب قىلىپ، يامانلىقنى سۆكۈش ۋە تەنقىدلىشىنى تەقەززا قىلىدۇ. ئىسلام دىنىدىكى ھۆرىيەت باشقىلار دەۋا قىلغاندەك قەيتىسىز ۋە چەكسىز ھۆرىيەت ئەمەس. بەلكى مەلۇم ئەخلاقىي پىرىنسىپلار ئىچىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان ھۆرىيەتتۇر. بۇ خۇددى بىر ئائىلىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۆز ئائىلە

ئەزىزلىرى قوغدىشى، ھەمىيە قىلىشى، بىر - بىرىگە يول كۆرسىتىشى، خاتالىقلىرىغا ئاگاھلاندۇرۇش بېرىشى قاتارلىق ئىشلىرىغا ئوخشاشتۇر.

«ئەمىر - مەرۇپ، ۋەز - نەسەھەت» ئومۇملاشقان جەمئىيەتتە ئىنسانلارنىڭ ئىناقلىقى ۋە بىرلىكى گۈللەپ ياشىنايدۇ. بۇزغۇنچىلار ۋە دۈشمەنلەر ئۇلارنى پارچىلاش غەرىزىنى ئەمەلگە ئاشۇرالماستىن مەغلۇپ بولىدۇ. قاچانكى بىرەر جەمئىيەتتە، «ئەمىر - مەرۇپ، ۋەز - نەسەھەت» ئىشلىرى ئاجىزلىشىپ قالىدىكەن، بۇنداق جەمئىيەتمۇ ئاجىزلىققا ۋە زاۋاللىققا قاراپ يۈز تۇتىدۇ. ئاللاھ تائالا ئىسرائىل ئەۋلادىنىڭ تارىختىكى مەشھۇر دۆلىتىنىڭ ئاجىزلىشىپ، پارچىلىنىشىغا تۈرتكە بولغان ئامىلنىڭ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا «ئەمىر - مەرۇپ، ۋەز - نەسەھەت» نىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى ئېنىق بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «ئۇلار ئۆزلىرى قىلغان يامان ئىشلاردىن بىر - بىرىنى توسمايتتى. ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمىدىگەن يامان!»^[1].

يۇقىرىقىلاردىن مەلۇمكى، ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ دىنىغا ياردەم قىلغانلارغا چوقۇم ياردەم قىلىدۇ، نامازنى ئۆز ۋاقتىدا مۇكەممەل ئادا قىلىدىغان، زاكاتنى تولۇق بېرىدىغان، كىشىلەرنى ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلاردىن توسىدىغان، ئۆزلىرى ئۈچۈن دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە زىيان كەلتۈرىدىغان ئىشلاردىن يىراق تۇرىدىغان مۇئمىنلەرنى ئەلۋەتتە قوغدايدۇ. قانداقلا بىر ئۆمەت بۇ تۆت ئاساسنىڭ بىرەرسىگە ئەھمىيەت بەرمەيدىكەن، ئۇنداق ئۆمەت ئۆزىنى خار ۋە زەبۇنلۇققا ئىتتىرگەن بولىدۇ.

مەلۇمكى، بىز مۇسۇلمانلار جەمئىيەتنىڭ راۋاج تېپىش يولىدىكى ئاساسلىق ئامىل بولغان مەزكۇر تۆت ئىشنىڭ كۆپلىرىنى زايە قىلىۋەتكەنلىكىمىز ئۈچۈن، خورلۇققا، ئېزىلىشكە ۋە بوزەك قىلىنىشقا مەھكۇم بولىدۇق، خەلقئارادىكى ئىناۋىتىمىز تۆۋەنلەپ ھەيۋىتىمىز يوقالدى، كۈچ - قۇدرىتىمىز ئازىيىپ، دۈشمەنلىرىمىزگە بېقىندى بولۇپ قالدۇق. بىزنىڭ قايتىدىن قەد كۆتۈرۈشىمىز ئۈچۈن، «قۇرئان كەرىم» بىلەن ھەدىسنىڭ روھىغا ئەمەل قىلىش ۋە بۇ ئىككى مەنبەگە چىڭ ئېسىلىشتىن باشقا يولىمىز يوقتۇر.

مۇھىم نۇقتىلىرى

1. ئاللاھ تائالانىڭ ھەقىقىي مۇئمىنلەرگە ياردەم قىلىدىغانلىقى ۋە ئۇلارنى قوغدايدىغانلىقى ھەقتۇر.
2. ئاللاھ تائالاغا ئەڭ يامان كۆرۈلىدىغان گۇناھ خىيانەتتۇر. ئاللاھ تائالا خائىنلارنى قەتئىي ياقىتۇرمايدۇ.
3. جىھاد ئاللاھ تائالانىڭ دىنىنى ئۈستۈن قىلىش ۋە ئېزىلگەن مۇسۇلمانلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن بۇيرۇلغان.
4. ھەق دىننى چىڭ تۇتقان ۋە ئۇنى قوغداش يولىدا كۈرەش قىلغانلارغا ئاللاھ تائالا چوقۇم ياردەم بېرىدۇ. ئاللاھ تائالانىڭ ۋەدىسى ئەلۋەتتە ھەقتۇر.
5. نامازنى مۇكەممەل ئوقۇش، زاكاتنى تولۇق بېرىش، كىشىلەرنى ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلاردىن توسۇشتىن ئىبارەت تۆت چوڭ ئىبادەت پاراۋان بىر دۆلەتنىڭ قەد كۆتۈرۈپ تۇرۇشىنىڭ ئاساسلىدۇر.

ئىسلام شەرىئىتىدىكى ئاسانلىق كۆرۈنۈشلەرى

ئابدۇلئەھەد ھاپىز

بىزنى نەپسىمىزگە تاشلاپ قويماي توغرا يولغا ھىدايەت قىلغان، دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىمىزنى رەتكە سېلىپ ئەڭ پايدىلىق ئىشلارغا بۇيرۇپ، زىيانلىق ئىشلاردىن ئاگاھلاندۇرغان، شەرىئەتنىڭ بارلىق ھۆكۈملىرىدە ئاسانلىقنى ئاساس قىلغان، چەكسىز مېھرىبان رەببىمىزگە ھەمدۇسانا ۋە شۈكۈر ئېيتىمىز. ھاياتى بويىچە ئۈمىتىگە ئاسانلىق تىلگەن، ئاسانلىقنى تاللىغان، ئاسانلىققا باشلىغان سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى مۇھەممەد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا، ئۇنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا، ساھابەكىراملىرىغا سالات ۋە سالام يوللايمىز. ئاللاھ تائالادىن بىزنى ھەق يولدا دائىم قىلىشىنى تىلەيمىز.

ئاللاھ تائالا ئىسلام دىنىنى دۇنيا ئاخىرلاشقۇچىلىك بارلىق ئىنسانلارنىڭ بىردىنبىر ھەق دىنى بولۇشقا تاللىغان ۋە ئىنسانلارنىڭ مۇشۇ دىندا مېڭىشىغا رازى بولغان. بۇ دىن ئىنسانلارنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بەختلىك بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلدۇ، ئىنسانلارنىڭ خۇسۇسىي ۋە ئىجتىمائىي بارلىق ئىشلىرىنى ئەڭ پايدىلىق ۋە ياخشى نەتىجىلەرگە ئېلىپ بارىدىغان شەكىلدە رەتكە سالدى، شۇنىڭدەك كېلىپ چىقىدىغان قىيىنچىلىقلارنىڭ ئالدىنى ئالدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا بۇ دىننىڭ يولباشچىسى پەيغەمبىرىمىز مۇھەممە ئەلەيھىسسالامنى «رەھمەت پەيغەمبىرى» قىلىپ ئەۋەتكەن. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ «بىز سېنى پەقەت پۈتكۈل ئالەمگە رەھمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق».[1]

چەكسىز رەھمەت ئىگىسى ئاللاھ تائالا ئىسلام دىنىنى ئۆزىنىڭ رەھمەت پەيغەمبىرى قارقىلىق مەيلى ئىبادەت قىلىشقا بولسۇن، مەيلى مۇئامىلە ئىشلىرىدا بولسۇن،

[1] ئەنبىيا سۇرىسى، 107-ئايەت.

ئومۇمەن ھەممە ئىشتا بىز ئىنسانلارنىڭ ئىھتىياجىنى ۋە ئاجىزلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، كەڭچىلىك ۋە ئاسانلىق دىنى قىلىپ ئەۋەتكەن. ئىنسانلار قۇربى يەتمەيدىغان، ئۆزلىرىگە قىيىنچىلىق تۇغدۇرىدىغان ھېچقانداق ئىشقا بۇيرۇلمىغان، شۇنىڭدەك كۈچى يەتمەيدىغان ئىشلاردا ئۇلارغا مەسئۇلىيەت يۈكلىمىگەن. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە بۇ ھەقىقەتنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ «ئاللاھ سىلەرگە ئاسانلىقنى خالايدۇ، تەسلىكنى خالمايدۇ.»^[1]

﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ «ئاللاھ سىلەرگە دىندا بىر قىيىنچىلىق قىلمىدى.»^[2]

بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەرنىڭ دىنىڭلارنىڭ ياخشىلىقى ئۇنىڭ ئاسانلىقىدا.»^[3]

دېمەك، كەڭچىلىك ۋە ئاسانلىق ئىسلام دىنىنىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيەتلىرىدىن بىرى، بولۇپمۇ بۇ شەرئىي ھۆكۈملەردە ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇنىڭ گەۋدىلىك ئەھمىيىتى «ئىنسانلارغا ياخشىلىق جەلب قىلىشى ۋە يامانلىقتىن چەكلەشكە مەركەزلىشىدۇ. بۇنىڭ ئەھمىيىتى تۆۋەندىكى پىرىنسىپلار ئاساسىدا نامايەن بولىدۇ:

1- ئىنساننى تاقىتى يەتمەيدىغان ئېغىر كۈلپەتلەرگە زورلىماسلىق

ئىسلام شەرئىتى ھۆكۈم مەسلىھەتلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئومۇمەن ئىنساننىڭ تاقىتى دائىرىسى ئىچىدە بولغان نەرسىلەرگە بۇيرۇيدۇ. ئىنساننىڭ تاقىتى يەتمەيدىغان ياكى ئىنساننىڭ كۈچى دائىرىسىدە بولسىمۇ، ئېغىر كېلىدىغان نەرسىلەرگە بۇيرىمايدۇ. مەسىلەن: ئىنسان ھەر ۋاقىت ئۆزىنىڭ ئەقلىنى توغرا ئىشلىتىش، نەپسىنى كونتۇرۇل قىلىش، شۇنىڭدەك كۆڭلىگە كەلگەن ھەر خىل بولمىغۇر خىياللاردىن ساقلىنىشتەك ئەھۋاللاردىن ئاجىزلىق قىلىدۇ. چۈنكى ئىنساننىڭ كۆڭلىگە ۋە ئەقلىگە ھەر خىل پىكىرلەر، ھەر خىل يامان ئويىلار، يامانلىق قىلىش ئىستەكلىرى ۋە ۋەسۋەسەلەر كېلىدۇ. ئىنسان بۇنداق نەرسىلەرنى ھەرگىز ئەقلىگە كەلتۈرمەيمەن، ئويلىمايمەن، دېيەلمەيدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن بۇ يامان پىكىر ۋە ئويلارنى ئاللاھ تائالادىن يوشۇرالمىدۇ. چۈنكى ئاللاھ تائالا ئاسماندا ۋە يەردە، ئاشكارا-يوشۇرۇن نېمە بولسا ھەممىنى بىلىدۇ، ئىنساننىڭ كۆڭلىگە پۈككەن ياخشى-يامان نىيەتلىرىدىن، ئوي-پىكىرلىرىدىن ھەممىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر. بۇ ھەقتە جانابى ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: ﴿يَعْلَمُ خَائِفَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ «ئاللاھ كۆزلەرنىڭ خىيانىتىنى ۋە دىللاردىكى يوشۇرۇن نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ.»^[4]

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ «ياراتقان زات بىلمەمدۇ؟ ئۇ ئەڭ ئىنچىكە ئىشلارنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر.»^[5]

[1] بەقەرە سۇرىسى، - 185 ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] ھەج سۇرىسى، - 78 ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[3] ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى. ھەسەن ھەدىس.

[4] غافىر سۇرىسى، - 19 ئايەت.

[5] مۇلك سۇرىسى، - 14 ئايەت.

بۇ بىر ھەقىقەت، چۈنكى ئىنساننىڭ ئەقلىگە ھەر تۈرلۈك ئوي-پىكىرلەرنىڭ، ياخشى-يامان ھېس-تۇيغۇلارنىڭ كېلىشى مۇقەررەر، ئىنسان بۇنىڭدىن ساقلىنالمىدۇ. مانا ئۆز بەندىلىرىنىڭ ھال - ئەھۋالىنى ئەڭ ياخشى بىلگۈچى مېھرىبان ئاللاھ، ئىسلام شەرىئىتىدە «قىيىنچىلىقلارنى يوقىتىش» پىرىنسىپى بويىچە، كۆڭلىگە كەلتۈرگەن يامان ئوي-پىكىر، قىلماقچى بولغان يامان ئىشلارنى ئەمەلىي ھەرىكىتى، ياكى تىلى بىلەن روياپقا چىقارمىسا، گۇناھكار بولمايدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھەقىقەتەن ئاللاھ مېنىڭ ئۈمىتىمدىن كۆڭلىگە كەلگەن ۋەسۋەسەلەرنى، ئۆز-ئۆزىگە سۆزلىگەنلەرنى ئەمەلىيەتتە قىلمىسا ياكى تىلى بىلەن ئېيتىمىسا، ئۇنى كەچۈرۈۋەتتى.»^[1] ئاللاھ تائالا ئۇنى كەچۈرۈۋېتىشى بىلەنلا قالماستىن، بەلكى ئەقلىدىكى ۋە كۆڭلىدىكى يامانلىقلارنى ئەمەلىيەتتە تۈرمەي تەرك ئەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا بىر ساۋاب بەردى. چۈنكى ئۇ قىلماقچى بولغان يامان ئىشنى قىلمىدى ۋە نەپسىگە ئەگەشمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «كىم بىر يامانلىقنى ئويلىغان بولۇپ، ئۇنى ئەمەلىيەتتە تۈرمىسە، ئاللاھ ئۇنىڭغا كامىل بىر ساۋاب يازىدۇ.»^[2]

قۇرئان كەرىمدىكى ﴿وَإِنْ تَدُؤْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ «دەلىلخىلاردىكى يامانلىقنى مەيلى ئاشكارا قىلىڭلار، مەيلى يوشۇرۇڭلار، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ سىلەردىن ھېساب ئالىدۇ.»^[3] دېگەن ئايەت نازىل بولغاندا، بۇ ساھابە كىراملارغا بەك ئېغىر كەلدى. ئىمام ئەھمەد ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت قىلغان: بۇ ئايەت نازىل بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىنى قاتتىق غەم باستى. ئۇلار پۈت-قوللىرىدا جان قالمىغان ھالەتتە مەسجىد دەپىلاندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «سىلەرگە نېمە بولدى؟» دېدى. ئۇلار: يا رەسۇلەللاھ! بۇ ئايەتكە ئاساسەن سۆزلىگەنلىرىمىزدىن، قىلمىشلىرىمىزدىن ۋە كۆڭلىمىزدىكىلەردىن ھېساب ئېلىنىدىغان بولساق، ھالاك بولىمىز. چۈنكى كۆڭلىمىزگە كۈچىمىز يەتمەيدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاڭلىدۇق، ئىتائەت قىلدۇق، دەڭلار، يەھۇدىلارغا ئوخشاش ئاڭلىدۇق، ئاسى بولدۇق» دېمەڭلار» دېدى. ساھابىلارنىڭ ھەممىسى: «ئاڭلىدۇق، ئىتائەت قىلدۇق» دېدى. شۇنىڭ بىلەن مۇنۇ ئايەتلەر نازىل بولدى: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ مِمَّا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَقَرُ بِبَيْنِ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (285) لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ «پەيغەمبەر پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئۇنىڭغا نازىل قىلىنغان كىتابغا ئىمان كەلتۈردى، مۇمىنلەر مۇ ئىمان كەلتۈردى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەرشتىلىرىگە، كىتابلىرىغا ۋە پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان كەلتۈردى. (ئۇلار) «ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرىنىڭ ھېچبىرىنى ئايرىۋەتمەيمىز (يەنى ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ، بەزىسىگە ئىمان ئېيتماي قالمايمىز)» دەيدۇ. ئۇلار: «بىز (دەۋىتىڭنى) ئاڭلىدۇق ۋە (ئەمرىڭگە) ئىتائەت

[1] ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

[2] ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

[3] بەقەرە سۈرىسى، 284-ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قىلدۇق، پەرۋەردىگارىمىز، مەغپىرىتىڭنى تەلەيمىز، ئاخىر ياندىغان جايىمىز سېنىڭ دەرگاھىڭدۇر» دەيدۇ. ئاللاھ ھېچكىمنى ناقتى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايدۇ. كىشىنىڭ قىلغان ياخشىلىقى (نىڭ ساۋابى) ئۆزىڭدۇر، يامانلىقى (نىڭ جازاسى) مۇ ئۆزىڭدۇر. (ئۇلار) «پەرۋەردىگارىمىز! ئەگەر بىز ئۇنتۇساق ياكى خاتالاشساق (يەنى بىز ئۇنتۇش ياكى سەۋەنلىك سەۋەبىدىن ئەمىرىڭنى تولۇق ئورۇنلىيالمىساق)، بىزنى جازاغا تارتىمىغىن. پەرۋەردىگارىمىز! بىزدىن ئىلگىرىكىلەرگە يۈكلىگىنىڭگە ئوخشاش، بىزگە ئېغىر يۈك يۈكلىمىگىن (يەنى بىزنى قىيىن ئىشلارغا تەكلىپ قىلمىغىن)، پەرۋەردىگارىمىز! كۈچىمىز يەتمەيدىغان نەرسىنى بىزگە ئارتىمىغىن، بىزنى كەچۈرگىن، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، بىزگە رەھىم قىلغىن، سەن بىزنىڭ ئىگىمىز سەن، كاپىر قەۋمىگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن» دەيدۇ.^[1]

2- زۆرۈرىيەت چەكلەنگەن ئىشلارنى جايىز قىلدۇ

بۇنىڭ مەنىسى مۇنداق: ئىسلام شەرىئىتىدە نورمال ئەھۋالدا چەكلەنگەن، يەنى ھارام قىلىنغان ئىشلار مەجبۇر قالغاندا، زۆرۈرىيەت جەھەتتىن جايىز بولىدۇ. بەلكى شۇ قېتىملىق ئەھۋالدىن قۇتۇلۇپ قېلىش ئۈچۈن ئۇ ئىشنى قىلىش پەرز بولىدۇ. لېكىن بۇ ئىشنى زۆرۈرىيەت مىقدارىدىن ئاشۇرۇۋەتمەسلىك لازىم. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلىمالار: «زۆرۈرىيەت مىقدارىغا قاراپ ئۆلچىلىدۇ» دېگەن. بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك قۇرئان كەرىمدە مۇنداق ئايەت بايان قىلىنغان: ﴿قُلْ لَا أَدْرِي فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (ئى پەيغەمبەر! ئېيتقىنكى، ماڭا ۋەھىي قىلىنغان ئەھكاملار ئىچىدە، ئۆزى ئۆلۈپ قالغان نەرسە ياكى ئېقىپ چىققان قان ۋە ياكى چوشقا گۆشى - چوشقا گۆشى پاسكىندۇر - ياكى گۇناھ قىلىپ ئاللاھتىن غەيرىنىڭ ئىسمى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان مالدىن باشقا ھەر قانداق ئادەم ئۈچۈن ھارام قىلىنغان يېمەكلىك كۆرمەيمەن. كىمكى ئۇلاردىن (يۇقىرىقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) نائىلاج ۋە ئىختىيارسىز ھالدا ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك بېسە (ھېچ گۇناھ بولمايدۇ)، چۈنكى پەرۋەردىگارنىڭ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) مېھرىبانىدۇر.^[2]

ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھاياتىنىڭ گۆشى، ھاياتىنى بوغۇزلىغاندا ئاققان قان، چوشقا گۆشى ۋە ئاللاھتىن باشقىسىنىڭ ئىسمى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھاياتىنىڭ گۆشى ھەممىسى پاسكىنا ۋە نورمال ھالەتتە ئۇنى يېيىش ھارامدۇر. لېكىن يەيدىغان نەرسە تاپالمىغان، ئاچلىقتىن ئۆلىدىغان ھالەتكە كەلگەن كىشى قانداق قىلدۇ؟ بۇ كىشى ئاچلىقتىن ئۆلسۈنمۇ؟ ياكى ھاياتىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن يۇقىرىدىكى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن يېسۈنمۇ؟ يۇقىرىدىكى ئايەتتە ئاللاھ تائالا بۇ ئەھۋالدىكى كىشىنىڭ ھارام نەرسىلەردىن ئۆلمىگۈچىلىك، ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قالغۇچىلىك بېسە بولىدىغانلىقىنى، گۇناھكار بولمايدىغانلىقىنى بايان قىلغان. ئەكسىچە يېمەستىن ئۆلسە، گۇناھكار بولىدۇ. مانا بۇ ئىسلام شەرىئىتىنىڭ كەڭچىلىكى، ئىنسانلارنىڭ قىيىنچىلىقلىرىغا رىئايە

[1] بەقەرە سۇرىسى، 285 ۋە 286 ئايەت.

[2] ئەنئام سۇرىسى، 145 ئايەت.

قىلىدىغانلىقى ۋە ئاسانلىقىدۇر.

3- ئىسلام شەرىئىتىدە ھارام قىلىنغان نەرسىلەر ھالال نەرسىلەرگە نىسبەتەن ئاز

ئاللاھ تائالا بۇ دۇنيادىكى جانلىق - جانسىز بارلىق نەرسىلەرنى ئىنسانغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىق ھالدا خىزمەت قىلىش ئۈچۈن ياراتقان. بۇ نەرسىلەردىن پەقەت ئىنساننىڭ ھاياتىغا زىيانلىق بولغانلىرىنى ھارام قىلغان. شۇڭا يېمەك - ئىچمەك ۋە بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئايەت ۋە ھەدىسلەرگە قارايدىغان بولساق، ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ھالال قىلىنغان نەرسىلەردىن نەچچە ھەسسە ئاز ئىكەنلىكىنى كۆرىمىز. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، ھالال چەكسىزدۇر، ھارام چەكلىكتۇر. مەسىلەن، ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: ﴿حُرِّمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِعَيْبِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةَ وَالْمُوقُودَةَ وَالْمُتَرَدِّبَةَ وَالنَّطِيعَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ﴾ «سىلەرگە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋان، قان، چوشقا گۆشى، ئاللاھتىن غەيرىنىڭ (يەنى بۇتلارنىڭ) نامى تىلغا ئېلىنىپ بوغۇزلانغان ھايۋان، بوغۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، ئورۇپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، (ئېگىزدىن) يىقىلىپ ئۆلگەن ھايۋان، (ھايۋانلار تەرىپىدىن) ئۆسۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ھايۋان، يىرتقۇچ ھايۋانلار يېرىپ ئۆلتۈرۈپ يېگەن ھايۋان (نىڭ گۆشىنى يېيىش) ھارام قىلىندى. لېكىن (يۇقىرىقى بەش تۈرلۈك ھايۋاندىن جېنى چىقىمىغان چاغدا) بوغۇزلىغانلىرىڭلار ھالال بولىدۇ. ھەمدە بۇتلارغا ئېلىپ بېرىلىپ ئۇنىڭ يېنىدا بوغۇزلانغان ھايۋانلار ھارام قىلىندى. ئەزلام (يەنى جاھىلىيەت دەۋرىدە پال ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان ئۈچ پارچە ياغاچ) بىلەن پال سېلىشىڭلار ھارام قىلىندى، بۇ گۇناھتۇر.»^[1]

بۇ ئايەتتە ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنىڭ ھارام قىلىنىشىغا قارايدىغان بولساق، بۇ نەرسىلەرنىڭ يا ئىنساننىڭ بەدىنىگە زىيانلىق ياكى جەمئىيەتكە زىيانلىق ئىكەنلىكىنى كۆرىمىز. بۇ نەرسىلەرنىڭ زىيانلىق ئىكەنلىكى كۈنىمىزدىكى ئىلىم - پەن ئارقىلىق ئىسپاتلانغاندۇر. دېمەك، ئاللاھ تائالا بەدىنلىرىگە چەكسىز مېھرىبان بولغاچقا، ئىنسانلارنى زىيانغا ئۇچراشتىن قوغداش ئۈچۈن ئۇلارغا بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىق ھالەتتە زىيانلىق بولغان پاسكىنا - نىجىس نەرسىلەرنىلا ھارام قىلدى؛ ئىنسانلارغا پايدىلىق پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلدى. ئاللاھ تائالا يەنە بىر ئايەتتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ «ئۇلارغا پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلدۇ، ناپاك نەرسىلەرنى ھارام قىلدۇ.»^[2]

ھەدىسلەردە ھارام قىلىنغان نەرسىلەرگە كەلسەك، ئىمام ئەبۇ داۋۇد ئەبۇ ھۈرەيرە زەبىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە، بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەرگەن چىشلىق ھەرقانداق يىرتقۇچ ھايۋاننىڭ ۋە تىرناقلىرى بىلەن ئوۋلايدىغان ھەرقانداق ئۇچارلىقنىڭ گۆشىنى يېيىش ھارامدۇر.»^[3] ئىمام بۇخارى

[1] مائىدە سۈرىسى، 3-ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] ئەئراق سۈرىسى، 157-ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[3] بۇ ھەدىستى مۇسلىمۇ رىۋايەت قىلغان.

ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلىنغان يەنە بىر ھەدىستە، جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەييەر كۈنى يەرلىك ئىشەكنىڭ گۆشىنى يېيىشنى ھازام قىلغان.»

4- ئەسلىدە ھەممە نەرسە جائىزدۇر

يەنى ھەممە نەرسە ئەسلىدە ھالالدىر. چۈنكى ئاللاھ تائالا ئىنساننى يەر يۈزىنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن ياراتقان. ئۇنىڭ ئۈچۈن كائىناتتىكى بارلىق نەرسىلەرنى ئىنساننىڭ خىزمىتىگە بويسۇندۇرۇپ بەرگەن. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ «ئاللاھ يەر يۈزىدىكى ھەممە نەرسىنى سىلەر (نىڭ پايدىلىنىشىڭلار) ئۈچۈن ياراتتى...» [1] ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ﴾ «ئاللاھ ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى (كامالى) پەزىلىدىن سىلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەردى...» [2] بۇ ئايەتلەرگە ئاساسەن مەۋجۇدات ئالىمىدىكى ھەممە نەرسە ئىنسان ئۈچۈن يارىتىلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنساننىڭ كائىناتتىكى ھەممە نەرسىدىن پايدىلىنىشى مۇباھ، يەنى جائىزدۇر. پەقەت ئىنسانلارنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى مەنپەئىتىنى قوغداش، سالامەتلىكىنى ئاسراش ئاساسىدا بىر قىسىم نەرسىلەر ھازام قىلىنغان. بۇ تۈر نەرسىلەرنىڭ ھازام قىلىنىشى پەقەت ئاللاھ ۋە ئاللاھ رەسۇلى تەرىپىدىن كۆرسىتىلىدۇ. بۇنىڭ سىرتىدا ھەرقانداق بىر شەخسنىڭ ھالال - ھازام قىلىۋېلىش ھوقۇقى بولمايدۇ، شۇنىڭدەك مۇباھ يەنى جايىز بولغان نەرسىلەر ئۈستىدە كۆپ سۇئال سورىماي پايدىلىنىشى تەلپ قىلىنىدۇ. بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئەبۇ ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمانلارنىڭ ئىچىدە گۇناھى ئەڭ ئېغىر بولغىنى، ھازام قىلىنمىغان نەرسە ھەققىدە سوئال سورىغان، ئۇنىڭ سوئالىغا جاۋابىن ئۇ نەرسە ھازام قىلىنغان كىشىدۇر.» (يەنى ئەگەر سورىمىغان بولسا، بەلكىدە ھازام قىلىنمايتتى، ئۇ سورىغانلىقى ئۈچۈن ھازام قىلىندى ۋە ئىنسانلار ئۇنىڭدىن مەھرۇم بولدى.) [3] ئەبۇ دەردائ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان يەنە بىر ھەدىستە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ تائالا كىتابىدا ھالال قىلغان نەرسە ھالالدىر، ھازام قىلغان نەرسە ھازامدۇر، بايان قىلمىغان نەرسە ئەپۇ قىلىنغاندۇر، ئاللاھنىڭ ئەپۇنى قوبۇل قىلىڭلار، چۈنكى ئاللاھ تائالا ھېچنەرسىنى ئۇنتۇغان ئەمەس» دېگەندىن كېيىن ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ «سىڭىزنىڭ رەببىڭ (ھېچ نەرسىنى) ئۇنتۇمايدۇ.» [4]

دېمەك، ئىسلام دىنىمىزدا ئىنسانلار قىلالايدىغان ياكى قىيىنچىلىقتا قالىدىغان ھېچ بىر ئىش يوق. ئاللاھ ھەممىمىزنى ھەق يولدىن ئايرىمىسۇن.

داۋامى كېيىنكى ساندا...

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: تاھىرجان

[1] بەقەرە سۇرىسى، - 29 ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] جاسىيە سۇرىسى، - 13 ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[3] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى.

[4] ھاكىم رىۋايەت قىلغان. ئەلبانى سەھىھ دېگەن. ئايەت مەرىپەت سۇرىسى، - 64 ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قۇرئان كەرىمدە تىلغا ئېلىنغان مەزلۇملاردىن ئۇيغۇر خەلقىگە نەزەر

ئابدۇللا ئارمان

«ئوۋچىنىڭ ئوقىسى بولسا، كىيىكنىڭ خۇداسى يوقمىكەن!»

— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

ئىنسان ئوغلى دۇنياغا كەلگەندىن تارتىپلا ھەق بىلەن باتىل ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش مەۋجۇت بولۇپ كەلدى. بۇ كۈرەشتە بەزىدە ھەقىقەت غەلبە قىلىپ، ئادالەت ھۆكۈم سۈرۈپ، ئىنسانلار خۇشال-خۇرام، بەخت-ساۋادەت ئىچىدە ياشىسا، بەزىدە زالىملار غەلبە قىلىپ، ئاجىزلارنى بوزەك قىلىپ، ئۇلارنى قان يىغلىتىپ كەلدى. ئاللاھنىڭ ئىنسانلارغا قىلغان چەكسىز ئىنئامى ھاياتىمىزنىڭ مىزانى بولغان قۇرئان كەرىم بىزگە ھاياتىمىزدا دۇچ كېلىدىغان قىيىنچىلىقلار ۋە ئۇلارنى ھەل قىلىش چارىلىرى، شۇنداقلا بېشىمىزغا كەلگەن مۇسەبەتلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىش، دۇچار بولغان ئازاپ ئوقۇبەتلىرىمىزدىن قانداق قوتۇلۇش، ئىززىتىمىزنى قانداق قايتۇرۇپ ئېلىش؛ قىسقىسى، پۈتۈن ھاياتىمىزنىڭ خەرىتىسىنى بىزنىڭ شارائىتىمىزغا ئۇيغۇن ھالەتتە روشەن ئايەت، گۈزەل ئۆرنەك، ئىبرەتلىك قىسسە، يول-يورۇق، بۇيرۇق ۋە تەنبىھلەر ئارقىلىق بىزگە سىزىپ كۆرسىتىپ بەرگەنىدى. ئەپسۇسكى، ئۇزۇن يىللاردىن بېرى خىتتاينىڭ ئېغىر زۇلۇم-سىتەملىرى ئاستىدا ياشاپ كېلىۋاتقان خەلقىمىز قۇرئاننىڭ سەۋرگە قىلىنغان تەرغىباتلىرىدىن باشقا كۆرسەتمىلىرىگە ئانچە ئەھمىيەت بەرمەيۋاتىدۇ ۋە ياكى بەزى كىشىلەر كۈنساين كۈچىيۋاتقان زۇلۇملار سەۋەپلىك ئاللاھنىڭ ياردىمىدىن ئۈمىدىنى ئۈزگەن بولسا، بىرقىسىملىرى زۇلۇمغا ھېچقانداق قارشىلىق قىلماي بېشىمىزغا

كەلگەن مۇسبەتلەرگە سەۋر قىلىپ ئولتۇرساقلا، «ئوۋچىنىڭ ئوقىسى بولسا، بىزنىڭمۇ ئاللاھىمىز بار». بىزنى خىتتايلاردىن ئۆزى قۇتقۇزىدۇ دەپ بارچە ئۈمىدىنى ئاللاھقا باغلاپ، ھەر قېتىم خىتتايلار ئازراقلا پالاكەتكە يولۇقسا ئۆزىنىڭ ئىدىيەسىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىدىن پەخىرلىنىپ، ئاللاھنىڭ ئۇنىڭغا يۈكلىگەن مەجبۇرىيەتلىرىنى ئادا قىلماستىن بەخىرامان ياشاپ كېلىۋاتىدۇ.

بۇ ماقالىدە قۇرئاندىكى زۇلۇمغا ئۇچرىغانلار ھەققىدىكى بايانلار ۋە ئۇلارغا بېرىلگەن كۆرسەتمىلەردىن بىرقانچىسى ئۈستىدە توختىلىمەن.

زۇلۇم ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

ئۇيغۇرتىلى ئىزاھلىق لوغىتىدە زۇلۇمنى «كۈچلۈكلەرنىڭ ئاجىزلارغا، زالىملارنىڭ مەزلۇملارغا، ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچىلارنىڭ ھۆكۈمرانلىق قىلىنغۇچىلارغا سالىدىغان جەۋر - جاپاسى؛ شەپقەتسىز ئېزىش؛ ئىستىبادلىق؛ مىللىي زۇلۇم، سىنىپىي زۇلۇم» دەپ ئىزاھلايدۇ. [1]

«زۇلۇم» سۆزىنىڭ لۇغەتتىكى مەنىسى ھەقسىزلىق قىلىش، ئۇۋال قىلىش ۋە ھەددىدىن ئېشىش دېگەنلىك بولۇپ، بىر نەرسىنى ئۆز ئورنىدا قويماسلىقىنى كۆرسىتىدۇ. «زۇلۇم» سۆزى ئىستىلاھتا كۆپلىگەن مەنىلەردە كېلىدۇ، ئەمما ھەممىسى ھەقىقەتتىن بۇرۇلۇپ ناھەق ئىش قىلىش دېگەن مەنىدىن چىقىپ كەتمەيدۇ. قىسقىسى، قىلىشقا تېگىشلىك ئىشنى جايىدا قىلماسلىق ۋە ئۇنى باشقىچە قىلىش - زۇلۇمدۇر. ئەمما «زۇلۇم» سۆزىدىن مەسئۇللارنىڭ قول ئاستىدىكىلىرىگە ۋە ھۆكۈمەتلەرنىڭ خەلققە قىلىدىغان زۇلۇملىرىنىلا چۈشىنىۋېلىش چوڭ خاتالىقتۇر. چۈنكى زۇلۇمنىڭ تۈرلىرى ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، ھاياتلىقنىڭ ھەممە ساھەلىرىدە ۋە ئىنسانلارنىڭ كۆپىنچىسىدە دېگۈدەك كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ. [2]

يۇقىرىقى ئىزاھاتلاردىن زۇلۇمدىن شەكلى ھەرخىل ھەقسىز ئىش - پائالىيەتلەرنىڭ كۆزدە تۇتىلىدىغانلىقىنى كۆرىۋالالايمىز.

قۇرئاندىكى زۇلۇم ئۇقۇمى

قۇرئان كەرىمدە نۇرغۇن ئايەتلەردە ئاللاھ ئىنسانلارنى ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغان جىنايەتلەردىن ئاگاھلاندۇرغان. جۈملىدىن زۇلۇم ھەم ئاللاھ ئەڭ كۆپ ئاگاھلاندۇرغان قەبىھ قىلمىشلاردىن بىرى ھېسابلىنىدۇ. قۇرئان كەرىمدە «زۇلۇم» سۆزى ئوخشىمىغان

[1] ئۇيغۇر تىلى ئىزاھلىق لوغىتى

[2] ئۇستاز مۇھەممەد يۈسۈپنىڭ «زۇلۇم ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتتىكى تەسىرى» ناملىق ماقالىسىدىن

شەكىل ۋە ئىپادىلەر بىلەن 289 ئورۇندا تىلغا ئېلىنغان بولۇپ^[1]، ھەر ئورۇندا ئوخشىمىغان ئۇقۇملارنى ئىپادىلەپ كەلگەن. ئۇلارنى تۆۋەندىكىچە ئۈچ چوڭ تۈرگە ئايرىشقا بولىدۇ.

1. ئىتىقادىي زۇلۇم:

بۇ قۇرئان كەرىمدە ئەڭ كۆپ تەكرارلىنىدىغان تۈر بولۇپ، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش، ئۇنى ئىنكار قىلىش، ئىلاھلىق دەۋاسى قىلىش، ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىغا بويسۇنمايلىق قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئىسمىم-سۈپەتلىرىگە شەك كەلتۈرۈش قاتارلىق ئىتىقادىي مەسىللەردىن ئىبارەت ئىنساننىڭ ئېغىر ئاقىۋەتكە، دوزاخقا مەھكۇم بولۇشىغا سەۋەبچى بولىدىغان ئاللاھ بىلەن بەندە ئوتتۇرىسىدىكى ئەقىدىۋىي پائالىيەتلەردىكى زۇلۇم كۆزدە تۇتۇلىدۇ. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: (ئۆز ۋاقتىدا لوھمان (ھەكىم) ئوغلغا نەسىھەت قىلىپ: «ئى ئوغلۇچقىم، ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمىگىن، شېرىك كەلتۈرۈش ھەقىقەتەن زور گۇناھتۇر» دېدى^[2]).

2. ئىجتىمائىي زۇلۇم:

ئىجتىمائىي زۇلۇم ئىنسانلارنىڭ كىشىلىك تۇرمۇشىدىكى ئۆز-ئارا مۇناسىۋەتلەردە پەيدا بولىدىغان زۇلۇم بولۇپ، قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىفىتە ئۇنىڭ نۇرغۇن تۈرلىرى بايان قىلىنغان. مەسىلەن، باشقىلارنىڭ ھەققىنى يېۋىلىش، ئانا-ئانىنى قاقشىتىش، قولۇم-خوشنىلارغا ئازار بېرىش، ئانا-ئانىلارنىڭ بالىلىرىغا زۇلۇم قىلىشى، ئەرلەرنىڭ ئاياللارغا، ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە زۇلۇم قىلىشى، سودا-سېتىقتا ساختىپەزلىك قىلىش، ھايۋاناتلارغا زۇلۇم قىلىش، ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈش ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ھاياتىمىزدىكى ھەرخىل ناھەقچىلىك كۆزدە تۇتۇلىدۇ. ئالىملار ئىجتىمائىي زۇلۇمنى خارەكتىرىگە قارىتا تۆۋەندىكىدەك تۆت تۈرگە ئايرىدۇ: ناھەق قان تۆكۈش، باشقىلارنىڭ مال-مۈلكىگە زىيان سېلىش، يۈز-ئاپروپىغا چىقىلىش، سىنىپىي ئايرىمچىلىق.

ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: (ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى دەپ ئەتىگەندە، ئاخشامدا پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلىدىغانلارنى (يېنىڭدىن) قوغلىۋەتمىگىن، ئۇلارنىڭ ھېسابىدىن ساڭا ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى ئۈچۈن سەن جاۋابكارلىققا تارتىلمايسەن). سېنىڭ ھېسابىڭدىنمۇ ئۇلارغا ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ. ئۇلارنى قوغلىۋەتسەڭ، زالىملاردىن بولۇپ قالسىەن^[3]).

[1] «موسوعة القرآن».

[2] سۈرە لوھمان، 13 ئايەت.

[3] سۈرە ئەنئام، 52 ئايەت.

3. سىياسىي زۇلۇم:

بۈگۈن ئىنسانلارنىڭ ھايات تەرتىۋىنى ئەڭ كۆپ پاراكەندە قىلىۋاتقان، ئاجىزلاپ كۈچلۈكلەر تەرىپىدىن بوزەك قىلىۋاتقان، ئۇرۇش-سوقۇش ئەۋج ئېلىۋاتقان، قەھەتچىلىك، ئاچارچىلىقلارنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەبچى بولۇۋاتقان، بولۇپمۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ كۆپ ئېزىلىشى ۋە بوزەك قىلىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىۋاتقانى دەل مۇشۇ سىياسىي زۇلۇمدۇر.

سىياسىي زۇلۇم سىياسەتتىكى ناھەقچىلىق، سىياسىي كەمسىتىش، ئادالەتسىز سايلام، سىياسىي چىرىكلىك، قىرغىنچىلىق ھەرىكەتلىرى، سىياسىي خىيانەت، باستۇرۇش، سىياسىي ئادالەتسىزلىك، باراۋەرلىك ھوقۇقى بەرمەسلىك، چەتكە قېقىش ۋە ئىرقىي قىرغىنچىلىق قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ^[1].

مەزكۇر زۇلۇم ھەققىدە قۇرئان كەرىم ئوخشىمىغان شەكىلدە توختالغان بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنى زالىم پىرىئەۋن بىلەن بەنى ئىسرائىل ۋەقەلىكىدە ئەڭ روشەن ئىپادىلەنگەن. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: (پىرىئەۋن ۋە ئۇنىڭ قوشۇنى (ھىسر) زېمىنىدا زۇلۇم قىلىپ (ئىمان ئېيتىشقا) بويۇنتاۋلىق قىلدى. ئۇلار ئۆزلىرىنى بىز تەرەپكە قايتۇرۇلمايمىز (يەنى قىيامەت ۋە قايتا تىرىلىش يوق، ھېساب ئېلىنىشمۇ، جازاغا تارتىلىشمۇ يوق) دەپ گۇمان قىلدى^[2]).

قۇرئاندىكى مەزلۇملار:

قۇرئان كەرىم بىزگە تارىختا ئۆتكەن مەزلۇم قەۋملەر ۋە ئۇلارنىڭ زالىمغا قانداق قارشى تۇرغانلىقى، ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرى ۋە ئىش-ھەرىكەتلىرى ھەققىدە نۇرغۇن ئەمەلىي ۋەقەلىكلەرنى شەرھىلەپ بەرگەن. قۇرئاننىڭ ئۇ قىسسەلەرنى سۆزلەپ بېرىشىدىكى مەقسەت ھەق-ناھەق كۆرۈشىدە مەزلۇملۇققا مەھكۇم بولغان مۇسۇلمانلارنىڭ يولىنى تېپىۋېلىشى ئۈچۈن بەرگەن سىگنالدىن ئىبارەت. شۇڭلاشقا، بىز بۇ ھالەتلەردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن زۇلۇمدىن قۇتۇلدۇرۇش خەرىتىسىگە مۇراجىئەت قىلىشىمىز، بىزدىن بۇرۇنقىلار ماڭغان يولىنى ئىزلاپ مېڭىشىمىز كېرەك.

مەزلۇم بەنى ئىسرائىل خەلقى:

قۇرئان كەرىمدە كۆپ تىلغا ئېلىنغان قىسسەلەردىن بىرى بەنى ئىسرائىل قىسسەسى بولۇپ، بۇ قىسسەدىن مۇسۇلمانلار ھەرخىل ساۋاق ۋە ئىبرەتلەرنى چىقىرالايدۇ. بۇ قىسسە بولۇپمۇ ئۇلارغا ئوخشاش زۇلۇمغا ئۇچرىغان مىللەتلەرگە نىسبەتەن تولمۇ

[1] Encyclopedia of world problems

[2] سۈرە قەدەس - 39ئايەت

پايدىلىق ۋە مەنلىك قىسسە ھېسابلىنىدۇ.

قىسسەنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى: پىرئەۋن^[1] بىر كۈنى قورقۇنچلۇق چۈش كۆرىدۇ ۋە شۇنىڭدىن كېيىن ئىسرائىل ئەۋلادىنى ئازابلاشقا باشلايدۇ. ئۇ كۆرگەن چۈشەندە بەيتۇل مۇقەددەستىن بىر ئوت چىقىپ، ئۇ ئوتنىڭ مىسىردىكى ئىسرائىل ئەۋلادلىرىنىڭ ئۆيلىرىدىن باشقا مىسىرلىقلارنىڭ ئۆيلىرىگە كىرگەنلىكىنى كۆرىدۇ. ئۇ چۈشنىڭ تەبىرى پىرئەۋن پادىشاھلىقىنىڭ گۇمران بولۇشى ئىسرائىل ئەۋلادىدىن بىر كىشىنىڭ قولىدا ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. بەزى رىۋايەتلەردە مۇنداق دەپمۇ كەلگەن: ئۇنىڭ يېنىدا داۋاملىق بىللە تۇرۇدىغان يېقىنلىرى ۋە ئىسرائىل ئەۋلادلىرى ئۆزلىرى ئۈچۈن چوڭ بىر دۆلەت قۇرۇپ بېرىدىغان بىر كىشىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىدۇ. شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ پىرئەۋن ئىسرائىل ئەۋلادىدىن تۇغۇلغان قىز بالىلارنى ئۆلتۈرمەي، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن توغۇلغان ھەر قانداق ئوغۇل بالىنى ئۆلتۈرۈشكە ۋە ئىسرائىل ئەۋلادلىرىنى ئەڭ جاپالىق ۋە ئەڭ پەس ئىشلارغا سېلىشقا بۇيرۇيدۇ. ئەرلىرىنى ئۆلتۈرۈپ قىرغىن قىلسا قىز ئاياللىرىنى قۇل قىلىپ خورلايدۇ. پىرئەۋن تەختىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن قورقۇپ زۇلۇمنىڭ شىددىتىنى تېخىمۇ ئاشۇرىدۇ، سان-ساناقسىز كىشىلەرنى ئۆلتۈرۈپ ھەددىدىن ئاشىدۇ.

ئاللاھتائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: (شۇبھىسىزكى، پىرئەۋن (مىسىر) زېمىنىدا (زومىگەرلىكتە) ھەددىدىن ئاشتى، ئاھالىسىنى بۆلەكلەرگە بۆلۈپ، ئۇلاردىن بىر تائىپە (يەنى بەنى ئىسرائىل) نى بوزەك قىلدى. ئۇلارنىڭ ئوغۇللىرىنى ئۆلتۈرۈپ، قىزلىرىنى (خىزمەتكە سېلىش ئۈچۈن) تىرىك قالدۇردى، پىرئەۋن ھەقىقەتەن بۇزغۇنچىلاردىن ئىدى [2]).

ئوت ئورەكلىرىگە تاشلانغان مەزلۇم خەلق:

بۇ قىسسە قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىف ئارقىلىق ئىنتايىن نەپسىلى بايان قىلىنغان بولۇپ، مەزلۇملارنىڭ زالىمغا قارشى مەيدانى، مۇستەھكەم ئىرادىسى، سان جەھەتتە ئاز بولسىمۇ سۇنمىس روھقا ئىگە ئالىجاناپ پەزىلىتى ھەققىدە قىممەتلىك ئۆرنەكلەرنى نامايەن قىلىدۇ.

بۇ قىسسە توغرىسىدا ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە بىر سۈرىدە ئاللاھدە توختالغان بولسا، پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالام ئىمام ئەھمەد سۇھەيب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن

[1] خۇددى قەيسەر دېگەن ئىسىم شام بىلەن رۇمنىڭ ھەر قانداق كاپىر پادىشاھلىرىغا، كىسرا دېگەن ئىسىم پارىسنىڭ پادىشاھلىرىغا، تۇبىيە دېگەن ئىسىم يەمەنلىكلەرنىڭ كاپىر پادىشاھلىرىغا، نەجاشى دېگەن ئىسىم ھەبەشىستاننىڭ (ئېفىئوپىيەنىڭ) پادىشاھلىرىغا قويۇلغان ئىسىمدەك، پىرئەۋن دېگەن ئىسىمۇ مىسىرنىڭ كاپىر پادىشاھىغا بېرىلگەن ئاتالغۇدۇر

[2] سۈرە قەسەس - 4 ئايەت

رېۋايەت قىلغان (سېھىرگەر، راھىب، كىچىك بىر بالا ۋە ئورەككە تاشلانغانلارنىڭ)^[1] ھەدىسىدە قىسىمنىڭ ئومۇمىي تەپسىلاتىنى ئۇزۇن ھېكايە قىلىپ بىرىدۇ.

قىسىمنىڭ ئومۇمىي خۇلاسسىسى^[2]: زالىم پادىشاھنىڭ بىر قېرى سېھىرگېرى بار بولۇپ، ئۇ ئۆزىگە شاگىرت قۇبۇل قىلىدۇ. شاگىرتى بىر راھىپنىڭ ۋاستىسى بىلەن ئاللاھقا ئىمان ئېيتىدۇ. بالا ئۆزىنىڭ ئىمان كەلتۈرگەنلىكىنى دەپ سالدۇ ۋە پادىشاھ راھىپنى تېپىپ كېلىپ ئۇنى ئىماندىن يېنىشقا زورلايدۇ. ئۇ رەت قىلغاندا ئۇنى ئۆلتۈرۈۋىتىدۇ. نۆۋەت كىچىك بالغا كەلگەندە پادىشاھ ھەرخىل ئۇسۇللارنى سىناپ باققان بولسىمۇ بالىنى ئۆلتۈرەلمەيدۇ. ئاخىرى، بالىنىڭ دېگىنى بويىچە پۈتۈن خەلقنى مەيدانغا توپلاپ ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىسىمىلاھ دەپ ئوقۇ ئۆزگەندىلا بالا ئۆلىدۇ. نەتىجىدە بۇ ئاجايىپ مەنزىرنى كۆرگەن پۈتۈن خەلق ئاممىسى ئاللاھقا ئىمان ئېيتىدۇ. بۇنى كۆرگەن زالىم پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ شەھەرگە ئورەكلەرنى كولاتقۇزۇپ ئىماندىن يانمىغان مۇسۇلمانلارنى ئوتقا تاشلاپ قەتلى قىلىدۇ. مۇسۇلمانلار دىندىن يانمىغانچە قىرغىن قىلىشنى داۋاملاشتۇرىدۇ. كوچىلاردا مۇسۇلمانلارنى قىلچىتىن ئۆتكۈزىدۇ. مىڭلارچە مۇسۇلمانلار قىرغىن قىلىنىدۇ. ئانىلارنىڭ كۆز ئالدىدا يۈرەك پارىلىرى ئوتقا تاشلىنىدۇ.

قۇرئاندىكى مەزلۇملاردىن ئۇيغۇر خەلقىگە نەزەر:

ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك، ئۇزۇن يىللاردىن بىرى ئۇيغۇر خەلقى ئۇچراپ كېلىۋاتقان زۇلۇم-سەنتەم، ئازاپ-ئوقۇبەتلەر كۈنسىرى ئېغىرلاشماقتا. خەلقىمىز بىزدىن بۇرۇنقى مەزلۇملار ئۇچرىغان بارلىق زۇلۇملارنىڭ ھەممە تۈرىنى ھەتتا بۇنىڭدىن ئىلگىرى ھېچ مىسلى كۆرۈلمىگەن زۇلۇملارنى بېشىدىن كەچۈرۈۋاتىدۇ. يۇقىرىدىكى قىسىمدە بايان قىلىنغان بەنى ئىسرائىل خەلقى بوزەك قىلىنغان، ئاياللىرى مەجبۇرى ئىغىر ئەمگەككە سېلىنغان، چەتكە قېقىلغان، ئائىلىلەر پارچىلانغان، كىچىك بالىلار قەتلى قىلىنغان بولسا، ئۇيغۇر خەلقى ئىرقىي قىرغىنچىلىقتىن ئىبارەت بولغان بۇ زۇلۇملارنىڭ ئەڭ يۇقىرى پەللىسىدە تىرىكەشمەكتە.

ئوخشاشلا، ئىككىنچى قىسىمدىكى ئورەككە تاشلانغان مەزلۇملار دۇچ كەلگەن زۇلۇملارغا خەلقىمىز 5-ئىيول ئۈرۈمچى قىرغىنچىلىقى، ئىلىشقۇ قەتلىئامى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ۋەتەننىڭ ھەرقايسى رايۇنلىرىدا يۈز بەرگەن ئېچىنىشلىق ئاممىۋى شەكىلدىكى قىرغىنچىلىقلارغا دۇچ كەلدى.

پەرزەنتلەر ئاتا-ئانىلىرىدىن ئايرىۋېتىلدى، نەۋقۇران يىگىتلەر ئانىلىرىنىڭ كۆز

[1] ياخشىلار باغچىسى

[2] بۇ قىسىم سەھىپە ئىتتىبارى بىلەن قىسقارتىپ ئېلىندى، تەپسىلاتى ئۈچۈن ياخشىلار باغچىسىغا مۇراجىئەت قىلىڭ.

ئالدىدىلا ئېتىۋېتىلدى. بەرنا قىزلا خارلاندى، ئىپپەتلىرى دەپسەندە قىلىندى. گەرچە بىز ئورەك ئىگىلىرىدىن نەچچە مىڭ يىل كېيىنكى بىر دەۋردە ياشاۋاتقان بولساقمۇ دۇچ كەلگەن زۇلۇم ۋە ناھەق مۇئامىلىلەر بىر-بىرىدىن پەرقلەنمەيدۇ.

قۇرئان كەرىمدە بىزنىڭ نۆۋەتتىكى ئەھۋالىمىزغا ھەر تەرەپتىن ئوخشايدىغان، بىزگە ئوخشاش زۇلۇمغا ئۇچرىغان قەۋملەرنىڭ قىسسىلىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان. بۇنى بىر تەرەپتىن بىزگە قىلىنغان رەھمەت دەپ چۈشەنسەك، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ ھاياتى، زۇلۇمغا قارىتا تۇتقان پوزىتسىيەسى، زالىمغا قارشى مۇستەھكەم مەيدانى ۋە ئۇلاردىن غالىپ كېلىش جەريانىدىن ئۆرنەك ئېلىشىمىز، ئۇ جەريانلاردىن دەرس چىقىرىپ بۇ كۈلپەتلەردىن قۇتۇلۇشىمىز ئۈچۈن سىزىپ بېرىلگەن يول خەرىتىسى دېيىش مۇمكىن.

مەزۇملارغا يول - يورۇقلار:

قۇرئاندا بايان قىلىنغان يۇقىرىقى قىسسىلەر ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ئايەتلەردە زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىلارغا يول يۇرۇقلار كۆرسىتىلگەن. تۆۋەندە ئۇلاردىن بىر قانچىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇلدى.

1. ئۆزىنى تونۇش

ئۆزىمىزنى، كەمچىلىكلىرىمىزنى، سەھۋەنلىكلىرىمىزنى قانچە ياخشى تونۇپ يېتەلسەك تەييارلىقلىرىمىزنى شۇنىڭغا قارىتا شۇنچە ياخشى قىلالايمىز. نەتىجىدە، ئۆزىمىزنى تونۇپ يەتكەن چىغمىزدا، ئۆزىمىز بىلەن يۈزلىشىپ، سادىر قىلغان خاتالىق ۋە ئۆتكۈزگەن سەھۋەنلىكلىرىمىزنى ئېتىراپ قىلىشقا قاراپ يۈزلىنىمىز. شۇنىڭ بىلەن مەسىلىنىڭ ھەل قىلىش چارىسىنى ئەسلى ماھىيىتىدىن ئىزدەشكە باشلايمىز. سادىر قىلغان خاتالىقنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى ئۆزىمىزنى ئاللاھقا تاپشۇرۇپ تۇرۇپ ئىزدەيسەك، ماھىيەت ۋە چىقىش يولى ئۆزۈڭدىن ئېچىلىدۇ. مەسىلەن، يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى بۇنىڭغا ئەڭ ياخشى نەمۇنە بولالايدۇ. (مەن ئۆزۈمگە زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولدۇم^[1]) دېگەن دۇئاسى ۋە نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىدىكى (رەببىم مەن مەغلۇپ بولدۇم، ماڭا يەردەم قىل^[2]) دەپ قىلغان دۇئالىرى ئۆزىنى تونۇش، خاتالىقنى ئېتىراپ قىلىش، ئاللاھتىن ياردەم تىلەش قاتارلىقلاردا تېخىمۇ روشەن ئىپادىلەنگەن.

[1] سۇرە ئەنبىيا، - 87 ئايەت

[2] سۇرە قەمەر، - 10 ئايەت.

2. ئاللاھتىن ياردەم سوراش

ئاللاھ تائالانىڭ بەنى ئىسرائىل خەلقىگە بەرگەن ئالاھىدە يوليۇرۇقلىرىدىن بىرى (ئاللاھتىن ياردەم تەلەپ قىلغىن^[1]) دېگەن كۆرسەتمىسىدۇر. دېمىسىمۇ، مەزلۇمنىڭ ئەڭ چوڭ ياردەمچىسى ئاللاھ تۇرسا ئاللاھتىن ياردەم تىلىمەي كىمگە دەردىمىزنى ئېيتىمىز؟!

3. سەۋەب قىلىشى

بۇ مەسىلە ئۇزۇن يىللاردىن بىرى مۇسۇلمانلار ئۆزلايىقىدا مۇئامىلە قىلالماي كېلىۋاتقان مەسىللەردىن بىرى. بىر قىسىم مۇسۇلمانلار ئۇمىدىنى ئاللاھقا باغلاپ ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىشتىكى سەۋەب نەتىجە قانۇنىيىتىنى پۈتۈنلەي نەزەردىن ساقىت قىلسا، يەنە بەزىلىرى ئۆز تىرىشچانلىقى بىلەنلا زۇلۇمدىن قۇتۇلۇپ كېتىدىغانلىقىغا ئىشىنىپ يۈرۈپتۇ. بەنى ئىسرائىل قىسسىسىدىكى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى ئۆلتۈرۈلۈش نۆۋىتى كەلگەن بوۋىقىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن مۇراجىئەت قىلغان (بوۋاقنى ئەپ چىقىپ دەرياغا قويۇۋەتكەن، ئارقىدىن قىزىنى ئارقىسىدىن كۈزىتىشكە قويۇشى) سەۋەبى ۋە ئاللاھقا يالۋۇرۇپ قىلغان دۇئاسىدا سەۋەب - نەتىجە مۇناسىۋىتى تېخىمۇ روشەن ئەكس ئەتكەن.

4. زۇلۇمغا قارشى تەييارلىق قىلىشى

مەزلۇم مىللەتلەر ئەڭ زور ئەھمىيەت بېرىشىگە تېگىشلىك ئەڭ مۇھىم ئىشلارنىڭ بىرى تەييارلىق قىلىشتۇر. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: (دۈشمەنلىرىڭلار بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قولۇڭلاردىن كېلىشىچە قورال كۈچى، جەڭ ئېتى تەييارلاڭلار، بۇنىڭ بىلەن، ئاللاھنىڭ دۈشمىنى، ئۆزۈڭلارنىڭ دۈشمىنىڭلارنى ۋە ئۇلاردىن باشقا سىلەر بىلەيدىغان، ئاللاھ بىلىدىغان دۈشمەنلەرنى قورقۇتسىلەر. سىلەرنىڭ ئاللاھ يولىدا سەرپ قىلغىنىڭلار مەيلى نېمە بولسا بولسۇن، سىلەرگە ئۇنىڭ ساۋابى تولۇق بېرىلىدۇ^[2]). تەپسىر شۇناسلار بۇ ئايەتتىكى تەييارلىقتىن ئەسكىرى تەييارلىق كۆزدە تۇتۇلغاندىن باشقا، يەنە زالىمغا قارشى ئۇرۇش قىلىش كۈچىگە ئىگە قىلىدىغان، ئۆز دەۋرىدە كۈچ سانلىدىغان ئىلىم - پەن، بىلىم - مەرىپەت، ئىقتىسادىي كۈچكە ئوخشاش بارلىق ساھەلەردە تەييارلىق قىلىشنى كۆرسىتىدىغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ.

5. ئىماندا مۇستەھكەم تۇرۇش

ئەگەر مەزلۇم خەلق ئىماندا قانچىلىق مۇستەھكەم تۇرۇپ، ئاللاھقا شۇنچە

[1] سۈرە ئەئراڧ، - 128 ئايەت.

[2] سۈرە ئەنفال، - 70 ئايەت.

يېقىنقىن ئاللاھنىڭ ياردىمى ئۇ خەلقكە شۇنچىلىك تېز چۈشەندۈ. ئورەككە تاشلانغان خەلق ئىچىدىكى كۆز ئالدىدا بالسى ئوتقا تاشلانغىلىۋاتقاندا بوۋاقنىڭ زۇۋانغا كېلىپ ئانىسىنى مۇستەھكەم تۇرۇشقا رىغبەتلەندۈرىشىدىن بۇ نۇقتىنىڭ تېخىمۇ مۇھىملىقىنى ھېس قىلالايمىز. زۇلۇمغا پۈتۈن كۈچى بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىش، رازى بولماسلىق كېرەك. شۇنداقلا زۇلۇمغا ئۇچرىغان خەلقنىڭ قارشىلىق كۆرسەتمەسلىكى زۇلۇمنىڭ تېخىمۇ ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كېتىشىگە سەۋەپ بولىدىغان ئامىل ھېسابلىنىدۇ، شۇڭلاشقا، ئەگەر چوڭ زىيانغا ئېلىپ بارمايدىغانلا بولسا، ئاداقچە كۈرەش قىلىش كېرەك. مۇسا ئەلەيھىسسالام ۋە خەلقنىڭ سان ۋە كۈچ جەھەتتە شۇنچىلىك ئاجىز تۇرۇپ زالىم پىرئەنگە كۆرسەتكەن قارشىلىقى، ھەقتە مۇستەھكەم تۇرۇشىدىن بۇ دەرسنى چىقراالايمىز.

6. كېچىلىرى تەھەججۇدقا تۇرۇش

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ۋەھى قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: (ئۆيلىرىڭلارنى ناماز ئوقۇيدىغان جاي قىلىڭلار، ناماز ئوقۇڭلار^[1]). بۇ ئايەتتە دىيىلگەندەك، مەزۇملار كېچىلىرى ئاللاھقا يېلىنىپ دۇئا قىلىشى، ناماز ئوقۇشى، روھنى پاڭلاپ، ئۆزىنى قىيىن ۋەزىپىلەرگە ھازىرلىشى كېرەك. بىر ئايەتتە ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دەيدۇ: (ساڭا نەپلە (ئىبادەت) بولۇشى ئۈچۈن، كېچىنىڭ بىر قىسمىدا (ناماز ئوقۇشقا، قۇرئان ئوقۇشقا) ئويغانغىن، (ئى مۇھەممەد). شۇنداق قىلىساڭ رەببىڭ سېنى مەدھىيلىنىدىغان بىر ماقامغا ئېرىشتۈرىشى مۇمكىن^[2]).

7. غەلبە - نۇسرەتتىن ئۈمىدۋار بولۇش

ئاللاھ بىزگە قۇرئاندا سۆزلىگەن قىسسىلەر ۋە تارىختىن بىرى مەزۇملارنىڭ ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىشى بىزنى ھەرۋاقت ئاللاھتىن ئۈمىدىمىزنى ئۈزۈمەسلىككە، بۇلارنىڭ ۋاقتلىق قىيىنچىلىق ئىكەنلىكى، ئاللاھنىڭ بىزگە قويغان بىر سىنىقتىن ئىبارەتلىكىنى ئەستىن چىقارماسلىقىمىز، ئۆزىمىزنى ھەرۋاقت شۇ نۇسرەتكە لايىق قىلىشقا تېرىشىشىمىز كېرەكلىكىنى ئەسلىتىدۇ. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: (زالملارنىڭ قىلمىشلىرىدىن ئاللاھنى بىخەۋەر دەپ ئويلىمىغىن، ئاللاھ ئۇلارنى جازالاشنى (شۇ كۈننىڭ دەھشىتىدىن) كۆزلەر چەكچىيىپ قالىدىغان كۈنگۈچە (يەنى قىيامەت كۈنگۈچە) كېچىكتۈرىدۇ^[3]).

[1] سۇرە يۇنۇس، 87-ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[2] سۇرە ئىسرا، 79-ئايەت.

[3] سۇرە ئىبراھىم، 42-ئايەت.

8. ئۇچرىغان زۇلۇمنى سۆزلەشتىن قاچماسلىق

مۇسۇلمانلار ئۇچراۋاتقان زۇلۇملارنىڭ تۈرلىرى كۆپىيىپ، شەكلى قەبىلەشكەنچە ئۇلاردا ئۆزى ئۇچراۋاتقان زۇلۇمنى باشقىلارغا سۆزلەشتىن قاچىدىغان ياكى سۆزلەشتىن خىجىل بولۇپ، ئۇنى بايان قىلىشنى ۋەجدانسىزلىق ھېسابلايدىغان خاتا قاراشلار پەيدا بولۇۋاتىدۇ. بىز ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرى ئىچىدە ھەم كۈنىمىزدە خىتايىنىڭ ناتىسىست جازا لاگېرلىرىدا قىز-ئاياللىرىمىز ئۇچراۋاتقان زۇلۇملارنى سۆزلەشنى ئەدەپسىزلىك، بەھايالىق دەپ قارايدىغان ناتوغرا قاراش تارقالماقتا. ئەمەلىيەتتە بەندىلىرىنىڭ بارلىق ئەھۋالىنى ياخشى بىلىدىغان زات مۇشۇ نۇقتىنىڭ ئۆزىنى قۇرئان كەرىمدە تىلغا ئالغان ۋە ئۇنىڭغا ئالاھىدە رۇخسەت قىلغان. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: (زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىدىن باشقا (ھەر قانداق كىشىنىڭ) ئاشكارا يامان سۆز قىلىشنى ئاللاھ ياقىتۇرمايدۇ (زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ زالىمدىن شىكايەت قىلىشىغا ۋە ئۇنىڭغا دۇئايىبەت قىلىشىغا بولىدۇ)، ئاللاھ (زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ دۇئاسىنى) ئاڭلىغۇچىدۇر، (زالمنى) بىلگۈچىدۇر^[1]).

9. جامائەتلىشىش

جامائەتلىشىش بولسا دىنىمىز ئىسلام ئەڭ كۆپ تەكىتلىگەن مەيلى مەزلۇم، مەيلى ھۆر مىللەتلەر بولسۇن ھەممىگە باراۋەر شەكىلدە زۆرۈر بولغان ئەھمەللەردىن بىرىدۇر. بولۇپمۇ مەزلۇملارغا نىسبەتەن جامائەت ئۇلارنىڭ زۇلۇمدىن تېزراق قۇتۇلۇشى، ئاللاھنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىشىدە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بىر ھەدىستە: «جامائەتتە بەرىكەت بار» دېگەن.

خۇلاسە:

ھەرقانداق بىر كېسەلنى ئۇنىڭ مەنبەسى ۋە رىتسىپىنى بىلمەي تۇرۇپ، داۋالاش مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭدەك، ئۆزىمىزنى، ئۆزىمىزنىڭ ئەھۋالىنى ياخشى بىلمەي تۇرۇپ، بىز كىرىپ قالغان بۇ چۆلدەن توغرا يۆنىلىشنى تاپالشىمىز ئىمكانسىز. پۈتۈن كائىنات ۋە ئىنسانلارنىڭ ياراتقۇچىسى بىزگە سىزىپ بەرگەن يول خەرىتىسى بىزنىڭ بىردىنبىر چىقىش يولىمىزدۇر. بولۇپمۇ دۇنيادا ھېچبىر ياردەمچى ۋە ياكى قوللىغۇچىلىرى بولمىغان غېرىپ ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرى ئۈچۈن بۇ زۇملاردىن ئەڭ تىز قۇتۇلۇش يولىدۇر. بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئاتاۋۇلا سەئىد

[1] سۈرە نىسا، - 148 ئايەت.

دېنىي ئىلىملەر ۋە بەش رەپىق ئىلىملىرى

ئاپتورى: خەباب بىن مەرۋانل ھەمد | تەرجىمىدە: قارىيە مۇئەممىن مەھمۇن

زامانىمىزدا بىلىشنىڭ خاراكتېرى تۈرلۈك بىلىم ساھەلىرىدە كەسىپلىشىشنى نشان قىلىشىمۇ، بۇ ھەرگىزمۇ مەلۇم بىر ئىلىم ساھەسىنىڭ باشقا ساھەلىرى بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق دېگەنلىكنى كۆرسەتمەيدۇ. ئەمەلىيەتتە دېنىي بىلىملەرمۇ ئوقۇغۇچىلاردىن ئۆز كەسىپىگە مۇناسىۋەتلىك باشقا ئىلىم ساھەلىرىنىمۇ مەلۇم نىسبەتتە قۇزلەشتۈرۈشنى ئالدىنقى شەرت قىلىدۇ.

ئىلىم-پەن كۈندىن كۈنگە تەرەققى قىلىۋاتقان، ئىلمىي جاۋاب تەلەپ قىلىدىغان تۈمەنلىگەن مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا چىقىۋاتقان بىر دەۋردە ئۆز كەسىپىدە چوڭقۇر چۈشەنچىگە ئىگە بولغان، ھەقىقىي يېتىلگەن، تاكامۇللاشقان، مۇتەخەسسسلەشكەن دېنىي ئۆلىما بولۇش ئۈچۈن، بۇ ساھەدىكى بىرلەمچى ۋە ئىككىلەمچى بىلىملەرنى پەرقلىنىدۇرۇش زۆرۈردۇر. شۇنداقلا دېققىتىنى تارتقان ئىشلارنى ھەم سوئاللارنى قاچۇرۇپ قويماستىن مۇلاھىزە قىلىشى تېخىمۇ مۇھىم بولۇپ، ئىنساننى تونۇشقا ياردەم بېرىدىغان ئىجتىمائىي پەن بىلىملىرىدىن پىداگوگىكا، ئالاقەشۇناسلىق، پىسخولوگىيە، جەمئىيەتشۇناسلىق، تارىخ، پەلسەپە، بىلىش نەزەرىيەسى، باشقۇرۇش ئىلمى ۋە سىياسەت قاتارلىق پەنلەرنى ئوقۇغۇچىلارغا ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىنىدۇ.

ئىلاھىيات ئوقۇغۇچىلىرى ئۆز كەسىپىنى ياخشى ئىگەللەش بىلەن بىرگە، جەمئىيەتشۇناسلىق قاتارلىق پەنلەرگە، شۇنداقلا جەمئىيەت شەكلى، جەمئىيەت تىپى

ۋە توپلۇمنىڭ تەپەككۈر ئادىتىگە نەزەرنى ئاغدۇرۇشى كېرەك. ئىجتىمائىي ئاڭ ھەم ئىجتىمائىي ئەقىلنىڭ بەرپا بولۇشىدىكى ئاشكارا ياكى يۇشۇرۇن ئامىللارنى نەزەردىن ساقىت قىلماسلىقنى ئۆگىنىشىمۇ ھەم زۆرۈر. شۇنداقلا پىرىنسىپ، مەيدان، تەھلىل قىلىش ئۇسۇللىرى ۋە ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش مەسىلىلىرىگە مۇناسىۋەتلىك تېمىلاردا ئىزدىنىشكە كۆڭۈل بۆلۈشى كېرەك.

بۇ يەردە شۇنى تەكىتلەپ قويۇش زۆرۈركى، بەشەرىيەت بىلىملىرى بىلەن شەرىئەت ئىلىملىرىنى بىرلەشتۈرۈشتىن مەقسەت، مەزكۇر بىلىملەرنى قوشكېزەك قىلىش ئەمەس. شۇنداقلا قارىغۇلارچە بىرلەشتۈرۈشمۇ ئەمەس ياكى ئىلمانزىم قىممەت قارىشى بىلەن يۇغۇرۇلغان ئىجتىمائىي روھنىن ئىسلامى قىممەت قاراش پەيدا قىلىش تېخىمۇ ئەمەس، بەلكى پايدا-زىياننى ئاڭقىرىپ، توغرا-خاتانى ئايرىپ، مەنپەئەتلىك تەرەپلەرنى قوبۇل قىلىش، زىيانلىقلىرىنى تاشلاشتۇر؛ دۇنياۋى ھادىسىلەرنى بىر تەرەپ قىلىشقا مۇناسىۋەتلىك شەرىئىي ئىلىم پىرىنسىپلىرى بىلەن غەربلەشتۈرۈش نىيىتىدە قوللىنىلغان ئىجتىمائىي تەدبىرلەر ياكى ھەر خىل دىندىن، ھەرخىل ئېقىمدىن شەكىللەنگەن بىر جەمئىيەتنىڭ ئورتاق باش قېنىچىلىقلىرىنى ھەل قىلىدىغان ئۇسۇللارنى ئۆز-ئارا سېلىشتۇرۇپ تەڭپۇڭلاشتۇرۇشتىن ئىبارەتتۇر؛ بىلىملەر ئارا مەلۇمات بىرلەشتۈرۈش دېگىنىمىز بەشەرىيەت ۋە ئىجتىمائىي پەنلەرنى توغرا چۈشەنچىدە ئۆزلەشتۈرگەندىن كېيىن، بۇ پەنلەردىن سۈزۈپ ئالغان جەۋھەرنى دىنىي قىممەت قاراش ۋە شەرىئىي بىلىم بىلەن ئىسلاھ قىلىپ ئەمەلىي قوللىنىشتۇر، مەقسەت خاتا ھۆكۈم چىقارماسلىق، ئۆلىمالار جەمئىيەتنى چۈشەنمەيدۇ، ئىدىيەسى قالات، دەۋرگە بېقىپ پەتۋا چىقارالمايدۇ دېگەن قالاپقا خاتىمە بېرىش ئۇچۇندۇر. مانا بۇلار مەزكۇر بىلىملەرنىڭ باغلىنىشىدۇر. مانا بۇلار مەزكۇر ئىلىملەر ئارىسىدا مەلۇماتلارنى بىرلەشتۈرۈشتۇر.

ئومۇمىي جەھەتتىن ئېيتقاندا، بەشەرىيەت بىلىملىرىنىڭ شەرىئىي ئىلىملەر بىلەن مەلۇم نۇقتىدىن كېسىشىدىغان تەرەپلىرى بار. بۇلار ئۆز-ئارا ھەمكارلىق ئورنىتىش، بىر-بىرىنى تولۇقلاش ۋە بىلىم ئالماشتۇرۇشقا ئوخشاش باغلىنىش مۇناسىۋەتلىرىدە ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدۇ.

شۇنىسى ئېنىقكى، بەشەرىيەت بىلىملىرى ئىجتىمائىي قۇرۇلما ۋە ئىنسانىي ئىستىل بەرپا قىلىشتا غەرىپچە تەپەككۈر ۋە ئىدىيەلەر بىلەن لىق تولغان. شۇنداقتىمۇ بۇ بىلىملەر بىزنى ئىجتىمائىي تەپەككۈر بىلەن ئىجتىمائىي پەنلەرنى مەخسۇس شەرىئىي بىلىملەر نۇقتىسىدىن تۇرۇپ تەتقىق قىلىشقا ئۈندەيدۇ. ئىنساننىڭ ساپ تەبىئەت ھالىتىنى تەسۋىرلەپ بېرەلەيدۇ، شەرىئىي ئىلىملەرنىڭ باغلىنىش، تەتبىقلىنىش دائىرىسىنى بايقاشقا قىزىقتۇرىدۇ.

دنىي ئەھكاملارنى چىقىرىشتا ياردەمچى بىلىملەردىن قانداق پايدىلىنالايمىز؟

بىلىم ۋاسىتە بىلىملىرى ۋە غايە بىلىملىرى دەپ ئىككى خىل بولۇپ، بەزىلەر دىنىي ئەھكاملارنى چىقىرىشتا ئالىملارغا ياردەمچى بولىدىغان ئۈچىنچى خىل بىلىم يەنى ياردەمچى بىلىملەر تۈرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. شەرئىي ئىلىملەر بىلەن ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ ئۆز-ئارا تەسىر قىلىشى نەتىجىسىدە ئالىملار دىنىي ئەھكاملاردا مۇھىت ۋە شەرت-شارائىتنى چىقىش قىلغان ئاساستا پەتۋا بېرەلەيدۇ. ئىلگىرى ئالىملار بىلىمنى تۈرلەرگە ئايرىپ خىلمۇ-خىل ئاتالغۇلارنى قوللانغان. ئەللامە ئىبنى رۇشەد «زۆرۈرىيەت» دېگەن كىتابىدا ئىلىملەرنىڭ تۈرلەرگە ئايرىلىشى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «ئىلىملەر بىۋاسىتە مەقسەت ئىلىملىرى ۋە بۇلارنى ئۆگىنىشتە ياردەمچى بولىدىغان غەيرى مەقسەت ئىلىملىرى دەپ ئىككى خىل بولىدۇ». بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا ئىلىملەر ئەسلىدە ۋاسىتە بىلىملەر، ئانا بىلىملەر ۋە ياردەمچى بىلىملەر دەپ ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ.

ھەرقايسى شەرئىي ئىلىملەردىن بىر نەچچە مىسال بېرەيلى:

مەسىلەن: قۇرئان كەرىم بىلىملىرىگە كەلسەك، ئايەتلەرنىڭ ۋەقە، ھادىسىلەرنى، شەرت-شارائىتنى نەزەرگە ئالغان ئاساستا نازىل قىلىنغانلىقىنى بايقايمىز. شۇڭلاشقا قۇرئان كەرىم بىر قېتىمدىلا نازىل قىلىنماستىن پارچە-پارچە، بۆلەكلەرگە بۆلۈپ نازىل قىلىنغان. قۇرئان كەرىمنىڭ نازىل قىلىنىش ھالەتلىرىگە مۇناسىۋەتلىك بەلگىلىك شارائىت ۋە مۇھىتلاردا يۈز بەرگەن نۇرغۇنلىغان سەۋەپلەر بار. بۇ ئايەتلەر ئۆز ۋاقتىدا مەلۇم كىشى ۋە توپىنىڭ مەسىلىسىنى ھەل قىلغان بولسىمۇ، كېيىنچە ئۈمىدەتتە ئومۇملاشقان قانۇنغا ئايلانغان. چۈنكى شەرئىي پىرىنسىپ بويىچە ئايەتنىڭ نازىل بولۇشىدىكى سەۋەپ قىسمەنلەشتۈرۈۋېتىلگەن بولمىسلا، سەۋەبىنىڭ خاسلىقى ئەمەس، بەلكى خىتاپنىڭ ئومۇمىيلىقى ئېتىبارغا ئېلىناتتى.

ھەدىس شەرىفى بىلىملىرىگە كەلسەك، ھەدىسلەرنىڭ ئورامى ۋە كېلىپ چىقىش سەۋەبلىرى ھەققىدە ئاز بولمىغان مەسىلىلەر بار. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرى شەرت-شارائىتنىڭ تەلەپ، تەقەززالىرىغا مۇناسىپتۇر. ئەھكامغا مۇناسىۋەتلىك ھەدىسلەر ئىجتىمائىي قىيىنچىلىقنى بىتەرەپ قىلىش ئۈچۈن ئاللاھ ئىلھام قىلغان ۋەھىيدۇر. دېمەك، ئايەت، ھەدىس ھېچقاچان ئىجتىمائىي مۇھىتتىن يىراق، چارە-تەدبىر قوللىنىشقا تېگىشلىك ۋەقە، ھادىسىلەر بىلەن مۇناسىۋەتسىز ھالدا نازىل قىلىنغان ئەمەس، ئىلھام قىلىنغانمۇ ئەمەس. كونايلاردا «ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچى ۋە ھەدىسنىڭ تېكىستىگە يۇرت بىلەن شۇ يۇرت كىشىلىرىنىڭ ئالاھىدە تەسىرى بولىدۇ» دېگەن گەپ بار بولۇپ، ئىسناد ئىلىمىنىڭ ھەدىس بىلىملىرى قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ ئالاھىدە تەسىرگە ئىگە بولۇشى تۈرلۈك ۋەقەلەرنى تەكشۈرۈپ تەھلىل

قىلىشتا ئىجتىمائىي پەنلەر بىلەن بىرلىشىپ كېتىدۇ.

فقھى پەلسەپەسى، ئۇسۇل فقھى ئىلمىگە كەلسەك، بۇ ئىلىم توغرا تەپەككۇر مەنتىقىسى بىلەن زىچ باغلىنىشلىق بولۇپ، شەرئىي ھۆكۈم چىقىرىشتىن بۇرۇن ئايەت، ھەدىسنىڭ نازىل قىلىنىشىغا ئائىت نۇرغۇن تەرەپلەرنى تەتقىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭدىن سىرت ئەقىدە ئىلمى بىلەنمۇ بىرلىشىدۇ، ئىجتىمائىي ھادىسىلەردە يىغما خۇلاسىە چىقىرىش ئارقىلىق خىلمۇ-خىل مەسىلىلەر ئۈستىدە تەكشۈرۈش ئېلىپ بارىدۇ، شۇنداقلا بۇ ئىلىم چوڭقۇر چۈشەنچە، تىرەن پىكىرلەر ئاساسىدا شەرئەت مەقسەتلىرى ئىلمى بىلەنمۇ بىرلىشەلەيدۇ، «ئەسلى مەقسەت قىلىنغان ئەمەلنىڭ ھۆكۈمى ۋاستىگىمۇ تەتبىقلىنىدۇ» دېگەن قائىدىگە بىنائەن شەرئىي ھۆكۈم ئېلىشتا ھەر قاچان غايە، مەقسەت، سەۋەب، نەتىجە ئالاھىدە ئېتىبارغا ئېلىنىدۇ.

دەۋەت بىلىملىرىغا كەلسەك، بۇ بىلىم پىسخولوگىيە، پېداگوگىكا، نۇتۇقشۇناسلىق ئالاقشۇناسلىق، كىشىلىك تەرەققىيات، توغرا تەپەككۇر قىلىش مېتودلىرى، پىلان، لايىھە تۈزۈش، تارقىتىش ۋە تەشۋىقاتچىلىق قاتارلىق بىلىملە بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر.

تەلىم-تەربىيە، ئەدەب-ئەخلاق ۋە روھىيەتكە ئالاقىدار مەسىلىلەرنىڭ ھەممىسى پېداگوگىكا ۋە پىسخولوگىيە بىلەن باغلىنىشلىقتۇر. چۈنكى بۇ يەردە مەقسەت روھىيەتنى ئوزۇقلاندۇرۇش، قەلبنى ئىسلاھ قىلىش، يۈكسەك قىممەت قاراشقا ئىگە جەمئىيەت بەرپا قىلىشتۇر. ئىسلامىي بىلىملەر ۋە ئۇنىڭ تەتقىقات مېتودلىرى دەۋرىمىزدىكى بىلىش نەزەرىيەسى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر.

بىز بۈگۈنكىدەك ئىلىم ساناقسىز ساھەلەرگە بۆلۈنۈپ كەتكەن، ھەر ساھە دېڭىزدەك مەلۇماتقا ئىگە بىر دۇنيادا ئېنىسكىلوپېدىيا بىر مەلۇمات ساھىبى بار دېيەلمەيمىز. بەلكى بار دەپ پەرەز قىلغان تەقدىردىمۇ، ئىلمىي ئېنىسكىلوپېدىيەگە خاس نۇغۇن ئىلىم-ئىرپاننى ئۆزلەشتۈرۈشنى تەقەززا قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇلارنى ئىگەللەپ ئەمەلىيەت بىلەن بىرلەشتۈرۈپ مۇناسىپ ھۆكۈملىرىنى يەكۈنلەش، يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشىنىش، تېخىمۇ ئەتراپلىق تەپەككۇر يۈرگۈزۈشكە باغلىق بولىدۇ، ئەلۋەتتە.

شۇڭلاشقا، بىز شەرئىي بىلىملەر بىلەن بەشەرىيەت ئىلمىلىرى ئارىسىدىكى كەسىپى باغلىنىشىنى ۋە بىر-بىرىنى تولۇقلايدىغانلىقىنى بىلىشىمىز ھازىرقى ئەڭ زۆرۈر مەسىلىلەرنىڭ بىرىدۇر.

ئىسلام قانۇنشۇناسلىقىدا مۇتەخەسسسىس بولغان كىشى ئىنسانلارنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي تەرەپلىرىنى تەتقىق قىلىدىغان ساھەلەردە ئىزدەنسۇن، كىمكى ھەدىس ئىلمى بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن، ھەدىس شەرىفىتىكى ئىنسانلار ھاياتىنىڭ ھەممە ساھەلىرىدە دۇچ كېلىدىغان مەسىلىلەرگە ئاچقۇچ بولالايدىغان يوللار ھەققىدە ئىزدەنسۇن

ۋە ئۆلگىلىك چارە تەدبىرلەرنى رېئاللىققا بىرلەشتۈرۈپ تۈرلۈك مەسىلىلەرنى ھەل قىلسۇن.

بىز شۇنى تەۋسىيە قىلىمىزكى، دىنى بىلىملەر مۇتەخەسسسلرى شەرىئەت پەنلىرىنى رېئاللىققا بىرلەشتۈرۈپ، بۇ ئىلىملەرنىڭ ئۆزئارا تەسىرىنى گەۋدىلەندۈرۈشكە ئەھمىيەت بەرسۇن. بەشەرىي ئىلىملەرنىڭ ئابستراكت نەزەرىيەنىلا ئاساس قىلىپ، مەنئىيەتتىن يىراقلىشىپ، پەقەت ماددىيەتكىلا كۆڭۈل بۆلۈشىگە خاتىمە بەرسۇن.

ئىلاھىيات ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئادىمىيەت ۋە ئىجتىمائىي پەنلەرنى ئۆزلەشتۈرۈشىنىڭ مۇھىملىقى

دەۋرىمىزدە بەزىلەرنىڭ مۇسۇلمانلار ئىلىم-پەنگە كۆڭۈل بۆلگەن ۋە ئۇنى بەلگىلىك سەۋىيەدە تەرەققىي قىلدۇرۇشتا ئەڭ ياخشى ئۇسۇللارنى بايقاپ، قابىلىيەتلىك كىشىلەرنىڭ تەپەككۇرىغا ماس كېلىدىغان يوللارنى ئوتتۇرىغا قويغان، ئەمما ئۇلار بۇرۇنقى دەۋرلەردە بەشەرىي ۋە ئىجتىمائىي پەنلەرگە ئانچە كۆڭۈل بۆلمىگەن، ئىلىم-پەن بىلىملىرىگە قىزىقىشى دېگەندەك يېتەرلىك ئەمەس ئىدى دېگەن قاراشلىرى قاپقارا يالغانچىلىقتۇر.

بەشەرىي ۋە ئىجتىمائىي پەنلەر قەدىمكى كىشىلەر ئۈچۈن قانداق مۇھىم بولغان بولسا ھازىرقى ئىنسانلار ئۈچۈنمۇ شۇنداق مۇھىمدۇر. بۈگۈنكى كۈندە بۇ بىلىملەر ئىنساننى تېخىمۇ توغرا تونۇش ۋە ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ چەك-چېگراسىنى بەلگىلەش جەھەتتە كۈنسىرى تەرەققىي قىلماقتا.

شۇنىڭدەك ۋەھىيىمۇ مەلۇم شەرت-شارائىت، ۋەزىيەتنى چىقىش قىلغان ھالدا نازىل بولغان ئىدى، قۇرئان كەرىمىمۇ ئىنسانىيەت بىلەن ئىلىم-پەن مەۋجۇت بولۇشتىن ئىلگىرى يەر يۈزىدە نازىل بولغان ئەمەس. ئۇ نازىل بولغاندا بەشەرىيەت بىلىملىرىنىڭ تەرەققىياتىغا ئاز بولمىغان تۆھپىلەرنى قوشتى، ئىنسانلارنى بۇ بىلىملەرنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا چاقىردى، پۈچەكلەشكەن تەپەككۇر ۋە خاتا چۈشەنچىلەرگە تۈزىتىش بەردى.

دەرھەققەت، دەۋرىمىزدىكى ئىجتىمائىي ۋە بەشەرىيەت پەنلىرى ماھىيەت جەھەتتىن ئىجتىمائىي ئەمەلىيەتنى ئاساس قىلغان بولۇپ، دىنىي قىممەت قاراشلار پەقەت نەزەرىيەدىلا ساقلىنىپ قالغان. بۇ بىلىملەر ئاساس قىلغان پىرىنسىپلار ئىسلام ئىدىيىسىگە، شەرىئى ھۆكۈملەرگە ئۇيغۇن بولمىغانلىقى ئۈچۈن تالىپلار ئۇلارنى ئۆگىنىشتىن ئىزچىل ئۆزىنى قاچۇرۇپ كەلمەكتە. شۇنداقلا بۇ بىلىملەر خاراكتىر جەھەتتىن ئىلمانىزىم، لىبېرالزىم ۋە ماتېرىيالىزم ئىدىيەسى بىلەن يۇغۇرۇلغانلىقى سەۋەبىدىنمۇ رەت قىلىنىشقا ئۇچرىماقتا.

مېنىڭچىمۇ ئالىپلارنىڭ يۇقىرىقى قاراشلىرى ناتوغرا ئەمەس، ئەلۋەتتە. بۇ يەردە چېركاۋنىڭ دىندارلىقىنىڭ ئەكس تەسىرى ھەققىدە ئىزاھات قوشۇپ قويماقچىمەن. ئۆز

ۋاقتىدا چىركاۋلار خەلققە خىرىستىئان ياكى بۇتپەرەس پوپلارنىڭ بۇرمىلىشىدىن خالى بولالمايدىغان دىنىي، روھانىي ئېغىر مەجبۇرىيەتلەرنى يۈكلىگەن ئىدى. چىركاۋ پوپلىرى ئۆزلىرىنىڭ دىنىي چۈشەنچىسىنىڭ يىتەرسىز بولغانلىقىدىن، خاتا قاراش ۋە ئەھمىيەتسىز ھۆكۈملەرنى ئاساس قىلىپ، ئارىلىشىشقا ماس كەلمەيدىغان ئىشلارغا ئارىلىشىشقا باشلىغان، ۋە ئاللاھ تائالا رۇخسەت قىلغان ئەمەل ئىبادەتلەرنى چەكلىگەن، دىنىي دۇنيادىن ئايرىش يولىنى بەرپا قىلىش كويىدا يۈرگەن. شۇنىسى ئېنىق بولسۇنكى، بۇ دۇنيادا دىنىي بۇرمىلىغان بىرى ھېچقاچان دۇنيانى ئىسلاھ قىلالىغان ئەمەس، ئىنسانىيەت ھەم دىنىي بۇرمىلايدىغانلارغا قۇلاق سالغانمۇ ئەمەس. بۇنداق كىشىلەر ھېچقاچان ئىجتىمائىي رېئاللىقنى تولۇق چۈشەنەلمەيدۇ، ھەمدە توغرا يۆنىلىشتە تەتقىقاتمۇ قىلالمايدۇ.

مەيلى شەرق جەمئىيىتى بولسۇن ياكى غەرب جەمئىيىتى بولسۇن، دىنغا زىت ۋە قارشى تۇرىدىغان پىرىنسىپلارنى تۈزۈپ چىقىشقان. ئۇلار ھەتتا قوپاللىق بىلەن: «دىن ئىنسانلارنىڭ ئەپپۇندۇر» دېگەندى. ھەمدە بۇ پىرىنسىپلارنى دىنىي قىممەت قاراشلاردىن يىراقلاشتۇرۇشقا ئۇرۇنۇپ دىندىن پۈتۈنلەي ئايرىپ كەلگەندى. شۇنداقلا ئۆزلىرىنىڭ قىممەت قاراشلىرىغا پەرقلىق نەزەرىيەلەرنى ئاساس قىلىپ كەلگەن بولۇپ، گاھىدا تەجرىبىگە تايانسا، گاھىدا ئىلمىي پەرەزلىرىگە تايىناتتى ياكى ئىزدىنىش، كۆزىتىش، سېزىش ۋە ئىستاتىستىكىلىق مەلۇمات ئانالىزىنى ئاساس قىلاتتى. ئۇلار بۇ ئىلمىي خىزمەتلىرىنى دىننىڭ ئورنىنى باسالايدۇ ھەم ئىنسانلارنى دىندىن بەھاجەت قىلالايدۇ دەپ ئويلاپ قالغانىدى.

تەبىئىي پەنلەر ئابستىراكت بولۇش بىلەن بىرگە ئىلمىي تەجرىبە خاراكتېرىگە ئىگە بولۇپ، سانائەت ئىنقىلابى دەۋرىدە ئىجادىيەت ۋە يېڭىلىق يارىتىشتا چوڭ سەكرەشلەر بولدى. بۇ نۇرغۇن كىشىلەردە دەۋرگە ماسلىشىپ ئالغا ئىلگىرىلەش ۋە مەرىپەتنى قولغا كەلتۈرۈپ ئاقارتىش ئېلىپ بېرىش، قالاچلىقتىن قۇتۇلۇپ ئاجىزلىق ھاڭلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈردى. كېيىنچە ئۇلار بۇ تەرەپتىكى مۇۋەپپەقىيەت يوللىرىنى ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتىغا تەتبىقلاشنى ئويلىدى. ھەمدە ئۇلار پىسخولوگىيە، جەمئىيەتشۇناسلىق، باشقۇرۇش ۋە ئىقتىساد قاتارلىق ساھەلەردە دىننىڭ ئورنىنى، نوپۇزىنى، ھۆكۈمرانلىق روھىنى بۇ ساھەلەردىن پۈتۈنلەي ئۆچۈرمەكچى بولدى.

دەل مانا بۇ يەردە بەشەرىيەت ئىلمىلىرى روھىيەتتىن ئاستا ئاستا مەھرۇم بولۇشقا باشلىدى. ئۇ نوقۇل فىزىكىلىق تەرەپنىلا ئاساس قىلغان ھالدا باش كۆتۈردى. تۈرلۈك ۋىجدانىي ۋە ھېسسىي نەزەرىيەلەر بىلەن بىرگە ئەقلىنى تۈۋرۈك قىلغان پىكىر يۈرگۈزۈشنى ئۆزىگە مېتود قىلدى. قانداقلا بولمىسۇن، بۇ تالىپلارنىڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ساھەسىدە ئىزدىنىشىنى، تەتقىق قىلىشىنى چەكلەپ قويمايدۇ، ئەلۋەتتە.

1. قۇرئان كەرىم، سۈننەت ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئوقۇپ

باققان كىشى، نۇرغۇن ئايەت ۋە ھەدىس شەرىفلەرنىڭ ھەم ۋەقە ھادىسىلەرنىڭ ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي تەرەپنى نەزەردىن ساقىت قىلمىغانلىقىنى، بىردەك ئىنسانلارنىڭ نەبىئىتىگە خىتاب قىلىش ئارقىلىق ئىنسان تەبىئىتىنى يورۇتۇپ بەرگەنلىكىنى بايقىيالايدۇ، ئىجتىمائىي رېئاللىقنى تونۇپ يېتىپ ئۇلارغا قانداق قاراش، قانداق مۇئامىلە قىلىشنى ئۆگىنەلەيدۇ. گەرچە بۇ ئىشلار ھەر يەردە كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرسىمۇ، بايقاشقا، تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشقا ۋە ئايدىنلاشتۇرۇشقا موھتاج. مانا بۇ جەريان دىنىي ئەھكاملاردا قانداق مۇھىم بولسا، بەشەرىيەت بىلىملىرىدىمۇ شۇنداق مۇھىمدۇر. چۈنكى شەرئىي ئەھكاملار ئىبادەتنىڭ تەلپ قىلىنغاندەك ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن ئەمەلىيەتكە باغلانغان بولىدۇ. ئىنسانىيەتكە مۇناسىۋەتلىك ساھەلەر مەخلۇقاتلارنىڭ يارىتىلىشىدىكى ئىلاھى مەقسەت قانۇنغا چىتىشلىق بولىدۇ، تەكلىفى ھۆكۈملەر بىلەن ۋەزىي ھۆكۈملەرنىڭ ئۆز-ئارا ماسلىشىشىغا ھەم مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ.

2. دىنىي ساھەدە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلار ھەرىكەت مىزانىنى زامانىۋىي ۋە ئەمەلىي تەجرىبىلەر ئەندىزىسىنى ئاساسەن ئىجتىمائىي پەنلەر تەشكىل قىلغان. بۇ ئىلىملەر نوقۇل ئەمەلىي مەرىپەت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى دۇنيا تەرتىپى ۋە سىستېمىلىرىنى ئىزاھلايدۇ. شۇڭا بۇ ئىلىملەرنى قىزىپ چىقىپ، چوڭقۇر تونۇش ھاسىل قىلىش دىنىي بىلىملەرنىڭ تېخىمۇ يۈكسىلىشىدىكى تۈپ ئاساستۇر. تالىپلاردىكى پىكرىي يۈكسىلىش مەلۇماتلارنى يادقا ئېلىش بىلەن ئەمەس، بەلكى توغرا تەپەككۈر بىلەن مەلۇماتلارنى ئومۇمىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرالىشى بىلەن ئىشقا ئاشىدۇ.

3. بىر دىنىي ئوقۇغۇچى تەرەققىيات، مەدەنىيەت، ئەقلىي ۋە ئىجتىمائىي يۈكسىلىشىگە ھەقىقىي تۆھپە قوشۇشى كېرەك، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇلاردا رېئاللىققا ماس كېلىدىغان ھەل قىلىش چارىسى، چىقىش يولى ۋە باشقا تاللاشلارنى بايقاش ئىقتىدارى يېتىلگەن بولۇشى لازىم. جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىشتا ئۈنۈم، سۈپەت ۋە تەجرىبىنى ئاساس قىلغان ئەمەلىي ۋە ئېلاستىكىلىققا ئىگە ئۇسۇل، ۋاسىتىلەرنى ئوتتۇرىغا قويالىشى كېرەك.

4. تالىپلار جەمئىيەتنى توغرا چۈشىنىپ رېئاللىقنى ھەقىقىي تونۇيالىشى، بۇلاردىن چىققان ئىسلاھاتچىلار جەمئىيەتتىكى پىكرى يۈزلىنىشىنى شەكىللەندۈرەلىشى؛ ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشلەرگە ئەمەلىي ھەل قىلىش چارىلىرىنى تاپالىشى؛ يۈز بەرگەن ھەر بىر ئىجتىمائىي ئۆزگىرىشكە دادىللىق بىلەن يۈزلىنەلىشى كېرەك. ھەرقانداق ئىجتىمائىي ئۆزگىرىش مەلۇم ئىجتىمائىي پىكرىنى پەيدا قىلىدۇ، ئىلمىي مېتودقا ھاجىتى چۈشىدۇ، تۇراقلاشتۇرۇلمىغان، ئىنتىزاملاشتۇرۇلمىغان، ئىلمىي تەتقىقات ئېلىپ بېرىلمىغان مەسىلىلەر ھامان تەرتىپسىزلىشىدۇ، پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە بولالمايدۇ.

5. تالىپلار دىنىي مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيەتلەر بىلەن رېئاللىق ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشنى تېخىمۇ چوڭقۇر ئايدىنلاشتۇرۇۋېلىشى كېرەك. فەقھ ياكى مۇجتەھىدلەر شەرئىي ھۆكۈملەرنى رېئاللىققا تەتبىقلاشتا بىر قانچە باسقۇچنى بېسىپ ئۆتىدىغان

بولۇپ، ئەمەلىيەتنى چىقىش قىلغان ئاساستا فىقھشۇناسلىقتىكى ئۇسۇل، قائىدىلەرنى ئۆز جايىدا قوللىنىشى كېرەك. بۇ ۋەجدىن ھەربىر مۇجتەھىد ئۆزى تۇرۇۋاتقان ئىجتىمائىي ئەمەلىيەتنى ھەقىقىي رەۋىشتە تونۇپ يېتىشىنىڭ ئىجتىھادىنىڭ تۇنجى قەدىمى ئىكەنلىكىنى بىلىشى كېرەك، كۈنىمىزدە بۇ تەرەپلەرنىڭ تېگى - تەكلىپى چۈشىنىشىنىڭ تولىمۇ مۇشكۈل ئىكەنلىكىنى، ئاجايىپ مۇرەككەپ ھالەتكە ئايلانغانلىقىنى ئۇنۇتماسلىقى، شۇنداقلا ئۆزىنى قاچۇرماسلىقى، خىلمۇ - خىل مېتودلارنى قوللىنىش ئارقىلىق ئامال بار خاتالىقتىن ساقلىنىشى كېرەك. ئاندىن كېيىن ھەر مىللەتنىڭ ئۆرپ - ئادىتىنى ئەستايىل تەكشۈرۈشى لازىم. بىز ئۆرپ - ئادەتنى شەرئىي ھۆكۈملەرنى چىقىرىش مەنبەسى دەپ قارايدىغانلا بولساق، مۇجتەھىدلەر بېكىتىلگەن ساقلىنىپ ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئۆرپ - ئادىتى ھەققىدە مەلۇمات ساھىبى بولۇشقا ئىنتىلىشى كېرەك. مانا بۇ باسقۇچنى جەمئىيەتشۇناسلىق ۋە ئۇنىڭ مېتودلىرىنىڭ ياردىمىدە شەرئەتنىڭ تەلپى، تەقەززاسىغا ئۇيغۇن شەكىلدە بېسىپ ئۆتكىلى بولىدۇ. بۇ باسقۇچتا ئىجتىمائىي تەتقىقات ئاساسلىق يادرو ھېسابلىنىدۇ.

6. تالىپلار يەنە ئايەت بىلەن ھەدىس خىتاب قىلغان مۇھىت، شەرت - شارائىتى توغرا مۆلچەرلەپ، شەرئىي دەلىللەرنىڭ كۆرسەتمىسىنى ئامالنىڭ بارىچە رېئاللىققا توغرا تەتبىقلاش ئۈچۈن، سانائەتلەشكەن، بازارلاشقان ۋە ياكى يېزا ئىگىلىكى خاراكتېرىدىكى جەمئىيەتلەرنى ياخشى پەرقلەندۈرۈشى كېرەك. ئەلۋەتتە، بۇ جەريان ئىسلام فىقھشۇناسلىقىنىڭ توغرا دەلىللەش پىرىنسىپلىرى بويىچە ئېلىپ بېرىلىدۇ.

7. تالىپلار شۇنى بىلىشى كېرەككى، شەرئەت ئىلمىلىرى ماھىيەت جەھەتتىن ئېلاستىكىلىققا ئىگە بولۇپ، قۇرئان ۋە سۈننەت ئۆزگەرمەس ۋەھىي بولۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئۆزگىرىشچان دۇنياغا تەتبىقلىنىشتا جانلىقلىققا ئىگە. دۇنيادىكى ھەرقانداق ئەمەلنىڭ، ھەرقانداق ھەرىكەتنىڭ ئۆزىگە خاس شەرئىي كۆرسەتمىسى ھەر زامان چوقۇم تېپىلىدۇ. بۇ دۇنيادىكى تۈمەن مىڭ خىل ئىش - ھەرىكەتلەرگە ئەڭ مۇناسىپ شەرئىي دەلىللەردىن دەلىللەنگەن ھۆكۈملەر ھەر ۋاقىت تەيياردۇر.

8. تالىپلار ئىجتىمائىي پەنلەرنىڭ تەتقىقات ئەندىزىسى بويىچە ئىمكانقەدەر نېگىزلىك تەتقىقات ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئىلمىي ۋە ئەمەلىي ئىقتىدارغا ئىگە بولۇشى، ھەمدە ئۇلارغا ئىسلام نۇقتىسىدىن قاراپ چىقالايدىغان بولۇشى كېرەك. شۇنداقلا، ئىسلام ئۆلىمالىرى ئارىسىدا بەشەرىي پەنلەر ۋە ئىجتىمائىي تەتقىقات ساھەسىدە ئورتاق تونۇش ھاسىل قىلىپ ھاياتى كۈچكە تولغان، ئەمەلىي ئىلىم تورىنى بەرپا قىلىشى كېرەك. باشقىلارنىڭ تەجرىبىسى، ئەقىل - پاراسىتى ۋە كەچۈرمىشلىرىنىڭ دىنىي پىرىنسىپلار ۋە قانۇنىي ئاساسلارغا ماس كېلىدىغانلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشى كېرەك.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابدۇرېھىم دۆلەت

ئابدۇراهمان جامال كاشغەرى

سىياسى پاناھلىق ھىجرەتى ۋە ئۇيغۇرلار

1. پاناھلىق تىلەش ۋە ھىجرەت قىلىش تۈرلىرى

ھىجرەت قىلىش ياكى كۆچۈش سەپەرلىرى ئىلمىي، ئىقتىسادىي، تىجارىي ۋە ئىجتىمائىي مەنپەئەتلەرگە ئېرىشىش ئۈچۈن ياكى ئىنسانىي ھوقۇقلىرىنى قولغا كەلتۈرۈشتە ياردەم تەلەپ قىلىش، ئەقىدىسىنى قوغداش، سىياسىي جەھەتتىن پاناھلىنىش ۋە يېڭى بىر جەمئىيەت قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن بولىدۇ.

مەسىلەن، مۇسۇلمانلار مەككەدە زۇلۇمدىن قۇتۇلۇش، ئەقىدە ئەركىنلىكىگە ئېرىشىش ۋە ئىسلام دەۋىتى ئۈچۈن ئېھتىياتى پائالىيەت مەركىزى ھازىرلاش مەقسىتىدە پەيغەمبەرىمىزنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ھەبەشسىتان (ھازىرقى ئېرىتىيە) گە سىياسىي پاناھلىق تىلەپ بارغان.

سىياسىي ھىجرەت قىلىش كۆپلىگەن كىشىلەر ئويلىغاندەك ۋەتەن بىلەن ئالاقىسىنى ئۈزۈشنى كۆرسەتمەيدۇ. بەلكى، ئانا ۋەتەن سۆيگۈسىنى ئىپادىلەيدۇ. چۈنكى، يۈكسەك نىشانلار ئۈچۈن ھىجرەت قىلغان مۇھاجىرلار ئانا ۋەتەندىن جىسمى بىلەن ئايرىلغان بولسىمۇ قەلبى بىلەن ئايرىلمايدۇ. چۈنكى ئۇلار ئانا ۋەتەننى سېغىنىپ تۇرىدۇ ۋە ئانا ۋەتەننى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىدۇ.

ئەقەدە ۋە سىياسىي جەھەتتىن پاناھلىنىش ئۈچۈن ھىجرەت قىلىش دېگەن ئەقەدسى ۋە كەملىكىنى قوغداش، ھەقىقەت بايرىقىنى يېڭىدىن ۋەتەنگە تىكلەش ئۈچۈن پۇرسەت ئىزدەش، ۋەتەنسىزلىكتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن دۆلەت قۇرۇش ئېڭىنى يېتىلدۈرۈش، ۋەتەن سۆيگۈسى ئۈچۈن قۇربان بېرىش روھىنى يېتىلدۈرۈش، قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرىش، ئۈمىدۋار بولۇش، نىشان-غايىلىرى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىش ۋە ياردەمگە ئېرىشىش ئۈچۈن تېرىشىش، ھامان بىر كۈنى غەلبە قىلىدىغانلىقىغا ۋە زالىملارنىڭ ھەرقانچە كۈچلۈك بولسىمۇ، ھامان بىر كۈنى ۋەيران بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىش دېمەكتۇر.

2. ھەبەشىستاننى سىياسىي پاناھلىق مەركىزى سۈپىتىدە تاللاشنىڭ سەۋەبلىرى

باشتا شۇنى ئەسكەرتىش كېرەككى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىياسىي پىلانىدا ئانا ۋەتەننى بولغان مەككە دىيارىنى كاپىرلارغا تاشلاپ بېرىپ، قېچىپ چىقىپ كېتىش پىلانى ئەسلا يوق ئىدى، بەلكى ئۇ سىياسىي ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن باشقا يەرگە پاناھلىنىپ تۇرۇپ ئانا ۋەتەننى ئەركىنلىككە ئېرىشتۈرۈش ياكى زالىم قۇرەيشلەرنى باشقا ئەرەب قەبىلىلىرىنىڭ ياردىمى ئارقىلىق مۇھاسىرە قىلىش ياكى قۇرەيشلەرنىڭ باشقا ئەللەردىكى مەنپەئەتلىرىنى سىقىشتۇرۇش ئارقىلىق ھەق ھوقۇقلىرىغا ئېرىشمەكچى بولغان. رەسۇلۇللاھ بۇ ئارقىلىق ئىسلام دىنىنىڭ ساغلاملىقىنى قوغداش ۋە ئىسلامنى ئىنسانىيەتكە ساپ ھالەتتە يەتكۈزۈش ئۈچۈن دۆلەت قۇرۇشنى پىلانلىغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپتىكى پۈتۈن دۆلەتلەرگە بىر قاتار قاراپ چىققاندىن كېيىن، ھەبەشىستاننى ئىسلام دەۋىتى ئۈچۈن ئېھتىياتى پائالىيەت مەركىزى سۈپىتىدە تاللاپ چىققان ھەمدە ئۇ دۆلەتنى ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن ياردەمگە ئېرىشىشنىڭ ئىستراتېگىيىلىك ئورنى دەپ قارىغان. بۇ سەۋەبتىن، پەيغەمبىرىمىز خەلقئارالىق دىپلوماتىيە ئالاقىسىنى شەكىللەندۈرۈپ ھىمايە ۋە ياردەمگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇ يەرگە قابىلىيەتلىك شەخسلەرنى ئەلچى سۈپىتىدە ئەۋەتكەن.

ھەبەشىستاندا پاناھلىنىشنىڭ ئەھمىيىتى تۆۋەندىكىچە:

- ھەبەش پادىشاھىنىڭ ئادالىتى (يەنى مۇسۇلمانلارنىڭ سىياسىي ۋە ئېتىقادى جەھەتتىن بىخەتەر بولىدىغانلىقى كۆزدە تۇتۇلغان).

- ھەبەش مەملىكىتىنىڭ مەككە دىيارىنىڭ نوپۇز دائىرىسىدىن يىراقلىقى.

- ھەبەش مەملىكىتىنىڭ رىم ۋە پارىس ئىمپېرىيەلەردىن مۇستەقىللىقى.

- ھەبەشنىڭ تىجارەت ۋە ئىقتىسادى مەركەز ئىكەنلىكى .

- مۇسۇلمانلار ئۈچۈن خاتىرجەم ئېھتىياتى پائالىيەت مەركىزى ھازىرلاشقا يارايدىغانلىقى... قاتارلىقلاردىن ئىبارەت .

ئەگەر بىز ئىنساپ قىلىدىغان بولساق ۋە ھەرخىل قانۇنىي يوللاردىن پايدىلىنىدىغان بولساق، ئۇيغۇرلار ئۈچۈن سىياسىي پائالىيەتنىڭ مەركىزى بولغان تۈركىيەدە ئۇيغۇر مۇھاجىرلىرى ئۈچۈن بۇنىڭدىنمۇ كۆپ ئالاھىدىلىكلەرگە ئېرىشكىلى بولىدۇ .

3. مۇستەبىتلەر ۋە ئەركىنلىك قورقۇنچىسى

مۇستەبىتلەر ھەقىقەت سادالىرى ۋە ئەركىنلىك پىكرىنىڭ چېگرا ھالقىپ تارقىلىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، مەككىدىكى مۇسۇلمانلارنى قاتتىق ئازابلىغان، ئۇلارنى دىندىن ياندۇرۇپ ئۆزىنىڭ ئېتىقادىنى مەجبۇرى تېڭىشقا ئۇرۇنغان ھەمدە بۇنىڭ ئۈچۈن قوللانمىغان ئۇسۇللىرى قالمىغان .

پەيغەمبەرىمىز ئىسلام دەۋىتىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئەركىن مۇھىتقا موھتاج ئىدى . بۇ سەۋەبتىن، مەككىدە تۇرۇش ۋە دەۋەت قىلىش ئىمكانىيىتى پەقەتلا قالمىسا، باشقا بىر دۆلەتتىن ئېھتىياتى پائالىيەت مەركىزى ھازىرلاپ قويۇش زۆرۈر ئىدى . شۇڭا، ئۇ ئىزدىنىش نەتىجىسىدە، ئەتراپتىكى دۆلەتلەرنى بىر قاتار كۆزەتكەندىن كېيىن سىياسىي ئادالەتتىن ئايرىلمىغان پادىشاھ نەجاشىننىڭ دۆلىتىگە بىر قىسىم مۇسۇلمانلارنىڭ پاناھلىنىش يولپۇرۇقىنى بەرگەن . پەيغەمبەرىمىز بۇ ھەقتە: «ھەبەشسىتاندا ئادىل بىر پادىشاھ بار، ئۇ پادىشاھ ھېچكىمگە زۇلۇم قىلمايدۇ، ئاللاھ سىلەرگە ئاسانچىلىق ئاتا قىلغانغا قەدەر شۇ يەردە پاناھلىنىڭلار» دېگەن .

بۇ نۇقتىغا دىققەت نەزىرى بىلەن قارايدىغان بولساق، سىياسىي ئادالەت پاناھلىنىشتا ئىستىراتېگىيەلىك رول ئوينىغان، نەجاشىننىڭ ئادالەتنى ئاساس قىلغان ھاكىمىيەت تۈزۈمى ئىسلامىي تۈزۈم بولمىسىمۇ ئېتىراپ قىلىنغان، بۇ تۈزۈم بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ مۇھىتى ئوخشىمىسىمۇ، ئورتاق پىرىنسىپ ئاساسىدا ھەمكارلىق ئاساسلىرى تېپىپ چىقىلغان .

بۇنىڭدىن، سىياسىي پاناھلىق تىلىگەن دۆلەتلەردە ئورتاق نۇقتىلارنى تېپىپ چىقىپ پايدىلىنىشنىڭ مۇھىملىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ . چۈنكى سىياسەت دېگەن مۇمكىن بولغان بارلىق ئىمكانىيەتلەردىن پايدىلىنىش ماھارىتى دېمەكتۇر .

شۇڭا، سىياسىي تەشكىلاتلار ھەر زامان ھۆكۈمەت ئورگانلىرى، پارلامېنت ئەزالىرى، جانلىق پارتىيەلەر، داڭلىق يازغۇچىلار ۋە ئاكادېمىك شەخسلەر بىلەن ھەرخىل يوللار

ئارقىلىق ئىزچىل مۇناسىۋەت ئورنىتىپ بۇلاردىن سىياسىي كۈرەش يولىدا پايدىلىنىشى ۋە دۈشمەننىڭ سىياسىي كۈرەشىنى پالەج ھالغا چۈشۈرۈپ يوقىتىش پىلانىغا تاقابىل تۇرۇشى لازىم.

4. دۈشمەننىڭ مۇھاجىرلارنى قايتۇرۇپ كېتىش تاكتىكىلىرى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇقىرىقى مەقسەتلەر ئۈچۈن بىر بۆلەك مۇسۇلمانلارنى ئادالەتنى ئاساس قىلغان بىر دۆلەتكە كۆچۈش قارارنى چىقارغانلىقى مۇستەبىت قۇرەيش دۆلىتى ئۈچۈن ئېغىر بىر زەربە بولغان. چۈنكى، مۇسۇلمانلار پاناھلىنالايدىغان، كىملىكىنى ۋە ئەقىدىسىنى ھىمايە قىلالايدىغان زېمىنغا ئېرىشەلگەن ئىدى.

قۇرەيش دۆلىتىنىڭ ئىستىخباراتى مۇسۇلمانلارنىڭ چەتئەل دىيارىدىن خاتىرجەم پاناھلىنىدىغان بىرەر جايغا ئېرىشىپ قالغانلىقىغا چىدىمىغان. چۈنكى ئۇلار مۇستەبىت بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ ئەپتى بەشىرىسىنىڭ ئېچىلىپ قېلىشىدىن ۋە سىياسىي مەنپەئەتنىڭ قولىدىن كېتىشىدىن ئەنسىرىگەن. بۇ سەۋەبتىن، قۇرەيش دۆلىتى تاشقى ئىشلار ۋە ئىستىخبارات ئىدارىسىنى ئىشقا سېلىش ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنىڭ مۇھاجىرەت ھاياتىنى قالايمىقانلاشتۇرۇش ۋە ئۇلارغا خاتىرجەم تىنغۇدەك پۇرسەت بەرمەسلىك ئۈچۈن، ئۇلارنى چەتئەلدىن قايتۇرۇپ ئەكەتمەكچى بولغان.

قۇرەيش ئىستىخباراتى بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن تۈرلۈك تۆھمەتلەر، تەشۋىقات ئالدامچىلىقى ۋە بەزى ۋەزىرلەرنى پۇلغا سېتىۋېلىش ئۇسۇلىغا تايىنىپ، مۇھاجىرەتتىكى مۇسۇلمانلارنى قايتۇرۇپ ئەكەتمەكچى بولغان.

ئەمما مۇسۇلمانلارنىڭ زېرەك رەھبىرى بولغان جەئفەر دۈشمەن ئىستىخباراتىنىڭ ئويۇنلىرىنى بۇزۇپ تاشلىغان، ئۇلارنىڭ تۆھمەتلىرىنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىغان، ھەمدە دۈشمەننىڭ ئېتىبارىنى چۈشۈرۈش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ قەبىھ قىلمىشلىرىنى، رەزىللىكىنى ۋە مۇستەبىتلىكىنى پاش قىلغان. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئىسلامنىڭ گۈزەللىكىنى، ئەخلاقىنى ۋە پىرىنسىپلىرىنى روشەن ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئادىل پادىشاھنى قايىل قىلغان. ئۇ يەنە مۇھاجىرلارنىڭ بۇ يەردىكى ھاكىمىيەتكە مۇخالپ بولۇش ياكى ئۇلارنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇش نىيىتىنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى، بەلكى ئادالەت ۋە ئىنسانىي ھوقۇققا ئېرىشىش ئارزۇسىنىڭ بارلىقىنى ئىپادىلىگەن.

ئۇ سۆزىدە: «ئاللاھ بىزگە ئارىمىزدىن بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتىپ بەردى. ئۇ پەيغەمبەر بىزنى يېگانە ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا، راستچىل بولۇشقا، ئامانەتنى ئادا قىلىشقا، تۇغقاندارچىلىققا ئەھمىيەت بېرىشكە، قوشنىلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا، قان تۆكىدىغان ئىشلاردىن ساقلىنىشقا، ھارام ئىشلاردىن، يالغان سۆزدىن، يېتىمنىڭ

ھەققىنى يەۋىلىشتىن، پاك كىشىلەرگە تۆھمەت قىلىشتىن يىراق تۇرۇشقا، ئاللاھقا ھېچبىر نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەي ئىبادەت قىلىشقا، ناماز ئوقۇشقا، زاكات بېرىشكە ۋە روزا تۇتۇشقا چاقىردى. لېكىن يۇرتىمىزنىڭ ھاكىملىرى بىزنى قىيىندى، بوزەك قىلدى، زۇلۇم قىلدى، ئىبادەت قىلىش ئەركىنلىكىمىزگە چەك قويدى، بىزنى بۇتقا ئىبادەت قىلىشقا ۋە ھارام ئىشلارنى قىلىشقا زورلىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۆزلىرىنى ئادىل پادىشاھ دەپ ئاتىلاپ، سىلىنىڭ دۆلەتلىرىگە پاناھلىنىپ كەلدۇق، سىلىنىڭ دۆلەتلىرىدە ياشاشنى تاللىدۇق ۋە ھوزۇرلىرىدا زۇلۇمغا ئۇچرىماسلىقىنى ئۈمىد قىلدۇق» دېگەن.

قۇرەيش ئىستىخبارات خادىملىرى بىرىنچى مەيدان مۇنازىرىدە مۇھاجىر مۇسۇلمانلار ئالدىدا مەغلۇب بولغان بولسىمۇ، يەنىلا ۋاز كەچمىگەن. بەلكى ئۇلار باشقا تاكتىكا قوللىنىپ پۇلغا سېتىلىدىغان ۋە ئەقىدىسى ئۈچ ئىلاھلىق ئەقىدىسىگە بۇرۇلۇپ كەتكەن بىر قىسىم پوپلارنى ئىشقا سالغان. ھەمدە ئۇلارغا ئەقىل ئۆگىتىپ، ئىيسا ئەلەيھىسسالام ھەققىدە پادىشاھىڭلار نەجاشى نېمە دەيدىكەن؟ مۇسۇلمانلار نېمە دەيدىكەن سوراپ بېقىڭلار؟ دەپ ئەقىدە ئوخشىماسلىقى ئارقىلىق ئارىنى بۇزماقچى بولغان. ئۇلارنىڭ مەقسىتى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىيسا ئەلەيھىسسالام ھەققىدىكى ئاللاھنىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى دەيدىغان ئەقىدىسى بىلەن بىر قىسىم خرىستىئانلارنىڭ ھەزرىتى ئىيسانى ئىلاھ دەپ قارايدىغان ئەقىدىسى ئارىسىدا توقۇنۇش پەيدا قىلىش ئىدى.

جەئفەر ئىككىلەنمەستىن پوپلارنىڭ ئالدىدا ئىسلامنىڭ ھەزرىتى ئىيسا ئەلەيھىسسالام ھەققىدىكى پىرىنسىپىنى دادىللىق بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇنى ئاللاھنىڭ بەندىسى، پەيغەمبىرى ۋە پاك مەرىيەمگە ئاللاھ تەرىپىدىن ئاتا قىلىنغان روھ دەپ تونۇشتۇرغان. جەئفەر بۇ يەردە ئەقىدە پىرىنسىپىدىن ۋاز كەچمىگەن ۋە ئەقىدە پىرىنسىپىدا چىڭ تۇرۇش ئارقىلىق سىياسىي جەھەتتىن غەلبە قىلغان. پادىشاھ ئۆزىنىڭ ئېتىقادى بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئېتىقادى ئارىسىدىكى ئورتاق نۇقتىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن مۇسۇلمانلارغا: «سىلەرگە ئامانلىق بەردىم، ھېچكىم سىلەرگە چىقىلالمايدۇ» دەپ ئۇلارنى قوغدايدىغانلىقىنى ۋە دۈشمىنىڭ تاپشۇرۇپ بەرمەيدىغانلىقىنى تەكىتلىگەن.

ئادىل پادىشاھ بۇ ئەھۋاللاردىن كېيىن، قۇرەيش ئىستىخبارات خادىملىرىنىڭ ئېلىپ كەلگەن سوۋغا سالاملىرىنى قايتۇرۇۋېتىشكە بۇيرۇغان ۋە مۇسۇلمانلارنى قوغدايدىغانلىقىنى، ئۇلارنى ھەرگىزمۇ دۈشمىنىڭ تاپشۇرۇپ بەرمەيدىغانلىقىنى تەكىتلىگەن.

بۇ جەرياندا بىر قىسىم پوپلار پادىشاھ نەجاشىغا قارشى ئەسكەرلەرنى كۈشكۈرتۈپ ھەربىي ئۆزگىرىش قوزغاپ چىققان بولسىمۇ، نەتىجە قازىنالمىغان. نەجاشى مۇسۇلمانلارغا سىياسىي جەھەتتىن ياردەم بەرگەن ھەمدە ئاللاھقا ۋە پەيغەمبىرىمىزگە ئىمان ئېيتقان. بۇ سەۋەبتىن، نەجاشى پەيغەمبىرىمىز تەرىپىدىن ئالاھىدە خاتىرىلەنگەن.

بىزمۇ بۇ يەردە خىتتايلارنىڭ 21-ئەسىردە 75 ماددا ئارقىلىق بارلىق ئۇيغۇرلارغا جىنايەتچى، بۆلگۈنچى، ئەسەبىي، تېررورچى... دېگەندەك قالدۇقلارنى كىيىدۈرۈش ئارقىلىق فاشىست كامپىلاردا جازالاۋاتقانلىقىنى، ھەممە ئۇيغۇرلارنى جىنايەتچى دەپ قارايدىغانلىقىنى ۋە ئىنسان ھوقۇقىغا قىلچە رىئايە قىلمايدىغانلىقىنى ئاڭلىتىش ئارقىلىق سىياسىي كۆرۈشمىزنى ۋە چەتئەلدىكى سىياسىي پائالىيەت مەركەزلىرىمىزنى قوغدىشىمىز ئىنتايىن مۇھىم.

5. ھىجرەت قىلىشنىڭ قىممىتى ۋە ئەدەب-ئەخلاقى

ئىسلام تارىخىدا يۈز بەرگەن تۈرلۈك ھىجرەت تەجرىبىلىرىدىن بىر بۆلەك قىممەت قاراشلار ۋە ئەدەب ئەخلاقلىرىنى يەكۈنلىگىلى بولىدۇ:

(1) ھىجرەت قىلىش ۋە پاناھلىنىشتىكى مەقسەت ئادالەتكە ئېرىشىش:

سىياسىي پاناھلىنىش ھىجرىتى ئادالەتكە ئېرىشىش مەقسىتىدە بولىدۇ. پەيغەمبىرىمىز مۇسۇلمانلار ھىجرەت قىلىدىغان دۆلەتنىڭ پادىشاھىنى ھېچكىمگە زۇلۇم قىلمايدىغان ئادىل پادىشاھ دەپ سۈپەتلىگەن. شۇڭا، ئادالەت ئىسلامدا مەركەزلىك رول ئوينايدۇ. بۇ سەۋەبتىن، ئىسلام مۇتەپەككۈرى ئىبنى تەيمىيە «ئاللاھ ئادىل دۆلەتكە كاپىر بولسىمۇ ياردەم بېرىدۇ، زالىم دۆلەتكە مۇسۇلمان بولسىمۇ ياردەم بەرمەيدۇ» دەپ يەكۈنلىگەن.

(2) پاناھلىنىدىغان دۆلەت مۇناسىپ بولۇش:

يەنى پاناھلىنىشتىن كۈتۈلگەن مەقسەت ھەل بولغۇدەك دۆلەتنى تاللاش لازىم. ئەگەر بىر مۇسۇلمان بىر دۆلەتكە ھىجرەت قىلىپ ئۆزىنىڭ ۋە بالىلىرىنىڭ ئەقىدىسىنى، ئەخلاقىنى ۋە كىملىكىنى يوقىتىپ قويدىغان بولسا، ئۇنداق دۆلەتكە ھىجرەت قىلماسلىق كېرەك.

(3) بىر دۆلەتتىن پاناھلىق تىلىگەن مۇسۇلمانلار ئەقىدىسى، ئەخلاقى ۋە كىملىكىنى قوغدىغان ئاساستا، ئۆزلىرى ھىجرەت قىلغان دۆلەتنىڭ قائىدە-تۈزۈملىرىگە رىئايە قىلىشى ئىنتايىن مۇھىم.

(4) مۇھاجىرلار پاناھلانغان دۆلەتلەرنىڭ ھۆكۈمەتلىرى ۋە جەمئىيەتلىرى بىلەن ئالاقىنى بۇزۇپ قويدىغان قانۇنغا خىلاپ قىلمىشلاردىن ساقلىنىشى مۇھىم.

(5) سىياسىي جەھەتتىن پاناھلانغاندا ئىسلامنىڭ قىممەت قاراشلىرى بىلەن ئورتاقلىشىدىغان ئىنسانىي قىممەت قاراشلاردىن پايدىلىنىشى مۇھىم.

6) مۇھاجىرەتتىكى يېتەكچىلەر ۋە تەنەداشلارغا مەنئىي ئامانلىق شارائىتىنى يارىتىپ بېرىش ئۈچۈن كۆپ كۈچ چىقىرىشى مۇھىم.

6. ھىجرەتتىن ئالدىنقى ئىبىرەت ۋە ساۋاقلار

1) ھىجرەت قىلغان يۇرتلاردا چېچىلىپ يۈرمەي، كىملىكىنى قوغداش ئۈچۈن مۇمكىن بولسا توپلىشىپ ئولتۇراقلىشىش ھەمدە ئىشلارنىڭ تەرتىپلىك ۋە ئۈنۈملۈك بولۇشى ئۈچۈن قابىلىيەتلىك ساغلام تەشكىلاتتىن بىرنى مەسئۇل قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدا توپلىنىش روھىنى يېتىلدۈرۈش.

2) مۇھاجىرەتتىكى كىشىلەر ياكى تەشكىلاتلارنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىنى ھۆكۈمەت ئورگانلىرىدا شەرقى تۈركىستانلىقنىڭ مىللەت ۋەكىلى دەپ تونۇشتۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ نەقەدەر تەرتىپسىز ۋە چېچىلاڭغۇ بىر مىللەت ئىكەنلىكىنى ئاشكارىلاپ يامان تەسىر پەيدا قىلماي، ھەر دۆلەتتىكى مۇھاجىرلار مۇناسىۋەتلىك ھۆكۈمەت ئورگانلىرى بىلەن ياخشى مۇناسىۋەت ئورنىتالايدىغان، ئىشلارنى جايىدا قىلالايدىغان ۋە ئۇلارنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشەلگەن ساغلام تەشكىلاتتىن بىرنى ۋەكىل قىلىپ تاللاش مۇھىم.

3) مۇھاجىرەت ھاياتىدا شارائىت قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئەقىدە، كىملىك ۋە سىياسىي پرىنسىپ قىممەت قاراشلىرىدا چىڭ تۇرۇش لازىم.

4) مۇھاجىرەتتىكى ھەرقانداق تەشكىلات ھەرقانداق ئېقىم خىتتايلار بىلەن سۆھبەتلەشكەندە، سىياسىي پرىنسىپتىن ۋاز كەچمەسلىكى ياكى سىياسىي پرىنسىپتا مۇرەسسە قىلماسلىقى لازىم.

5) پاناھلىق بەرگەن دۆلەتنىڭ ئورگانلىرى بىلەن سۆھبەت قىلغاندا ياكى ۋەتەننىڭ مەسلىسىنى تونۇشتۇرغاندا، مەسلىنى مۇبالىغلاشتۇرۇۋەتمەي ياكى قىسقارتىۋەتمەي ئەينەن ئوتتۇرىغا قويۇش مۇھىم.

6) مۇھاجىرلار پاناھلىنىۋاتقان دۆلەتتە ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي پرىنسىپىنى ۋە كىملىكىنى قوغدىغان ئاساستا، شۇ يۇرتنىڭ قائىدە تۈزۈملىرىگە رىئايە قىلىشى، ھەمدە ئۇدۆلەتنىڭ بىخەتەرلىكىگە تەسىر يەتكۈزىدىغان ئىشلارنى قىلماسلىقى ۋە ئۇلارغا ھۆرمەتسىزلىك قىلماسلىقى لازىم.

7) مۇھاجىرەت دۆلىتىدە مۇمكىن بولغان ھەر تۈرلۈك قانۇنىي ۋاسىتىلەرگە تايىنىپ پايدىلىنىش يوللىرىنى كۆپلەپ تېپىپ چىقىش لازىم.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابدۇلئەھد ئۇجات

جامائەتلىشىشنىڭ زۆرۈرىيىتى ۋە تەخىرىزلىكى

مۇھەممەتئىمىن تارىم

«جامائەتلىشىشچىلار، چۈنكى پادىدىن ئايرىلغان قوينى بۆرە يەپ كېتىدۇ»^[1]

شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ دىنىي ۋە مىللىي كىملىكلىرىنىڭ دەپسەندە قىلىنىشى، ھەتتا ئەڭ تۈپكى ئىنسانىي ھەق-ھوقۇقلىرىدىنمۇ ئايرىلىپ قېلىشى ھەربىر شەرقىي تۈركىستانلىقنى قاتتىق ئازابلاۋاتقان بولۇپ، ئۆۋەتتىكى بۇ ئازاب-ئوقۇبەتتىن قۇتۇلۇش ھەمدە ئاخىرەتتىكى بەخت-ساغلاملىقنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن باش قاتۇرۇش ۋە توغرا ئۇسۇلدا ھەرىكەت قىلىش شەرقىي تۈركىستانلىق ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان مەجبۇرىيىتى ۋە مەسئۇلىيىتىدۇر.

ساغلام ئىدىئولوگىيەنى ھەرىكەت پىرىنسىپى قىلغان ئاساستا تەشكىللەنگەن بىر جامائەت بولمىغان ئەھۋالدا، ھەربىرىمىز ئۆزىمىز توغرا دەپ قارىغان ئىدىيە، كۆز قاراشلار بىلەن تەشكىلسىز ياشاشنىڭ ئاقىۋىتى ناھايىتى خەتەرلىك بولۇپ، بۇ ھالىمىز بىلەن مەنەنچىلىك، شەخسىيەتچىلىك قاتارلىق مەنئىي كېسەللەردىن قۇتۇلالمايمىز. بۇ ھال بىزنىڭ مەنئىيىتىمىزنى قۇرغاقلاشتۇرۇش، ئەقىدىمىزنى سۇسلاشتۇرۇش بىلەن بىزنى دىنىمىزنىڭ روھىدىن يىراقلاشتۇرۇپ، روھىي ئاجىزلىق پەيدا قىلىدۇ-دە، ئادىمىي ۋە جىننىي شەيتانلارنىڭ ئازدۇرۇشلىرىغا تاقابىل تۇرالمىمىز ۋە ئاللاھنىڭ سىناقلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەيمىز. نەتىجىدە بۇ دۇنيادا كۆزلىگەن نەتىجىگە ئېرىشەلمىگەنلىكىمىز، ئۆستىگە، ئاخىرەتلىك بەختىمىزنىمۇ قولدىن بېرىپ قويىمىز.

[1] ياخشىلار باغچىسى، - 1070 نومۇرلۇق ھەدىسىنىڭ بىر قىسمى.

دنىي نۇقتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئىسلاھات دېمەك، كېيىنكى دەۋرلەردە دىنغا ئىبادەت ئۇقۇمى بىلەن كىرىپ قالغان بىدئەت سۆز-ھەرىكەتلەرنى دىندىن تازىلاپ چىقىرىپ، دىننى ئەسلى ھالىتىدە ساقلاش ۋە ساپلىقىنى قوغداش، شۇنداقلا دىننىڭ ئاساسىي روھى ۋە ئەقىدە-پىرىنسىپلىرىدىن چەتنىمگەن ئاساستا، دەۋرگە ماس ھالدا يېڭىلىق يارىتىش دېگەنلىك بولۇپ، ئىسلاھات ۋە ئويغىنىش ھەرىكەتلىرى دىننىڭ ئاساسىي روھى ۋە ئەقىدە-پىرىنسىپلىرى ئاساسىدا ئېلىپ بېرىلىشى كېرەككى، ھەرگىزمۇ ئۆز خاھىشلىرىمىز بويىچە ئېلىپ بېرىلماسلىقى لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن دۇنيا ھاياتىدىكى ھەربىر ئىشىمىزنى ئالدى بىلەن دىنىمىزغا توغرىلىشىمىز، ئىش-پائالىيەتلىرىمىزدە يولباشچىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى، ساھابىلەرنى ۋە سەلىق-سالھلارنى ئۆلگە قىلىشىمىز؛ ئىززەت ۋە شەرەپىمىزنى يەنىلا ساغلام ئەقىدە ئاساسىدا قولغا كەلتۈرۈشكە ھەرىكەت قىلىشىمىز لازىم.

ساھابە كىراملار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېتەكلىشى بىلەن قۇرئان، ھەدىسنىڭ روھىنى ھەقىقىي توغرا چۈشىنىپ، ئۆز ھاياتىغا تەتبىقلاپ ياشاپ، دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىدا مىسلىسىز نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولۇپ، بۇ نەتىجىلەرنى جامائەتنىڭ كۈچىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. جامائەتلىشىپ ياشاش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇتۇپ ماڭغان يوللىرىدىن بىر يول بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ دىنىي، ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ھاياتىدا كەم بولسا بولمايدىغان زۆرۈرىيەتتۇر.

ھۇزەيفە مۇنداق دەيدۇ: «كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ياخشىلىق توغرىسىدا سورىشاتتى، مەن (يامانلىقنىڭ ماڭا يېتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ) يامانلىق توغرىسىدا سوراپ:

— ئى رەسۇلۇللاھ! بىز جاھىلىيەت ۋە يامانلىق ئىچىدە ئىدۇق، ئاللاھ بىزگە (ئىسلامدىن ئىبارەت) بۇ ياخشىلىقنى ئاتا قىلدى، بۇ ياخشىلىق زاماندىن كېيىن يەنە يامانلىق زامانى بولامدۇ؟ — دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ھەئە! — دېدى. مەن:

— ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ياخشىلىق زامانى بولامدۇ؟ — دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ھەئە، ئۇنىڭدا قىسمەن تۈتەكلىكمۇ بولىدۇ، — دېدى. مەن:

— ئۇنىڭ تۈتەكلىكى قانداق بولىدۇ؟ — دېگەن ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— كىشىلەر مېنىڭ يولۇمدىن باشقا يولدا ماڭىدۇ، شۇنداقتمۇ سەن ئۇلارنىڭ ياخشىلىقلىرىنى پەرق ئېتەلەيسەن، — دېدى. مەن:

— ئۇنىڭدىن كېيىن يامانلىق زامانى بولامدۇ؟ — دېگەن ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ھەئە، جەھەننەمگە چاقىرغۇچىلار بولىدۇ، ئۇلار چاقىرىقىغا ئەگەشكەنلەرنى جەھەننەمگە باشلايدۇ، — دېدى. مەن:

— ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇلارنى بىزگە سۈپەتلەپ بەرسىلە، — دېگەن ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ئۇلار بىزنىڭ ئىرقىمىزدىن ۋە بىزنىڭ تىلىمىزدا سۆزلەيدىغان كىشىلەردۇر، — دېدى. مەن:

— ئۇ زامانلار مېنىڭ بېشىمغا كېلىپ قالسا، مېنى قانداق قىلىشقا بۇيرۇيالا؟ — دېسەم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— مۇسۇلمانلار جامائىتىدىن ۋە ئۇلارنىڭ ئىمامىدىن ئايرىلمىغىن! — دېدى. مەن:

— ئۇلارنىڭ جامائىتى ۋە ئىمامى بولمىسچۇ؟ — دېگەن ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— گەرچە ئېغىر تۇيۇلسىمۇ ئۇلاردىن ئۆزۈڭنى چەتكە ئال، ھەتتا شۇ ھالەتتە قۇلۇپ كەتسەڭمۇ! — دېدى. ^[1]

بۇ ھەدىسنىڭ مەزمۇنىدىن ئىسلامىي جامائەتنىڭ شۇ قەدەر زۆرۈرلىكى، مۇسۇلمان كىشىنىڭ چوقۇم ئىسلامىي جامائەت ئىچىدە ياشىشى كېرەكلىكى، ئىسلامىي جامائەتنى ۋە يېتەكچىسى بولمىغان بىر توپ بىلەن ياشاشنىڭ ياخشى بولمايدىغانلىقى چىقىپ تۇرىدۇ. شۇنچە مۇھىم بولغان بۇ ئىشنى ۋۇجۇتقا چىقىرىشقا خىتاي كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ توسقۇنلۇق قىلىشى بىلەن ۋەتەندە ئىمكانسىز قالغان بولساقمۇ، چەتئەلدە بۇ ئىشنى ۋۇجۇتقا چىقىرىش ئىمكانىيىتى تامامەن مەۋجۇت بولۇپ، ھەر بىر مۇسۇلمان بۇ ئىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى تونۇپ يېتىپ كەسكىن ئىرادىگە كەلسە، دىنىي ئالىملىرىمىز ئىچىدىن بىرقانچە ئالىم سەھمىيلىك بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ ئۆزىنى ۋە جامائەتنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈش ئۈچۈن بەدەل تۆلەش (خالىس خىزمەت قىلىش) ئىرادىسىنى تۇرغۇزسا، بۇ ئىشنىڭ ۋۇجۇتقا چىقىدىغانلىقىدا شەك يوق. ئەگەر بىز ساغلام ئەقىدە ئاساسىدا ئويۇشالسا، ئۆتمۈشتە ۋە نۆۋەتتە ھەل بولماي كېلىۋاتقان نۇرغۇن مەسىلىلەرنى ھەل قىلغىلى، شۇنداقلا نۇرغۇن مەقسەتلەرنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى ۋە غايە-نىشانلارغا يەتكىلى بولىدۇ. تۆۋەندە ئاساسلىق قىلىپ بىرقانچە نۇقتىنى قىسقىچە بايان قىلىمىز:

[1] بۇخارى، 3606 نومۇرلۇق ھەدىس.

جامائەتنى ئىسلام ئەقىدىسى ئاساسىدا تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈش

«سەلەرنىڭ ھەممىڭلار مەسئۇلىيەت ئىگىسىدۇركى، مەسئۇلىيەتلىرىڭلاردىن سورىلىسىلەر»^[1]

ۋەتەن ئىچىدىكى چىكىدىن ئاشقان ۋەھشى زۇلۇملار، چەت ئەللەردە ئۇچراۋاتقان خورلۇقلار، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆز ئىچىمىزدىكى زىددىيەتلەر مۇھاجىرەتتىكى شەرقىي تۈركىستانلىقلارنىڭ روھىي كەيپىياتىغا قاتتىق تەسىر كۆرسىتىپ، ئۇلاردا بىر قاتار پانسىپ روھىي ھالەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقارماقتا. بولۇپمۇ ياشلاردىكى روھىي ئاجىزلىق ئىنتايىن ئېغىر بولماقتا. بۇ خىل ئەھۋاللارنى كۆپ ساندىكى بىلىم ئىگىلىرى بىلىپ يەتكەن بولسىمۇ، سەل قاراش ياكى ھەل قىلغىلى بولمايدۇ دەپ قاراش بىلەن بۇ مەسىلىلەر ئاشلىنىپ قالماقتا. قىلغىلى بولمايدىغان ۋە زۆرۈرىيىتى يوق ئىشلارغا ئېسىلىۋېلىش، قىلغىلى بولدىغان زۆرۈر ئىشلارنى قىلغىلى بولمايدۇ دەپ قاراش ياكى سەل قاراش - بۇمۇ بىر خىل روھىي ئاجىزلىقتۇر.

مۇھاجىرەتتىكى شەرقىي تۈركىستانلىقلارنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، ھەرقانداق ئادەمنىڭ قىلالايدىغان ۋە قىلالايدىغان ئىشلىرى بولىدۇ. ئاللاھ تائالا ئىنساننى قۇدرىتى يەتمەيدىغان ئىشلارغا تەكلىپ قىلمايدۇ، قۇدرىتى يېتىپ تۇرۇپ قىلمىغان ئىشلاردىن ھېساب ئالىدۇ. ھەر قانداق ئىشنىڭ جىددى قىلىشقا تېگىشلىكى ۋە كېيىنرەك قىلىشىمۇ بولىدىغان بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر ئادەم ئۆزى قىلالايدىغان ئىشلارنى چوقۇم قىلىشى، جىددى ئىشلارغا جىددى مۇئامىلە قىلىشى كېرەك بولىدۇ. بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسلىرى بولغان ئۆلىمالار مۇشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە ئوتتۇرىغا چىقىپ جىددى، زۆرۈر بولغان مەسىلىلەرگە قارىتا ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇشى ئىنتايىن زۆرۈر. نۆۋەتتە، مۇھاجىرەتتىكى كۆپ سانلىق ئۇيغۇرلارنىڭ روھىي ھالىتىدە كۆرۈلۈۋاتقان تەڭپۇڭسىزلىقلارغا قارىتا ئۇلارنى ئىسلام ئەقىدىسى ئاساسىدا تەربىيەلەپ، ئۇلارنىڭ روھىي ھالىتىنى تەڭشەشمۇ جىددى قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلارنىڭ قاتارىدىندۇر. چۈنكى، ئىنساننىڭ روھىي كەيپىياتى ياخشىلانماي تۇرۇپ، چوڭ ئىشلارنى ۋۇجۇتقا چىقىرىشى مۇمكىن بولمايدۇ. ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ئىشلاردا، تەربىيىسىز بىر توپ ئادەمدىن تەربىيە كۆرگەن بىر قانچە ئادەمنىڭ رولى چوڭ بولىدۇ.

شۇنىمۇ تەكىتلەپ قويۇش كېرەككى، شەرقىي تۈركىستان مۇسۇلمانلىرى قىرىق يىلدىن بېرى دىنىي بىلىملەرنى ئۆگىنىش، ۋەز-نەسەھەت ئاڭلاش ئارقىلىق دىنىي مەلۇماتى بېيىپ، ياخشى - يامان، توغرا - خاتا، ھالال - ھاراملارنى ئاساسەن بىلىپ يەتكەن بولسىمۇ، مەيلى ئالىملىرىمىز، مەيلى ئاۋام خەلق تەبلىگەنلىرىگە ئەمەل قىلىش كۈندىن - كۈنگە كەمچىل بولماقتا. نەتىجىدە ئەمەل قىلالىغان ياكى قىلغان ئەمەللىرىدىن روھىي ئوزۇق ئالالمىغان كىشىلىرىمىز دىنىي ئوقۇ - ئوقۇتۇشتىن مەيۈسلىنىپ، ئۆگەتكۈسى ۋە

[1] بۇخارى، 2554-نومۇرلۇق ھەدىسنىڭ بىر قىسمى.

ئۆگەنگۈسى كەلمەيدىغان؛ دەۋەتچىلىرىمىزنىڭ دەۋەت قىلغۇسى، خەلقىمىزنىڭ دەۋەتنى ئاڭلىغۇسى كەلمەيدىغان؛ مېدىيالاردا قىلىنغان دەۋەتلەردىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كېتىدىغان، يىغىلغان سورۇنلاردا تەبلىغ قىلماستىن تەلەپ قىلىدىغان؛ تەبلىغ بار دېگەن سورۇنغا ئادەم بارمايدىغان، پالانى زىيالىنىڭ لېكسىيەسى بار دېگەن سورۇنغا ئادەم پاتمايدىغان ۋەزىيەت شەكىللەندى. بۇخىل ۋەزىيەتنىڭ شەكىللىنىشىدىكى ئاساسىي سەۋەب يەنىلا تەربىيەنىڭ كەم بولغانلىقىدىن بولۇپ، ئۆگىتىش ۋە دەۋەت كۆپ بولغان بولسىمۇ، تۈرلۈك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن تەربىيە كەمچىل بولۇپ كەلدى.

تەربىيە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاساسلىق تۇتۇپ ماڭغان يولى بولۇپ، قۇرئان كەرىم ۋە ھەدىس شەرىپنىڭ روھى تەلىم-تەربىيە ئارقىلىق ساھابىلەرنىڭ قەلبىگە سىڭدۈرۈلگەچكە، ئۇلار قۇرئان كەرىمنىڭ ھەر بىر ئايىتىنىڭ ھۆكۈمىگە ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىگە ئەمەل قىلىپ، ھاياتىغا تەتبىقلاپ ياشاپ، ئەقىدە-ئېتىقاد، سىياسىي، ئىجتىمائىي جەھەتلەردە ئىسلام تارىخىدىكى ئەڭ يۈكسەك پەللىنى ياراتقان.

تەربىيەدە يېتەكلەش بىلەن ئۆلگە بولۇش ئاساس، ئۆگىتىش بىلەن ئۆلگە كۆرسىتىپ ئىلھاملاندۇرۇش قوشۇمچە رول ئوينايدىغان بولغاچقا، جامائەتلىشىش ئارقىلىق يېتەكچىلەرمۇ ئالدى بىلەن ئۆزىنى تەربىيەلەيدۇ، ئوقۇغانلىرىغا ئەمەل قىلىشقا تىرىشىدۇ، ئاندىن جامائەتكە ئۆلگە بولىدۇ-دە، شۇ ئاساستا جامائەتنى يېتەكلەيدۇ.

دېمەك، ھەر بىر مۇسۇلمان ئۆزىنى تەربىيەلەش ئىرادىسىنى تۇرغۇزسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسلىرى بولغان ئۆلىمالارمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىلمىدىلا ۋارىسلىق قىلىپ قالماي، ئەمەل-ئىبادەت ۋە ئەخلاق-پەزىلەتتەمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلگە قىلىپ، ئۆزىنى تەربىيەلەش، بەدەل تۆلەش (نەپسىدىن كېچىش)، جامائەتكە ئۆلگە بولۇشتىن ئىبارەت سەمىمىي ئىرادىگە كەلسە ۋە ئۇلارغا تەربىيە ئېلىپ بارسا، جامائەتنىڭ ھەممە ئەھلى ئىلىملارنىڭ ھاياتىدا ئىجابىي ئۆزگىرىشى ۋە بۇرۇلۇش ھاسىل بولىدۇ-دە، ئىناق-ئىتتىپاق بولغان بىر جامائەت قوشۇنى يېتىشىپ چىقىدۇ.

نەپسىنى پاكلاش

«نەپسىنى پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتىدۇ»^[1]

تارىخىي ۋەقەلەردىن ۋە زامانىمىزدىكى رېئاللىقلاردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، تارىختىكى ئىمپېرىيەلەرنىڭ ئاغدۇرۇلۇپ كېتىشىدىن، كۈنىمىزدىكى كىچىك تەشكىلاتلارنىڭ بۆلۈنۈشىگىچە؛ رىم ئىمپېرىيەسى باستۇرۇشقا ئاجىز كەلگەن قۇللار قوزغىلىڭىنىڭ

[1] سۈرە شەمس - 9 ئايەت.

مەغلۇپ بولۇشىدىن، كۈنمىزدىكى مۇستەملىكە ۋە مۇستەبىتلىككە قارشى قوزغىلاڭلارنىڭ مەغلۇپ بولۇشىغىچە بولغان ئاساسىي سەۋەبلەرنىڭ بىرى ئىچكى زىددىيەت بولۇپ، بۇ زىددىيەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئاساسىي ئامىل نەپسى خاھىشتۇر. ئەگەر نەپسى خاھىش ئىنسانغا ھۆكۈمران بولۇۋالسا، ئاللاھ يولىدا جېنىدىن كېچەلەيدىغان ئادەم مۇ نەپسى خاھىشىدىن كېچەلمەيدۇ. دە، چوڭ خانلىقلارنى سادىر قىلىپ قويدۇ. بۇنىڭ مىساللىرى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، مىسال ئېلىشقا توغرا كەلسە، دۇنيا تارىخىدىن ئەمەس ئۆزىمىزنىڭ بۇرۇنقى ۋە يېقىنقى زامان تارىخىمىزدىن، ھەتتا زامانىمىزدا بولۇپ ئۆتكەن بەزى ئەھۋاللاردىن نۇرغۇن مىسال ئېلىشقا بولىدۇ. دېمەك، نەپسى خاھىش ئىنساننىڭ ئەڭ چوڭ دۈشمىنىدۇر، ئۇنىڭ ئۈستىدىن غالىب كېلەلمىگەن ئادەم دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىدا ھېچقانداق ئۇتۇق قازىنالمىدۇ. ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلۇپ، ئۇنىڭغا غالىب كېلىشنىڭ بىردىنبىر يولى نەپسنى پاكلاشتىن ئىبارەتتۇر.

ساھابىلەرنىڭ (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) ئەقىدە - ئېتىقاد جەھەتتە شۇ قەدەر يۈكسەكلىككە ئىگە بولۇشى ۋە سىياسىي، ئىجتىمائىي جەھەتلەردە شۇ قەدەر يۇقىرى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرەلىشى، ئۇلاردا يېتىلگەن ساغلام روھ بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، كىشىنىڭ روھىيىتى قانچىكى ساغلام يېتىلسە، ئاللاھ بىلەن بولغان ئالاقىسى شۇنچە كۈچىيىدۇ، دىنىي چۈشەنچىسى شۇنچە چوڭقۇرلىشىدۇ، ئەمەل - ئىبادىتى شۇنچە مۇكەممەللىشىدۇ، ئەخلاق - پەزىلىتى شۇنچە گۈزەللىشىدۇ، ئاخىرى بەخت - سائادەتكە ئېرىشىدۇ.

مۇسۇلمانلار دىننىڭ روھىدىن بارغانچە يىراقلىشىپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە، ھەر بىر مۇسۇلمان ئۆزى ئېتىقاد قىلىۋاتقان دىننىڭ ئاساسلىرىنى تولۇق چۈشىنىشى ۋە ئۇلارنى دىننىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە كۈندىلىك ھاياتىغا تەتبىقلاپ ياشىشى، شۇنداق قىلغاندىلا ئاندىن دۇنيا - ئاخىرەتتە بەخت - سائادەتكە ئېرىشەلەيدىغانلىقىنى بىلىشى زۆرۈردۇر.

ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتۇق، تۇيۇقسىز يېنىمىزغا كىيىملىرى ئاپئاق، چاچلىرى قاپقارا بىر كىشى چىقىپ كەلدى. ئۇنىڭ تۇرقىدىن سەپەر قىلغانلىق ئالامىتى كۆرۈنمەيتتى. ھېچقايسىمىز ئۇنى تونۇمدۇق. ئۇ ئىككى تىزنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى تىزىغا تەگكۈزۈپ، ئىككى ئالقىنىنى ئىككى يوتسىغا قويۇپ:

— ئى مۇھەممەد! ماڭا ئىسلامنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگەن، — دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ئىسلام «بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئاللاھنىڭ ئەلچىسى، دەپ گۇۋاھلىق بېرىشنىڭ، پەرز نامازلارنى تولۇق ئادا قىلىشنىڭ، زاكات بېرىشنىڭ، رامزان روزىسىنى تۇتۇشنىڭ، قانداق بولالساڭ ھەج قىلىشىڭدۇر، — دېدى. ئۇ

كىشى:

— راست ئېيتتىڭ، — دېدى. بىز ئۇ كىشىنىڭ ئۆزى سوراپ، ئۆزىنىڭ سوئالغا جاۋاب بېرىلسە، ئۆزىنىڭ تەستىقلىغىنىدىن ئەجەبلەندۇق.

ئۇ كىشى يەنە:

— ماڭا ئىماننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگىن، — دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ئىمان ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەرىشتىلىرىگە، ئاللاھنىڭ كىتابلىرىغا، ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە، قىيامەتكە، ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىشىڭدۇر، — دېدى. ئۇ كىشى:

— راست ئېيتتىڭ، — دېدى. ئاندىن ئۇ كىشى يەنە:

— ماڭا ئېھساننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگىن، — دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ئاللاھ تائالاغا خۇددى ئاللاھ تائالانى كۆرۈپ تۇرۇۋاتقاندا ئىبادەت قىلىشىڭدۇر. گەرچە سەن ئاللاھنى كۆرمىسىڭمۇ، ئاللاھ سېنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، — دېدى...

ئاندىن كېيىن ئۇ كىشى بۇرۇلۇپ چىقىپ كەتتى. مەن بىر ھازاغچە تۇرۇپ قاپتىمەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ئى ئۆمەر! سوئال سورىغۇچىنىڭ كىملىكىنى بىلمەسەن؟ — دېدى. مەن:

— ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلى ئوبدان بىلگۈچىدۇر، — دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

— ئۇ جىبرىئىل بولىدۇ. ئۇ سىلەرگە دىنىڭلارنىڭ ئاساسلىرىنى تەلىم بەرگىلى كەلگەن، — دېدى. ^[1]

بۇ ھەدىسنىڭ بايان قىلىنىش جەريانى ۋە مەزمۇنىدىن تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە نۇقتىنى تونۇپ يېتىمىز:

بىرىنچىدىن: جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئادەم سىياقىدا كېلىپ، ساھابىلەرگە كۆرۈنۈپ تۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن دىئالوگ قۇرۇش ئارقىلىق ھەدىسنىڭ

[1] مۇسلىم، 8-نومۇرلۇق ھەدىسنىڭ بىر قىسمى.

بۇ شەكىلدە بايان قىلىنىشىدىن بۇ ھەدىسىنىڭ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم بىر تەلىمات ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىمىز. چۈنكى، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر قانچە قېتىم كۆرۈنگەندىن باشقا ساھابىلەرگە كۆرۈنۈپ باقمىغان.

ئىككىنچىدىن، ھەدىسىنىڭ مەزمۇنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەزرىتى ئۆمەرگە: «ئۇ جىبرىئىل بولىدۇ. ئۇ سىلەرگە دىنىڭلارنىڭ ئاساسلىرىنى تەلىم بەرگىلى كەلگەن» دېگەن سۆزىدىن، دىنىمىزنىڭ ئىسلام، ئىمان ۋە ئېھساندىن ئىبارەت ئۈچ ئاساستىن تەركىپ تاپقانلىقىنى تونۇپ يېتىمىز.

ئۈچىنچىدىن، «ئىسلام» نىڭ مۇسۇلمان بولۇشنىڭ ئالدىنقى شەرتى بولغان شاھادەت سۆزى ۋە مۇسۇلمان بولغان كىشىنىڭ ئەمەل قىلىشى كېرەك (پەرز) بولغان ئەھكاملار ئىكەنلىكىنى، «ئىمان» نىڭ مۇسۇلمان بولغان كىشىنىڭ ئىشىنىشى زۆرۈر بولغان ئەقىدىلەر ئىكەنلىكىنى، «ئېھسان» نىڭ بەندىنىڭ قىلغان بارلىق ئەمەل-ئىبادەتلىرىنى ئاللاھقا يەتكۈزىدىغان مەنىۋى ئامىل ھەمدە بەندە بىلەن ئاللاھنىڭ ئوتتۇرىسىنى باغلاپ تۇرىدىغان مەنىۋى رىشتە ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا ئىسلام بىلەن ئىماننىڭ ئېھسان ئارقىلىق قۇۋۋەتلىنىدىغانلىقى ۋە كامالەتكە يېتىدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىمىز.

شۇنىمۇ تونۇپ يېتىشىمىز كېرەككى، «ئىسلام» نى فېقىھى ئىلمىنى ئۆگىنىش ئارقىلىق بىلىپ يېتىش مۇمكىن، «ئىمان» نى ئەقىدە ئىلمىنى^[1] ئۆگىنىش ئارقىلىق بىلىپ يېتىش مۇمكىن. ئەمما «ئېھسان» بەندە بىلەن ئاللاھنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەنىۋى باغلىنىش ھەمدە بەندىنىڭ روھىيەتنىڭ پاكلىنىشىغا مۇناسىۋەتلىك روھىي ھالەت بولغانلىقى ئۈچۈن، روھىيەتنى پاكلاش ئارقىلىق مەنىۋى جەھەتتىن ئاللاھقا باغلىنالىشىمىز مۇمكىن.

دېمەك، نەپسىنى، روھىيەتنى پاكلاش «ئېھسان» نى ئەمەلىيلەشتۈرۈشتىكى مۇھىم بىر ۋاسىتە بولۇپ، روھنى پاكلىماي تۇرۇپ ئاللاھقا يېقىنلاشقىلى بولمايدۇ. ئېھساندىن ئايرىلغان ھەرقانداق ئەمەل-ئىبادەت ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا ئۆرلىمەيدۇ. چۈنكى، ئاللاھ بىلەن بەندىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت شەكىلەن ھەرىكەت مۇناسىۋىتى بولماستىن، بەلكى مەنىۋى مۇناسىۋەت بولغانلىقى ئۈچۈن، قىلغان بارلىق ئەمەل-ئىبادەتلىرىمىزنىڭ روھىي جەھەتتىن ئاللاھقا باغلىنىشى كېرەك بولىدۇ. «ئىنسانلار بىلەن رەببى ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىنىڭ ئۈزۈلۈپ قېلىشى دېمەك، ئىنسانلارنىڭ كۆڭلىدە پەرىشانلىق، جەھىيەتتە قالايمىقانچىلىق ۋە پۈتكۈل يەرشارددا پاراكەندىچىلىكنىڭ باش كۆتۈرۈشى دېمەكتۇر.»^[2]

نەپسىنى، روھىيەتنى پاكلاش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرىدىن بولۇپ،

[1] دەلىل-ئىسپاتلار ئاساسىدا دىنىي ئەقىدىلەرنىڭ ھەقىقىتىنى بايان قىلىپ بېرىش ۋە ئۇنىڭ ھەقىقەدە تاشلانغان شەك-شۈبھىلەرگە رەددىيە بېرىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان ئىلىم. «يېگانە ياراتقۇچى»، - 796-بەت.

[2] سەيىد قۇتۇپ.

ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەنلىك نېمىتىنى ئەسلىتىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ ساۋاتسىزىلارغا (يەنى يېزىشنى ۋە ئوقۇشنى ئۇقمايدىغان ئەرەبلەرگە) ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتتى، ئۇ ئۇلارغا قۇرئان ئايەتلىرىنى ئوقۇپ بېرىدۇ، ئۇلارنى (گۇناھلاردىن) پاك قىلىدۇ، ئۇلارغا كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) ۋە ھېكمەتنى (يەنى پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىنى) ئۆگىتىدۇ، گەرچە ئۇلار ئىلگىرى ئوچۇق گۇمراھلىقتا بولسىمۇ.»^[1]

بۈگۈنكى كۈندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسلىرى بولغان ئۆلىمالارنىڭ جامائەتكە ئۆزى ئەمەلىي ئۈلگە بولۇپ ئۇلارنى يېتەكلىشى، جامائەتنىڭمۇ ياخشى ئىشلاردا بىر-بىرىگە ئۈلگە بولۇشى، ياخشىلىقنى بىر-بىرىگە تەۋسىيە قىلىشى ۋە بىر-بىرىگە مەسئۇل بولۇپ ئۆزئارا ئاگاھلاندىرۇپ تۇرۇشى بىلەن روھىيەتنى رېئال ھاياتتا چېنىقتۇرۇش ئارقىلىق نەپسىمىزنى پاكلاش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدۇ.

قېرىنداشلىق بەرپا قىلىش

«مۆمىنلەر ھەقىقەتەن قېرىنداشتۇر»^[2]

مۇھاجىرەتتىكى شەرقىي تۈركىستانلىق مۇسۇلمانلار ئۇرۇق-تۇققان، ئۇزۇن يىللىق يۇرت جامائىتىدىن ئايرىلىپ، چەت ئەللەردە ياشىماقتا. ۋەتەننىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن مۇھاجىرلارنىڭ ئاز بىر قىسمى بىر-بىرى بىلەن تونۇشقاندىن سىرت، كۆپىنچىلىرى بىر-بىرى بىلەن تونۇشمايدۇ ياكى چەتئەلدە تونۇشقان يېڭى تونۇشلاردىن بولۇپ، بىر-بىرى بىلەن يېقىن قېرىنداشلاردىن بولالمايۋاتىدۇ. ھەتتا كۆچىشلەردە ئۇچراشقاندا سالاملىشالمايۋاتقان ئەھۋاللارمۇ مەۋجۇت. بۇ ئەھۋال شەكىللىنىش ئالدىدا تۇرغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە نىسبەتەن ئىنتايىن ئېغىر بىر پاجىئە بولۇپ، بۇ خىل ناچار ئەھۋاللارنى تۈزىتىپ، شەرقىي تۈركىستانلىق مۇھاجىرلار ئارىسىدا قېرىنداشلىق بەرپا قىلمىغاندا، ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى ساغلام تەرەققى قىلدۇرۇشمۇ، چوڭ ئىشلارنى ۋۇجۇتقا چىقىرىشمۇ مۇمكىن بولمايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ كەلگەندىن كېيىن بىرىنچى بولۇپ مەسجىد سالغان ۋە مەسجىدنى مەركەز قىلىپ مۇھاجىر ۋە ئەنسارىلار (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) نى بىر يەرگە توپلىغان ھەمدە «سىلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆزىگە ياخشى كۆرگەن نەرسىنى قېرىنداشىڭمۇ ياخشى كۆرمىگىچە كامىل مۆمىن بولالمايدۇ»^[3] دېگەن يېتەكچى ئىدىيەنى قەلبلەرگە سىڭدۈرۈش ئارقىلىق ئۇلار ئارىسىدا ئىنتايىن كۈچلۈك ۋە مۇستەھكەم قېرىنداشلىقنى بەرپا قىلغان. شۇنداقلا، شۇ قېرىنداشلىقنىڭ تۈرتكىسىدە ئالەمشۇمۇل نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن. شۇنىڭ بىلەن ئېنىقكى، ئەگەر

[1] سۈرە جۇمە - 2 ئايەت.

[2] سۈرە ھوجۇرات - 10 ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

[3] بۇخارى - 13 نومۇرلۇق ھەدىس.

ساھابىلەر (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) ئوتتۇرىسىدا شۇ قەدەر سۆيگۈ-مۇھەببەت ئۈستىگە قۇرۇلغان قېرىنداشلىق بولمىغان بولسا ئىدى، ئۇ كاتتا نەتىجىلەر قولغا كەلمىگەن بولاتتى.

ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «گۇمانخورلۇقتىن ساقلىنىڭلار، چۈنكى گۇمانخورلۇق سۆزلەرنىڭ ئەڭ يالغىنىدۇر. كىشىلەرنىڭ ئەيىنى ئىزدىمەڭلار، تىڭ تىڭلاپ يۈرمەڭلار، نەپسانىيەتچىلىك قىلماڭلار، ھەسەت قىلشماڭلار، ئاداۋەت قىلشماڭلار، ماي تارتىپ يۈرۈشمەڭلار، ئى ئاللاھنىڭ بەندىلىرى! قېرىنداش بولۇپ ياشاڭلار.»^[1] ۋە «مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىدۇر، مۇسۇلمان قېرىندىشىغا زۇلۇم قىلمايدۇ ۋە ئۇنى كەمسىتمەيدۇ. بېشىغا كۈن چۈشكەندە ياردەمسىز قالدۇرمايدۇ، تەقۋالىق مانا بۇ يەردە»، دەپ كۆكرىكىگە ئۈچ قېتىم ئىشارەت قىلغان.^[2] ئالدىنقى ھەدىستىن مۇسۇلمانلارنىڭ يامان گۇمان قىلىپ، تىرىناق ئاستىدىن كىر ئىزدەپ، بىر-بىرىگە تەتۈر قارىشىپ يۈرىدىغان ناچار ئەخلاق، يامان ئىللەتلەردىن خالى بولۇپ، قېرىنداش بولۇپ ياشىشىنىڭ لازىملىقىنى؛ ئىككىنچى ھەدىسنىڭ مەزمۇنىدىن بولسا مۇسۇلمانلارنىڭ بىر-بىرى بىلەن قېرىنداش ئىكەنلىكىنى، قېرىنداش بولغان كىشىلەر بىر-بىرىگە ناچار مۇئامىلە قىلىدىغان كىشىلەر ئەمەس، بىر-بىرىگە مېھرى-مۇھەببەت بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغان كىشىلەر ئىكەنلىكىنى، ھەقىقىي قېرىنداشلىقنىڭ پەقەت شەكلىي مۇناسىۋەتلا ئەمەس، بىر-بىرىگە بولغان قەلب سۆيگۈسى ۋە مېھرى-مۇھەببەت ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

دېمەك، شەرقىي تۈركىستانلىق مۇسۇلمانلارغا نىسبەتەن ھازىرقى كۈندە خەلقىمىز ئارىسىدا قېرىنداشلىقنى بەرپا قىلىش تەخرىسىز بىر مەسىلە بولۇپ، ئەگەر بۇ مەسىلە ۋاقىتدا ھەل قىلىنمىسا، شەرقىي تۈركىستانلىق مۇسۇلمانلار ئۆزلىرى يېقىن تونۇشىدىغان كىشىلىرى بىلەن ياشاش ياكى ئۆزىنىڭ يۇرتلۇقلىرى بىلەنلا يۇرت-يۇرتلارغا بۆلۈنۈپ ياشاش ياكى ئوخشاش پىكىردىكى بىرقانچە كىشىلەر گۇرۇھ بولۇپ ياشاش نەتىجىسىدە تەپرىقچىلىك، يۇرتۋازلىق، گۇرۇھۋازلىقتىن ئىبارەت يامان خاھىشلار ئوتتۇرىغا چىقىپ، مۇكەممەل شەكىللىنىپ بولالمىغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ يىمىرىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇنداقلا سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي ئىشلارغا چوڭ زىيانلارنى ئېلىپ كېلىدۇ. خەلقىمىزنىڭ روھىي ھالىتى بۇزۇلۇپ، ئەقىدە-ئېتىقادىمۇ بارا-بارا سۇسلىشىپ، ئاخىرەتلىك بەخت-سائادىتىنىمۇ قولىدىن بېرىپ قويۇش ئېھتىماللىقى يۇقىرى بولىدۇ. قىسقىسى، بۇ ئەھۋاللار ئۇيغۇر جامائىتىنىڭ يىمىرىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان، ئاخىرەتلىك بەخت-سائادىتىگىمۇ سەلبىي تەسىر كۆرسىتىدىغان خاھىشلار بولۇپ، بۇلارنى تۈگەتمەي تۇرۇپ، مۇھاجىرەتتىكى باشقا كېسەللەرنى ساقايتقىلى بولمايدۇ. شۇنداقلا مۇھاجىرەتتىكى خەلقىمىزنىڭ جەمئىيەتلىشىشى ۋە باشقا نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرەلشى مۇمكىن بولمايدۇ. دېمەك، نۆۋەتتە خەلقىمىز ئارىسىدا قېرىنداشلىقنى

[1] مۇسلىم، 2563-نومۇرلۇق ھەدىس.

[2] ياخشىلار باغچىسى، 235-نومۇرلۇق ھەدىسنىڭ بىر قىسمى.

بەرىپا قىلىش ئىنتايىن زۆرۈر بولۇپ، بۇنىڭ ئۈچۈن دىنىمىزنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى تۇتقا، ساھابىلەرنىڭ ھاياتىنى ئۈلگە قىلغان دىنىي يېتەكچىلەرنىڭ ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشۇپ، جامائەتنى ئەقىدە-ئېتىقاد ۋە ئەخلاقىي جەھەتلەردىن توغرا يېتەكلىگەندىلا، خەلقىمىز ئارىسىدا قېرىنداشلىقنى بەرىپا قىلىش مەقسىتىگە يەتكىلى بولىدۇ.

پىكىر ئىختىلاپى سەۋەبلىك كېلىپ چىقىدىغان بۆلۈنۈشنىڭ ئالدىنى ئېلىش

«ئىختىلاپ قىلىشماڭلار، سىلەردىن ئىلگىرىكىلەر ئىختىلاپ قىلىشپ ھالاك بولغان»^[1]

تۈركىيەدە ياشاۋاتقان شەرقىي تۈركىستانلىق مۇھاجىرلارنىڭ ئىچىدە، ۋەتەندە ۋە چەتئەلنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئىلىم تەھسىل قىلغان ھەرخىل پىكىردىكى ئالىملار، تالىپلار، دۇنيانىڭ ۋە ۋەتەننىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن ھەر خىل كۆز قاراشتىكى جامائەتلەر ۋە ئاۋام خەلقلەر بولۇپ، بۇلارنىڭ ئەقىدە ۋە باشقا تۈپكى مەسىلىلەردە پىكىر بىرلىكى بولسىمۇ، ئوقۇغان ۋە ياشىغان جايلىرىنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى سەۋەبلىك، يۈز بېرىۋاتقان مەۋجۇت مەسىلىلەرگە نىسبەتەن كۆز قاراشلىرىمۇ پەرقلىق بولۇپ، كۆز قارىشىنىڭ ئوخشاش بولماسلىق تۈپەيلى ھەر خىل ئىختىلاپلار، زىددىيەتلەر، بىر-بىرىگە تەھدىت قىلىشلار، ھەتتا ئۇرۇش-جېدەللەر ئوتتۇرىغا چىققاقتا. ئەقەللىسى بىر رايوندا ياشايدىغان، بىر مەسجىد تە ناماز ئوقۇيدىغان كىشىلەرمۇ كۆز قارىشى تۈپەيلىدىن بىر-بىرىگە قىزغىن مۇئامىلەدە بولالماي، بىر-بىرىگە يانچە، قىرچە تېگىشىپ يۈرمەكتە. پىكىر-كۆز قاراشنىڭ ئوخشىماسلىقى بىزنىڭ قېرىنداشلىقىمىزغا تەسىر يەتكۈزگەندىن سىرت، بىزنى ئۆزئارا دۈشمەنلىشىش گىرداۋىغا ئېلىپ بارماقتا. يۇقىرىدىكى ھەدىستە دېيىلگەندەك، ئىختىلاپلىشىش بۆلۈنۈشكە ئېلىپ بارىدىغان ئىنتايىن خەتەرلىك ئەھۋال بولۇپ، بۇنىڭ ئالدى ئېلىنمىسا، دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىمىزدا چوڭ نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرىشىمىزگە سەلبىي تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇنداقلا، ۋەتەنمىز ئازات بولغان تەقدىردىمۇ ئىنتىقام ئالدىغان دۈشمەن بىر تەرەپتە قىلىپ، ئۆزئارا ئۇرۇش-جېدەلدىن خالىي بولغىلى بولمايدۇ. بۇ پاجىئەنىڭ ئالدىنى ئېلىشنىڭ ئاساسىي يولى جامائەتلىشىش ئارقىلىق قېرىنداشلىرىمىزنى قۇرئان، ھەدىسنىڭ روھى ۋە ئەھلى سۈننىي جامائىتىنىڭ پىكىر ئېقىمى بويىچە تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈشتىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ ئارقىلىق دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىمىزنىڭ ئىجابىي يوسۇندا داۋاملىشىشىنى قولغا كەلتۈرگىلى، ئارىمىزدىكى پىكىر ئىختىلاپى سەۋەبلىك كېلىپ چىققان ۋە كېلىپ چىقىدىغان زىددىيەت ۋە ئۇرۇش-جېدەللەرنى تۈگەتكىلى ۋە ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ.

قىسقىسى، بىرىنچىدىن، جامائەتنى ئىسلام ئەقىدىسى ئاساسىدا تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈپ، كۆرۈلۈۋاتقان مەنىۋى كېسەللەرنى داۋالاش ۋە ئالدىنى ئېلىش كېرەك. ئىككىنچىدىن،

[1] بۇخارى، 3476 نومۇرلۇق ھەدىسنىڭ بىرىقىمى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بويىچە روھىيەتنى پاكلاپ ئېھساندىن ئىبارەت كاتتا ماقامغا يېتىش ئارقىلىق روھىي جەھەتتىن ئاللاھقا باغلىنىپ، بارلىق ئىبادەتلىرىمىزنىڭ قوبۇل بولۇشىغا ئۇل ھازىرلاش كېرەك. ئۈچىنچىدىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بويىچە مۇسۇلمانلارنى جامائەتلەشتۈرۈش ئارقىلىق ئىسلام چەمبىرىكىنىڭ ئىچىگە توپلاپ، بىر-بىرى بىلەن ھەقىقىي قېرىنداشلاردىن قىلىپ يېتىشتۈرۈش كېرەك. تۆتىنچىدىن، دەۋرىمىزدىكى ھەرخىل پىكىر ئېقىملىرىدىن قايىمۇقۇپ، قايىسى پىكىرگە ئەگىشىش، قايىسى مەيداندا تۇرۇشنى بىلەلمەيۋاتقان بىر تۈركۈم كىشىلەرنى قۇرئان، سۈننەتنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە توغرا يېتەكلەپ، پىكىر ئىختىلاپى سەۋەبلىك كېلىپ چىقۇۋاتقان بۆلۈنۈشنىڭ ئالدىنى ئېلىش - جامائەتلىشىشنىڭ ئاساسى مەقسىتىدىن ئىبارەتتۇر.

ئىلاھىي ۋەھىي ھەمدە كائىناتتىكى شەكسىز ھەقىقەتلەر كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇكى، بۇ دۇنيا ئاخىرلىشىپ ئاخىرەتتىكى مەڭگۈلۈك ھايات باشلىنىدۇ ۋە داۋام قىلىدۇ. دۇنيانىڭ قاچان ئاخىرلىشىشى مەلۇم بولمىسىمۇ، ھەر ئىنساننىڭ بۇ دۇنيادىكى ھاياتىنىڭ 100 يىلىنىڭ ئالدى-كەينىدە ئاخىرلىشىدىغانلىقى ھەممىگە ئاياندىر. ئادەم بالىسى بۇ دۇنيادا گويىكى بىر يۇرتقا سەپەر قىلىپ ئىشلىرى تۈگىگەندىن كېيىن ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كېتىدىغان مۇساپىر كەبى دۇنيا ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ ئاخىرەت ھاياتىغا قايتىدۇ. ئادەم بالىسى بۇ دۇنيادا يا بەخت-سائادەت ئىچىدە ياكى خار-زەبۇنلۇق ئىچىدە ياشاپ دۇنيا ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرىدۇ، يا ئاخىرەتكە سالھ ئەمەل - ئىبادەتلەر بىلەن بېرىپ سائادەتمەنلەردىن بولىدۇ ياكى گۇناھ-مەئسەپلەر بىلەن بېرىپ بەختسىزلەردىن بولىدۇ. ئىنساننىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەت ھاياتىنىڭ ياخشى - يامان بولۇشى تۇتۇپ ماڭغان يولى ۋە قانداق ئەمەل - ئىبادەتلەرنى قىلغىنىغا يارىشا بولىدۇ. ئادەم بالىسى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بەخت-سائادەتلىك بولۇشى ئۈچۈن ساغلام ئەقىدە، توغرا غايە - نىشان ۋە توغراسۆز-ھەرىكەت بىلەن ياشىشى كېرەك بولىدۇ. ساغلام ئىدىئولوگىيىنى ئاساس قىلغان غايە - نىشانى بولمىغان، شۇ غايە - نىشان ئاساسىدا قەلبى بىر-بىرىگە تۇتاشقان ھالدا بىرلەشكەن جامائەت كۈچى بولمىغان بىز كەبى بىر مىللەتنىڭ ھېچنەمىسى بولمايدۇ. چوڭ - چوڭ ئىشلارنى ۋۇجۇتقا چىقىرالمىدۇ. كۆزلىگەن مەقسەت، نىشانلىرىغا يېتەلمەيدۇ. بۇ خىل توپلۇم ئۆزىنىڭ قۇيرۇقىنى ئۆزى تالاپ، كۈچىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى دۇنيا - ئاخىرەتتىكى بەخت-سائادەتنى ئۈچۈن ئەمەس، ئۆز ئىچىدىكى تالاش-تارتىش، ئۇرۇش-جېدەللەرگە قارىتىپ، كۈچىنى خورىتىدۇ، ۋاقتىنى زايى قىلىدۇ. مۇستەقىل دۆلىتى بولغان تەقدىردىمۇ، مۇستەقىللىقنىمۇ تۇتۇپ تۇرالمىدۇ ياكى ئىچكى زىددىيەت پاتىقىغا يېتىپ قالىدۇ. تەشكىللەنمەكچى بولغان بۇ جامائەت ئەنە شۇ كۆزىمىزگە كۆرۈنۈپ تۇرغان سەلبىي ئەھۋاللارنى كۆزدە تۇتۇپ، شەرقىي تۈركىستان مۇسۇلمانلىرىنى ساغلام ئىدىئولوگىيە، توغرا غايە - نىشان ئاساسىدا بىرلەشتۈرۈپ، دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك بەخت-سائادەتنى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان مۇستەھكەم بىر قوشۇن يېتىشتۈرۈشنى نىشان قىلىدۇ.

قۇرئان، ھەدىسنىڭ روھى ئەگەر توغرا تەنبىقلانسا، ھەرقانداق زامان، ماكانغا

ماس كېلىدۇ ھەمدە ئۆز قىممىتىنى نامايەن قىلىدۇ. تاكى قىيامەتكىچە ئۆز قىممىتىنى يوقاتمايدۇ. قۇرئان، ھەدىسنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە يول تۇتۇپ ماڭغان ھەر قانداق شەخس ۋە جامائەت دۇنيا-ئاخىرەتتە بەخت-سائادەتكە ئېرىشىدۇكى ھەرگىز خار بولمايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن قۇرئان، ھەدىسنى ئۆگىنىش ۋە ھاياتىمىزغا تەتبىقلاپ ياشاشقا توغرا كېلىدۇ.

دېمەك، ھەربىر شەخس دىنىي ھاياتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەقىقىي ۋارىسلىق قىلىدىغان دىنىي يېتەكچىلەرنى ئاساسىي گەۋدە قىلغان ئىسلامىي جامائەتكە مۇھتاج بولۇپ، ئۇلارنىڭ يېتەكچىلىكىدە توغرا يېتەكلەنگەن جامائەت ئەزالىرى قۇرئان، ھەدىسنى ھاياتىغا تەتبىقلاپ ياشايدىغان، ئىسلام چەمبىرىكى ئىچىدە قەلبى بىر-بىرىگە باغلانغان، توغرا ئاڭ-چۈشەنچىگە ئىگە بولغان، ھەمدە شۇ چۈشەنچە ئاساسىدا غايە-نشانلىرى تۇرغۇزۇلغان، ئۆزىنىڭ قايىسى مەيدان ۋە قايىسى يولدا ئىكەنلىكىنى، ئۆلۈپ كەتسە قايىسى يول ئۈستىدە ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىنى بىلىپ ياشايدىغان كىشىلەردىن بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇكى، يېپى ئۈزۈلگەن لەڭگەكتەك شامال قايىسى تەرەپكە چىقسا شۇ تەرەپكە ئۇچىدىغان نىشانىمىز، غايىسىمىز، روھى چۈشكۈن، قەلبى قۇرغاق كىشىلەردىن بولمايدۇ. ئۇلار دۇنيادا كۆڭلى ئەمىن تاپقان ھالدا مەنىلىك، لەززەتلىك بىر ھاياتتا ياشىسا، ئاخىرەتتىمۇ ئىنشائاللاھ ئاللاھنىڭ رەھىمىتى بىلەن بەخت-سائادەتكە ئېرىشىدۇ.

شۇنىمۇ ئەسكەرتىپ ئۆتۈش لازىمكى، ئىلاھىي قانۇنىيەت ۋە تارىخىي تەجرىبىلەرگە ئاساسلانغاندا زالىم ھاكىمىيەت چوقۇم ھالاک بولىدۇ. ۋەتىنىمىز قايىسى يول بىلەن بولمىسۇن چوقۇم ئازات بولىدۇ. ئەمما ۋەتەننىڭ ئازاتلىقى بىر پۈتۈن ھۆرلۈكتىن دېرەك بەرمەيدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن بىزدە تەييارلىق ۋە ھازىرلىق (ۋەتەنگە ئېلىپ كىرگىدەك دەسمايە) بولۇشى لازىم. ئەگەر بىز ھازىر ئويغانمىساق، ئۆزىمىزنى ئازات ۋەتەننىڭ قاراڭغۇ زىندانلىرىدا كۆرگەندە ئاندىن ئويغىنىشىمىز مۇمكىن، بۇنىڭ مىسالى ساماندىك تۇرۇپتۇ.

قىسقىسى، بىزنىڭ نۆۋەتتىكى رېئاللىقىمىز جامائەتلىشىشنىڭ بەكمۇ زۆرۈرلىكىنى تەقەززا قىلىۋاتقان بولۇپ، ئاساسىي يوق ھەرخىل باھانە-سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ، بۇ ئىشقا سەل قاراپ ئۆتۈپ كېتىپ قالساق، (ئاللاھ ئۆز پاناھىدا ساقلىسۇنكى) تارىخىي بىر خاتالىقنىڭ شاھىتلىرىدىن بولۇپ قالمىز ۋە ئۇنىڭ مەسئۇلىيىتىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايمىز.

ئاللاھ ھەممىمىزنى نەپسىگە قۇل ئەمەس ھۆكۈمران بولالايدىغان، بىلگىنىگە ئەمەل قىلىدىغان، بەسىرەتلىك مۇسۇلمانلاردىن قىلسۇن! مەنمەنچىلىكتىن، شەخسىيەتچىلىكتىن، يۇرتۋازلىقتىن ساقلىسۇن!

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئوبۇلقاسىم ئەھمەدى

سەۋەبىيەتنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى ۋە ئۇنىڭ پەزىلەتلىرى

ئابدۇمىجىت مۇھەممەتتىمىن

بۇ تېمىدا قولۇمغا قەلەم ئېلىشتا ناھايىتى ئىككىلەندىم. بەلكىم كۆپىنچە ئوقۇرمەنلەر بۇنىڭ ئىككىلەنگۈدەك نەرى بار دەپ ئويلىشى مۇمكىن. بۇنىڭدا ئاساسلىق مۇنداق ئىككى سەۋەب بار:

1. مەلۇم بىرەر ساھەنىڭ ئىسلامدىكى ئورنى ھەققىدە قەلەم تەۋرىتىش ئۈچۈن چوقۇم ئەتراپلىق ۋە پۇختا بىلىم قۇرۇلمىسىغا ئىگە كىشىلەر بولۇشى كېرەك دەپ قارىدىم.

2. مەن ئۆزۈمنى بۇ تېمىدا قەلەم تەۋرەتكۈدەك پىشقان تىجارەتچى دەپ قارىمايمەن، يەنە كېلىپ ۋەتەن سىرتىدىكى مەن بىلىدىغان قېرىنداشلارنىڭ ئىچىدە شىركەتلەردە خىزمەت قىلىۋاتقانلار ۋە ھەرقايسى ساھەلەردە ئىلىم تەھسىل قىلىۋاتقانلار كۆپرەك سالماقنى ئىگەللەيدۇ، مۇستەقىل تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلار ئانچە كۆپ ئەمەس. تىجارەت قىلىۋاتقانلارنىڭمۇ كۆپىنچىسى مەندىن ياش ۋە تەجرىبىدە كۆپ ئۇستۇن، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئاقساقاللىق قىلىشنى تازا خوپ كۆرمىدىم.

شۇنداق، بۇھەقتە مۇپەسسەل بىر ماقالىنىڭ ۋۇجۇتقا چىقىشىنى كۆپ ساقلىغان بولساممۇ، ئەمما يۇقىرىقىدەك سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆزۈم تۇتۇش قىلىشقا جۈرئەت قىلالىمەن ئىدىم. ئۇزاق ساقلاشلاردىن كېيىن «يوق نەرسىنىڭ گېپىنى قىلىپلا ئولتۇرغاندىن، بار قىلىشنىڭ ئېپىنى قىلغان ئەۋزەل» دەپ قارىدىم. دە، قولۇمغا قەلەم ئالدىم.

ئۈمىدىم، مېنىڭ قايىۋرەكلىك بىلەن ئوتتۇرىغا سۆرەپ چىققان بۇ ئەرزىمەس يازمىلىرىم پىشقان ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ ۋە مۇشۇ ساھەدىكى تەجرىبىلىك سەركىلەرنىڭ دىققىتىگە ئائىل بولسا ۋە ئۇلار «ئەسلى مۇنداقراق يازاتتۇق» دەپ ئۆزىنىڭ ئىلىم داستىخىنىنى يايىسا، تەجرىبە دۇردانلىرىنى ئوتتۇرىغا چاچسا... ئەلۋەتتە مەن، سىز ۋە ھەممىمىز بۇنىڭدىن كۆپ مەنپەئەت ئالغان بولاتتۇق!

تېمىغا كىرىش:

بىز ئۇيغۇرلار سودا-تجارەت يولىغا باشقا خەلقلەرگە قارىغاندا خېلى بۇرۇنلا قەدەم قويغان. شۇ سەۋەبتىن سودا-تجارەت بىزنىڭ مىللىي خاسلىقىمىزنىڭ روشەن بەلگىلىرىدىن بىرىگە، شۇنداقلا ئۇيغۇر ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن. تارىخىي مەنبەلەرگە قارايدىغان بولساق بىزنىڭ ناھايىتى ئۇزاق زامانلار ئىلگىرىلا تىجارەت ۋە سودا-سېتىق بىلەن شۇغۇللانغان ۋە «قاشتىشى يولى»، «يىپەك يولى» بويلىرىدىكى ئۆتەڭ - سارايلاردا ئۆچمەس سودا ئىزلىرىنى قالدۇرغان، ھەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردە ئىچكى ۋە تاشقى سودا پائالىيەتلىرىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن، يىراق ئەللەر بىلەن بولغان سودا ئالاقىسى ۋە كارۋان سودىلىرىنى قانات يايدۇرغان بىر خەلق ئىكەنلىكىمىز كۆزىمىزگە چىلىقىدۇ. مەن كىچىك ۋاقىتىدا يۇرتىمىزنىڭ ھەرقايسى ناھىيە-يېزا يول بۆلەكلىرىدە لەڭگەر دەپ ئاتىلىدىغان كەنت ۋە مەھەللىلەر بار ئىكەن. ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك لەڭگەر قەدىمدە كارۋانلار، سودىگەرلەر ۋە ھەر ساھەدىكى يولۇچىلار چۈشۈپ ئۆتىدىغان ئۆتەڭلەرنى كۆرسىتىتتى. دېمەك، يول-يوللارغا بەرپا قىلىنغان لەڭگەرلەر شۇ يەردە ياشىغۇچىلارنىڭ سودا-سېتىق بىلەن شۇغۇللانغانلىقىنى، سودا-تجارەت مەدەنىيىتىنىڭ قەدىمىي ئاساسقا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز قىلچە ئىككىلەنمەستىن ھەر بىر ئۇيغۇردا مەلۇم نىسبەتتە تىجارەت ھۆججەتلىرى بار، دېيەلەيمىز. كۈنلاردىمۇ «كۆرگەن كۆرگەننى قىلار، كۆرمىگەن نېمىنى قىلار» دەيدىغان بىر سۆز بار ئەمەسمۇ!

ئەسلىدە تىجارەت ۋە سودا-سېتىق نوقۇل تىرىكچىلىك ئېھتىياجلا بولماستىن، بەلكى شەخسى ۋە جەمئىيەتنىڭ گۈللىنىشىنى ۋە تەرەققىياتىنى ئالغا ئىتتىرىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئەڭ ئەقەللىيسى تىجارەت ئادەمگە غورۇر ۋە روھىي يۈكسەكلىك ئاتا قىلىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان.

ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر، پەيلاسوپ يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئۆزىنىڭ بىباھا ئەسىرى «قۇتادغۇبىلىك» تە سودىگەر ۋە تىجارەتچىلەر ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دېگەن:

ئۇلاردا بولۇر بۇ جاھان ئارزۇسى،
خەلق كۆركى سەرخىل جىمى ياخشىسى.
مەشرىقتىن مەغرىبكە يۈرۈپ ئايلىنۇر،
تىلەڭنىڭ نە ئەرسە ساڭا كەلتۈرۈر.^[1]

[1] «قۇتادغۇبىلىك» - 4423 - 4422 بېيىتلەر. (ئۇيغۇر تەتقىقات ئىنستىتۇتى نەشرى)

دېمەك، خەلقىمىزنىڭ تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغانلارنى مەدەھىيەلىشى ۋە ئۇلارنى ياخشىلىق ۋە بەرىكەت ئەلچىسى دەپ قارىشى تىجارەتنىڭ خەلقىمىز ئىچىدە بۇرۇندىنلا ئېتىبارلىق ۋە ئىپتىخارلىق بىر كەسىپ بولغانلىقىغا دەلىل بولالايدۇ.

يۇقىرىدا ھەربىر ئۇيغۇردا مۇئەييەن دەرىجىدە تىجارەت ھۆججەتلىرى بولسۇ، دېگەن ھۆكۈم خاراكتېرىدىكى بۇ سۆزنى كېسىپ ئېيتىشىمىزدا نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدىغان پاكىتلاردىن يەنە بىرى شۇكى، قەدىمدە ئۇيغۇرلار ئەتراپتىكى باشقا خەلقلەر تەرىپىدىن «سارت» سۆزى بىلەن ئاتالغان. بۇ ئاتالغۇ تېخى ھېلىغىچە كىشىلەرنىڭ ئېغىزىدا بار. «سارت» سۆزىنى ئۇلۇغ تىلشۇناس، ئالىم مەھمۇد كاشىغەرى «تۈركى تىللار دىۋانى»دا سودىگەر، تىجارەتچى دەپ ئىزاھلىغان.

قەدىمدە سودىگەر ۋە تىجارەتچىلەر يۇقىرىدا «قۇتادغۇبىلىك»تىن كەلتۈرۈلگەن نەقىلدىكىدەك كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ۋە يىراقنى يېقىن قىلىشتەك ئالاھىدىلىكى بىلەن مەدەھىيەلەنگەن بولسا، بۈگۈنكى كۈندە دەۋرىمىزنىڭ تەخىرىسىز تەلەپلىرىنى ھەل قىلغۇچىلار ۋە ئىشسىزلىرىنى ئىشقا ئورۇنلاشتۇرغۇچىلار؛ ئەڭ مۇھىمى دىن، ئىلىم پەن ۋە ئىقتىسادتىن ئىبارەت مۇكەممەل ھاياتلىقنى تەشكىل قىلىدىغان مۇھىم ئۈچ ئاساسنىڭ بىرىگە كاپالەت قىلغۇچىلار دەپ مەدەھىيەلىنىشكە لايىق.

مېنىڭچە ھازىر ئىقتىسادنىڭ قانچىلىك مۇھىم ئىكەنلىكىنى تەكىتلەپ ئولتۇرۇش، گويا ئالدىمىزغا بىر پروفېسسورنى ئولتۇرغۇزۇۋېلىپ بىردىن ئونغىچە ساناشنى ئۆگەتكەندەكلا كۈلكىلىك بىر ئىش. ئىقتىسادنىڭ قانچىلىك مۇھىملىقىنى چۈشىنىشتە ئۆزىمىزنىڭ ھالىغا ۋە ئەتراپىمىزغا ئەقىل كۆزىمىز بىلەن قارىساقلا كۇپايە.

بىز ھاياتىنى گويا ئۈچ پۇتلۇق داڭقان دېسەك، دىن، ئىلىم-پەن ۋە ئىقتىساد ئۇنىڭ تەڭپۇڭلۇقىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدىغان پۇتلىرىدۇر.

بىز ھاياتىنى گويا بىر قۇش دەپ پەرەز قىلساق، دىن ئۇنىڭ يۈرىكى، ئىلىم-پەن ئۇنىڭ مېڭىسى، ئىقتىساد ئۇنىڭ قانتىدۇر.

ناۋادا بىز مەزكۇر ئۈچ ئايرىلماس ئاساسنىڭ قايسى بىرىگە سەل قارىساق، تەبىئىيىكى ھاياتلىقنىڭ مۇۋازىننىتىنى كاپالەتكە ئىگە قىلغىلى بولمايدۇ. يۈرەكسىز قۇش مەۋجۇت بولمايدۇ، مېڭىسىز مەۋجۇت بولغان قۇشنىڭ ھېچ ئەھمىيىتى بولمايدۇ، قاناتسىز قۇش ھامان يىرتقۇچىلارغا يەم بولىدۇ. دېمەك، مەزكۇر ئۈچ ئاساسنىڭ قايسىبىرىدىن ئايرىلغان ھاياتلىق ھالاكەتكە يۈز تۇتىدۇ.

شۇنداق، ئۆلىما، ئىلىم-پەن ئالىمى ۋە تىجارەتچىلەر بىر قەۋمنىڭ مەۋجۇتلۇقىدا يادرولق رول ئوينايدىغان كىشىلەردۇر. ناۋادا بىر ئادەم ئۆزى ئۆلىما بولسا، ئىلىم-

پەندە يېتىشكەن بولسا، ئىشىنىلارنى ئىشقا ئورۇنلاشتۇراالايدىغان، ھېچ بولمىغاندا ئۆزىنىڭ ھاجەتلىرىدىن چىقالايدىغان تىجارىتى بولسا... بۇ گويىا «ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز قويغاندەك» ئېسىل ئىش بولىدۇ. ئەمما كۆپىنچە ھاللاردا بۇ ئۈچ ئاساسنىڭ بىر ئادەمدە مۇجەسسەملەنمىكى بەسى مۇشكۈل بولىدۇ. چۈنكى ئادەمنىڭ ئۆمرى چەكلىك، يەنە كېلىپ ھەر ساھەنىڭ ئۆزىگە خاس ۋاقىت ۋە زېھن تەلپى بولىدۇ. لېكىن شۇنداقىمۇ مەزكۇر ئۈچ ئاساسنىڭ قايسىغا ئىمكانىيىتىمىز يەتسە شۇ ساھەدە بىر كىشىلىك مەسئۇلىيەتنى ئۈستىمىزگە ئېلىش دىن، ۋەتەن، مىللەت ئالدىدىكى مۇقەددەس بۇرچىمىزدۇر.

سودا - تىجارەتنىڭ پەزىلىتى توغرىسىدىكى بىر قىسىم ئايەت، ھەدىسى ۋە ئەسەرلەر

«ناماز ئوقۇلۇپ بولغاندا (يەنى نامازدىن پارىغ بولغىنىڭلاردىن كېيىن) زېمىنغا تارىلىپ (يەنى ئۆز مەشغۇلاتىڭلار بىلەن بولۇپ)، ئاللاھنىڭ پەزىلىدىن تەلپ قىلىڭلار...»^[1]

ئىمام بەغەۋىي مەزكۇر ئايەتنىڭ تەپسىرىدە «ئاللاھنىڭ پەزىلى» نى سودا - تىجارەت ۋە مەئىشەت دەپ تەپسىر قىلغان.

ئىبراھىم ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جۇمە نامىزىدىن قايتقاندا مەسجىدنىڭ ئىشىك تۈۋىدە توختاپ «ئى پەرۋەردىگارم، مەن سېنىڭ بۇيرۇقۇڭغا بويسۇنۇپ، پەرز نامازنى ئۆتەپ بولىدۇم ۋە تارقىدىم، ماڭا ئۆز پەزىلىڭدىن رىزىق بەرگىن، سەن ئەڭ ياخشى رىزىق بەرگۈچىسەن» دەيتتى.^[2]

«... بەزىلەر ئاللاھنىڭ پەزىلىنى تىلەپ (يەنى تىجارەت قىلىپ) سەپەر قىلىدۇ يەنە بەزىلەر ئاللاھنىڭ يولىدا جىھاد قىلىدۇ.»^[3]

مەزكۇر ئايەتتە ئاللاھنىڭ پەزىلىنى تىلەپ (يەنى تىجارەت قىلىپ) سەپەر قىلغان ئادەم بىلەن ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغان ئادەم پاراللېل ھالدا تىلغا ئېلىنىدۇ. ئىمام ئىبنى كەسىر بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە «ئاللاھنىڭ پەزىلى» نى ھۈنەر - كەسىپ ۋە تىجارەت دەپ تەپسىرلەيدۇ. ئىمام سۇيۇتى بۇ ئايەت تىجارەتنىڭ ئىسلامدىكى ئورنىغا ئىشارەت دەپ قارايدۇ.^[4]

«ئى مۇئمىنلەر! بىر - بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى ناھەق يول بىلەن يەۋالماڭلار، ئىككى

[1] سۈرە جۇمۇئە - 10 ئايەتنىڭ بىر قىسمى

[2] تەپسىر ئىبنى كەسىر

[3] سۈرە مۇزەمەل - 20 ئايەتنىڭ بىر قىسمى

[4] تەپسىر قاسىمى

ھەرەپ رازى بولۇشۇپ قىلىشقان سودا - سېتىق ئارقىلىق ئېرىشلىگەن نەرسە بۇنىڭدىن مۇستەسنا».[1]

«... ئاللاھ سودا - سېتىقنى ھالال قىلدى، جازانىنى (بەدەلسىز بولغانلىقى، شەخسكە ۋە جەمئىيەتكە زىيانلىق بولغانلىقى ئۈچۈن) ھارام قىلدى».[2]

«بىز سەندىن ئىلگىرى ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسىلا ئەلۋەتتە تاماق يەيتتى، بازارلاردا مېڭىپ يۈرەتتى».[3]

رافىئ ئىبنى خەدىج رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىي ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى نېمە كەسىپ ئەڭ ئۇلۇغ دەپ سورىلىۋېدى، ئۇ: بىراۋنىڭ ئۆز قولى بىلەن ئىشلىگىنى ۋە دۇرۇسلۇق بىلەن قىلغان سودا - تىجارىتى» دەپ جاۋاب بەرگەن.[4]

مىقدام ئىبنى مەئدىكەرب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىراۋ يېگەن تاماقنىڭ ئەڭ ياخشىسى ئۆزى ئىشلەپ يېگىنىدۇر. ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى داۋۇد ئەلەيھىسسالام ئۆزى ئىشلەپ يەيتتى».[5]

زۇبەيىر ئىبنى ئەۋام رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ ئارغامچىسىنى ئېلىپ بېرىپ بىر يۈدۈم ئوتۇن ئەكىلىپ سېتىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئىززىتىنى ساقلاپ قالغىنى، ئۇنىڭ بېرىش - بەرمەسلىكى ناھەق كىشىلەردىن سوراپ يۈرگىنىدىن ياخشىدۇر».[6]

يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، داۋۇد ئەلەيھىسسالام ئۆز قولى بىلەن ئەمگەك (تۆمۈرچىلىك) قىلىپ تۇرمۇش كەچۈرەتتى، زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ياغاچچىلىق قىلاتتى، مۇسا ئەلەيھىسسالام شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ قوپىلىرىنى ئون يىل باققان. پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەرلىكتىن بۇرۇن قوپمۇ باققان ۋە شام بىلەن مەككە ئارىسىدا تىجارەتمۇ قىلغان.

ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىگە كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى سەئىد ئىبنى زەبئىل ئەنسارى بىلەن قېرىنداش قىلىپ قويدى. سەئىد ناھايىتى باي كىشى ئىدى، ئۇ ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ساڭا ماللىرىمنىڭ يېرىمىنى بېرەي ۋە تويۇڭنى قىلىپ قوياي» دېۋىدى، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋۇق: «ئاللاھ ئائىلەڭ ۋە مېلىڭغا بەرىكەت بەرسۇن، مېنى

[1] سۈرە نسا - 29 ئايەتنىڭ بىر قىسمى

[2] سۈرە بەقەرە - 275 ئايەتنىڭ بىر قىسمى

[3] سۈرە فۇرقان - 20 ئايەتنىڭ بىر قىسمى

[4] ئىمام ئەھمەد مۇستەدەت رىۋايەت قىلغان

[5] تىرمىزى رىۋايەت قىلغان سەھىھ ھەدىس

[6] بۇخارى رىۋايىتى

بازارغا باشلاپ قويغىن دېدى. (ئۇ بازارغا بېرىپ) (مەلۇم مىقداردا) پايدا بىلەن قايتىپ كەلدى».[1]

يۇقىرىقى ھەدىسكە قارايدىغان بولساق، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەھۋى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆزىنى باشقىلارغا مۇھتاج بولۇپ ياشاشتىن پاك تۇتقانلىقىنى كۆرەلەيمىز. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىززىتىنى ۋە ئىپتىتىنى ساقلاپ، ئۆز قولى بىلەن ئىشلەپ تۇرمۇش كەچۈرۈشنى تاللاپ، تىجارەت يولىغا قەدەم قويۇۋېدى، ئاللاھ ئۇنىڭغا بەرىكەت ئاتا قىلدى. ئۇنىڭغا تىجارەتنىڭ خىلمۇ-خىل يوللىرىنى مۇيەسسەر قىلدى. ئۆزى ئىشلەپ توي قىلدى ۋە مەدىنىنىڭ داڭلىق بايلىرىدىن بىرى بولۇپ قالدى.

ئەييۇب سىخىستانى ئەبۇ قىلابە ماڭا مۇنداق دېگەن دەيدۇ: «بازارنى تەرك ئەتمە، شۇبھىسىزكى بىراۋنىڭ ئۆزى ئىشلەپ باشقىلاردىن بەھجەت بولۇشى ئىپتىتىنى قوغدىغانلىقتۇر».[2]

ئەلى ئىبنى فۇزەيىل مۇنداق دەيدۇ: «دادام بىر كۈنى ئىبنى مۇبارەككە «ئۆزلىرى بىزنى زاھىد بولۇشقا، قانائەتچان بولۇشقا ئۈندەيلا، لېكىن سىلى خۇراساندىن ھەرەمگە مال كەلتۈرۈپ ساتىلا... بۇ قانداق گەپ ئۆزى؟!» دەپ سورىۋېدى، ئىبنى مۇبارەك: «ئى فۇزەيىل مېنىڭ بۇنداق قىلىشىم، ئۆزۈمنىڭ ئىززىتىمنى ساقلاش، ئۆزۈمنىڭ قەدىمىنى قىلىش، ئىپتىتىمنى قوغداش ئۈچۈندۇر. مەن ئۆزۈم ئىشلەپ تېپىپ، شۇ ئارقىلىق ئاللاھقا تائەت-ئىبادەت قىلىمەن» دېدى».[3]

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئەگەر سىلەر ئاللاھقا ھەقىقىي رەۋىشەن تەۋەككۈل قىلغان بولساڭلار، ئاللاھ ئەلۋەتتە سىلەرگە قۇشالارغا بەرگەندەك رىزىق بەرگەن بولاتتى. قۇشالار ئەتىگەندە ئاچ چىقىپ، كەچتە قورساقلىرى تويغان ھالدا قايتىپ كېلىدۇ».[4]

مەزكۇر ھەدىسنى ئۆلىمالار تەۋەككۈل توغرىسىدىكى ئەڭ ياخشى كۆرسەتمە دەپ قارىغان. قۇشالار ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىپ، ئۇۋىلىرىدىن چىققانلىقى ئۈچۈن ئاللاھ ئۇلارغا رىزىق بېرىپ، قورساقلىرىنى تويغۇزۇش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ تەۋەككۈللىكىگە يارىشا مۇكاپاتلىغان. ناۋادا ھېچ ئىشقا ئىرىشەلمەي، ئورنىدىن قىمىرلىمايلا ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلدۇق دېيىش ئىسلامدىكى تەۋەككۈل ئۇقۇمىغا ئۇيغۇن كەلسە ئىدى، مەزكۇر ھەدىستىكى «ئۇۋىسىدىن چىقىش» ۋە «قايتىپ كېلىش» دېگەن ئىبارىلەر ئارتۇقچە بولغان بولاتتى. بۇ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە تەۋەككۈلنىڭ

[1] بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى

[2] «ئىھيا ئۇلۇمۇددىن».

[3] «باغداد تارىخى» (خەتەب باغدادى).

[4] ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى.

ئەڭ ياخشى يولى ئەتىگەن ئۆيىدىن چىقىش ئىكەنلىكىنى، يەنى رىزىق ئىزدەپ ھەرىكەت قىلىش ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بەرگەن.

بىر كۈنى زەيد ئىبنى مۇسلىمە كۆچەت تىكۋاتتاتتى، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا «بەك ياخشى قىلدىڭ، (ئۆزۈڭ ئىشلەپ) كىشىلەردىن بەھاجەت بول، دىنىڭنى ساقلاشقا، كىشىلەر ئالدىدىكى قەدرىڭنى ساقلاشقا پايدىسى بار» دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى كارۋان بولۇپ يۇرت-يۇرتلاردا ئايلىنىپ سودا قىلغان، ھەتتا دېڭىز سودىلىرى بىلەنمۇ شۇغۇللانغان، ئۇلار خورمىزارلىقلاردا ئەمگەكمۇ قىلغان.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرى ئۆزلىرى ئىشلەيتتى».^[1]

شۇنداق، بارلىق ساھابىلەرنىڭ ئوخشىمىغان ساھەلەردە ئىش-ئەمگەكلىرى بار ئىدى. ئەنئىنىلەر خورمىلىق باغلاردا ۋە ئېتىزلاردا ئىشلەيتتى، مۇھاجىرلار سودا-تىجارەت بىلەن شۇغۇللىناتتى. چوڭ ساھابىلەرنىڭمۇ ھەممىسى تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان ئىدى.

ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىككە تەيىنلەنگەن ۋاقتىدا مۇنداق دېگەن: «ھەممىڭلار بىلىسىلەر، مەن ھازىرغىچە تىجارەتتىم ئارقىلىق ئائىلەمنىڭ تۇرمۇشىنى قامدايتتىم، ئەمدى بۇ ۋەزىپىگە تەيىنلەندىم، بۇندىن كېيىن ئائىلەم بۇ مالدىن (يەنى بەيتۇلمالدىن) يەيدۇ ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ».^[2]

مانا بۇ رىۋايەتتىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنىڭ تىجارەتتىن ئىپتىخارلانغان ۋە ۋەزىپىگە تەيىنلىنىش مۇناسىۋىتى بىلەن تىجارەتتىن توختىتىپ قويغانلىقىغا ئۆزى بايان قىلغان، شۇنداقلا ئەپسۇسلانغان. بۇ يەردىكى ئەپسۇسلىنىشىنى ھەرگىزمۇ پايدا-مەنپەئەتكە قىيالماسلىق ياكى مۇسۇلمان ئاممىسىنىڭ ئىشىنى ئاددىي چاغلانۇقتىن ئەمەس، بەلكى تىجارەت بىلەن خىلاپەتنى تەڭ ئېلىپ مېڭىش ئىمكانىيىتىنىڭ يوقلىقىغا، شۇنداقلا مۇسۇلمان ئاممىسىنىڭ ئورتاق مۈلكىدىن ماڭاش ئالغانلىقىغا ئەپسۇسلانغان دەپ چۈشىنىش كېرەك.^[3]

يەنە بىر رىۋايەتتە بايان قىلىنىشىچە، ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

[1] ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

[2] ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

[3] بۇ يەردە تىلغا ئېلىشقا تېگىشلىك مۇھىم بىر مەسىلە بار، يەنى ئەل جامائەتنىڭ خىزمىتىنى قىلىۋاتقانلار ۋە ئۆزىنى دىنىي خىزمەتلەرگە ئاتىغانلار كۆپىنچە ۋاقىتلاردا تىجارەت ياكى ھۈنەر-سانائەتكە ۋاقىت چىقىرالماسلىقىغا ئەھۋالار مەۋجۇت. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بىر قىسمى باشقىلارنىڭ ياردىمىگە تايىنىپ قالىدىغان، ئومۇمىي مۈلكىدىن سەرىپ قىلىشقا ھاجەت بولۇپ قالىدىغان ئەھۋاللار بار. بۇ ھالەتلەرنى خاتا دېيەلمەيمىز ئەلۋەتتە. ئەمما ئۇلارنىڭ بىر ئۆمۈر ياردەمگە تايىنىپ ياشاشى نىشان قىلىۋېلىشى ۋە ئومۇمىي مۈلكىنى بىر كىشىگە ئېھتىياجىدىن ئارتۇق بۇزۇپ-چېچىشى، ياردەم ئېلىپ تۇرۇپ ھەشەمەتلىك تۇرمۇشقا بېرىلىشى، ئېھتىياج ئىگىلىرىگە ياردەم بېرىشكە توغرا كەلگەندە، ياردەم تەلپ قىلىۋېلىشنىڭ ئەمەلىي ئېھتىياجى ۋە تەخىرىس زۆرۈرىيەتلىرىنى نەزەرگە ئالماي، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۆزى ۋە ئۆزى تەۋە گۇرۇپقا بولغان يىراق-يېقىنلىقىنى، شۇلارغا بولغان قاراش، مەيدانلىرىنى ئاساس قىلىۋالدىغان پوزىتسىيەلىرى تەنقىدلىنىشكە تېگىشلىك.

خەلىپە بولغاندىن كېيىنمۇ ھەر كۈنى ئەتىگەن بازارغا بېرىپ سودا قىلغان. بىر كۈنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئەبۇ ئۇبەيدە ئىبنى جەرراھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى ئۇچرىتىپ قېلىپ «سەن مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى تۇرۇپ، يەنە سودا قىلىپ يۈرەمسەن» دەپ سورىغاندا، ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «ئۇنداقتا ئائىلەمنىڭ تۇرمۇشىنى قانداق قىلىمەن» دېگەن. ئۇلار «ئۇنداقتا ساڭا بىر نەرسە بېرىش كېرەك ئىكەن» دېيىشكەن.

ئەبۇ قىلابە بىر ئادەمگە مۇنداق دېگەن: «ماڭا سېنىڭ رىزىق تەلەپ قىلىپ ئىشلەۋاتقان ھالىتىڭنى كۆرۈش، مەسجىدنىڭ بىر بۇلۇڭىغا كىرىپ ئولتۇرغىنىڭنى كۆرگەندىنمۇ سۆيۈملۈكرەك بىلىنىدۇ».

ئىمام غەززالى مۇنداق دەيدۇ: «شەرىئەتتە باشقىلاردىن تەلەپ يېيىش ۋە باشقىلارغا يۆلىنىپ ياشاش تەنقىتلىنىدۇ، ئاتا-ئانىسىدىن كۆپ مال - دۇنيا مېراس قالمىغان ئادەملەرنى نامراتلىقتىن قۇتۇلدۇرىدىغىنى ئاۋۋال ئاللاھ، ئاندىن ئۇلارنىڭ ھالال كەسىپ ۋە تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىشىدۇر».

تىجارەت ۋە سودىنىڭ ئەھمىيىتى توغرىسىدا يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە نۇرغۇنلىغان ئەسەر ۋە رىۋايەتلەر مەۋجۇت. بۇ رىۋايەتلەرنىڭ ئەڭ مەشھۇرى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنۇ سۆزىدۇر: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار «ئى ئاللاھ ماڭا رىزىق بەر» دەپ (دۇئالا قىلىپ)، رىزىق تەلەپ قىلىشتىن توختۇلمىسۇن. شۇنى بىلىڭلاركى، ئاسماندىن ئالتۇن - كۆمۈش ياغمايدۇ».^[1]

ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «مەن نە دۇنيالىق ياكى ئاخىرەتلىك ئىشلارغا مەشغۇل بولماي، بىكار يۈرگەنلەرنى پەقەت ياقىتۇرمايمەن».

بەزى سەلەپلەر مۇنداق دەيتتى: «بازارلار ئاللاھنىڭ داستىخانلىرىدۇر. كىمكى داستىخانغا ھازىر بولسا نېسىۋىسىنى ئالىدۇ».

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ: «ماڭا ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىپ ئۆلۈشتىن قالسا ئەڭ سۆيۈملۈك ئۆلۈم - جاھان كېزىپ، ئاللاھنىڭ پەزىلىتى تەلەپ (يەنى تىجارەت قىلىپ) كېتىۋاتقان ھالىتىدىكى ئۆلۈمدۇر».

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «راستچىل، ئامانەتدار تىجارەتچى قىيامەت كۈنى پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار ۋە شەھىدلەر بىلەن بىرگە ھەشىر قىلىنىدۇ».^[2]

بىز يۇقىرىدا كەلتۈرگەن ئايەت ۋە ھەدىسلەر تىجارەتنىڭ ئىسلامدىكى ئورنىنىڭ

[1] «ئىھيا ئۇلۇمۇددىن».

[2] تىرمىزى رىۋايەت قىلغان، كۆپىنچە مۇھەددىسلەر زەئىپ دەپ قارىغان.

قەدەر يۈكسەك ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ بېرىشتە يېتەرلىك دەپ قارايمەن .

شۈبھىسىزكى، ھەر ئادەم شەرىئەت كۆرسەتكەن تىجارەت ئەدەپ - قائىدىلىرىگە ئەمەل قىلغان ئاساستا ئۆزىنىڭ ئىقتىدارى ۋە ئەمەلىي شارائىتىغا قارىتا تىرىشچانلىق كۆرسەتسە، ئاللاھ ئۇنىڭغا چوقۇم بەرىكەت بېرىدۇ، تىرىشچانلىقىنى ھەرگىز زايالىق قىلىۋەتمەيدۇ. بۇنىڭغا چىن قەلبىمىزدىن ئىشىنىشىمىز كېرەك .

رىزىق پۈتۈنلەي دىپلوم، ئۇنىۋان ياكى ئاللىقانداقتۇر ئاتاقلىرىغا، شۇنداقلا مەخسۇس ئوقۇپ كادىر بولۇپ، ھۆكۈمەتتىن ئالىدىغان مائاشقا باغلىنغان ئەمەس. دۇنيادىكى ئىقتىسادمەن، زەردارلارنىڭ تارىخىنى ۋاراقلاپ باقىدىغان بولساق، كۆپىنچىسىنىڭ ھېچقانچە ساۋادى يوق كىشىلەر ئىكەنلىكىنى ھەيرانلىق ئىلكىدە بايقايمىز، چۈنكى ئاللاھنىڭ قانۇنىيىتى تىرىشچانلارنىڭ تىرىشچانلىقىنى زايالىق قىلىۋەتمەسلىكتۇر. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «ئىنسان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن ئىشىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ» [1].

ئەمەلىيەتتە بىز ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىپ، ئاللاھنىڭ پەزىلى - مەرھەمىتىنى كۆزلىپ ھالال رىزىق يولغا قەدەم قويدىغانلا بولساق، پۇرسەتلەر ئۈچۈن كەمچىلىمۇ ئەمەس. بۇ يەردىكى مەسىلە پەقەت بىزنىڭ مەۋجۇت پۇرسەتنى بايقاش ياكى بايقىيالماسلىقىمىزدا، شۇنىڭدەك پۇرسەتكە تۇتقان پوزىتسىيىمىزدە. كونايلاردا «ئۆردەك يېسەڭ غازنىڭ پىيىدە بول» دەيدىغان بىر ھېكمەت بار. بىز مەيلى قايسى ساھەگە قەدەم باسايلى، چوقۇم ئۆز ساھەيىمىزدە ئىزچىل ئىزدىنىشىمىز، يېڭى - يېڭى ئۇچۇر ۋە مەلۇماتلاردىن ۋاقتى - ۋاقتىدا خەۋەردار بولۇپ تۇرىشىمىز، ئۆزىمىز قىلىۋاتقان ۋە قىلماقچى بولغان ساھەنىڭ ئۆتمۈشى، ھازىرى ۋە كەلگۈسى ھەققىدە كالىمىزدا مۇئەييەن چۈشەنچە ۋە تونۇش ھاسىل قىلىشىمىز كېرەك .

تىجارەتچىلەر بىلىشكە تېگىشلىك بىر قانچە مۇھىم نۇقتىلار:

1. نىيەتنى خالىسى قىلىش .

ھەرقانداق بىر ئىش مەلۇم مۇددەت ۋە ئارقا كۆرۈنۈش بىلەن ۋۇجۇتقا چىقىدۇ. بىز تىجارەتكە قەدەم تاشلىغان ۋاقتىمىزدىمۇ چوقۇم كۆڭلىمىزگە ئوخشىمىغان نىيەت ۋە مەقسەتلەرنى پۈككەن بولىمىز. كۆڭلىمىزدىكى مۇشۇ نىيەت ۋە مەقسەتلەرىمىز تىجارەتتىمىزنىڭ كېيىنكى ئىستىقبالى ۋە راۋاجىغا، شۇنداقلا ئۇنىڭ بەرىكەتىگە ئالاھىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. چۈنكى ئادەمنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈدىغىنى كۆڭلىگە پۈككەن غايىلىرى بولىدۇ. ناۋادا بىز تىجارەتتىن پەقەت ئۆزىمىزگە يەتكۈدەك مەنپەئەتتىنلا كۆزلىپ قەدەم باسقان بولساق، تىرىشچانلىقىمىزمۇ شۇنىڭغا يارىشا بولىدۇ. ناۋادا ئەڭ ئاۋۋال ئۆزىمىزنى ھاجەتمەنلىكتىن قۇتۇلدۇرۇش، ئاندىن ئەتراپىمىزدىكى قەۋم -

[1] سۈرە نەجم، - 39 ئايەت .

قېرىنداشلىرىمىزغا يار- يۆلەكتە بولۇش... قاتارلىقلارنى نىيەت قىلغان بولساق، شۇنىڭغا يارىشا تىرىشچانلىق كۆرسىتىمىز، ئاللاھنىڭ بەرىكەتىمۇ شۇنىڭغا يارىشا بولىدۇ.

ئەبۇ سەئىد خۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى (باشقىلاردىن بىر نەرسە سوراشتىن) ئۆزىنى ساقلىغان بولسا، ئاللاھ ئۇنىڭ ئىززىتىنى ساقلاپ قالىدۇ، كىمكى (ئۆزى تىرىشىپ ئىشلەش ئارقىلىق) باشقىلارغا بەھاجەت بولماسلىقىنى ئىستىگەن بولسا، ئاللاھ ئۇنى باشقىلاردىن بەھاجەت قىلىدۇ (يەنى باي قىلىدۇ).^[1]

سەھىل ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ «ئى مۇھەممەد، سەن خالىغانچە ياشا بەرىبىر ۋاپات بولسىن، خالىغان كىشىلەرنى ياخشى كۆر، ھامان ئايرىلسەن، خالىغىنىڭنى قىل، ئۇنىڭ ھېسابىنى بېرىسەن» دېدى ۋە يەنە «ئى مۇھەممەد، مۇئەمىننىڭ شەرىپى كېچىدە نامازغا تۇرۇش بىلەن بولىدۇ، ئۇنىڭ ئىززىتى (ھالالدىن ئىشلەپ) باشقىلارغا ھاجەتمەن بولۇپ قېلىشتىن ساقلىنىش بىلەن بولىدۇ» دېدى.^[2]

2. جۈرئەتلىك بولۇش

جۈرئەت تىجارەتچىدە كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى. مەلۇم بىر ساھەگە كىرىشمەكچى بولغان تىجارەتچى قولىدىن كېلىدىغان بارلىق ئىمكانىيەتلىرى بىلەن شۇ ئىشنى ئەتراپلىق كۆزىتىش، مۇناسىۋەتلىك كىشىلەردىن مەسلىھەت سورايدىغان بازار تەكشۈرۈش... قاتارلىق مۇھىم باسقۇچلارنى بېسىپ بولغاندىن كېيىن، ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىپ دەرھال تۇتۇش قىلىشى كېرەك. دۇنيادا ئاقىۋىتى يۈزدە- يۈز ئايدىكى تىجارەت مەۋجۇت ئەمەس. ھەرقانداق تىجارەتتە مەلۇم جەھەتتىن پايدا- زىيان ئېھتىماللىقى بولىدۇ. يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغاندەك زۆرۈر قەدەم باسقۇچلارنى تاماملاپ بولۇپمۇ يەنە ئىككىلىنىپ تۇرۇۋېلىش، جۈرئەت قىلالماسلىق... تىجارەتچىگە خاس سۈپەت بولمايلا قالماستىن، بەلكى ئاللاھقا قىلىنغان يامان گۇمان ھېسابلىنىدۇ.

بىر ھەدىس قۇدىسىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «بەندەم مېنى قانداق ئويلىسا مەن ئۇنىڭغا شۇنداق مۇئامىلە قىلىمەن...»^[3] بۇ ھەدىس قۇدىسىنىڭ روھى بويىچە بولغاندا، مۇئەمىن - مۇسۇلمانلار ھەر ئىشىدا دائىم ئۈمىدۋار، ئاكتىپ، جۇشقۇن روھىي كەيپىياتنى ساقلىشى لازىم. ھەر بىر ئىشىدا ئاللاھتىن ئۈمىدۋار بولۇشى كېرەك. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھامىيىسى غەلبە، بەرىكەت ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زاتتۇر. شۇنى ئۇنتۇماسلىقىمىز كېرەككى، ئاللاھقا قىلىنغان ياخشى گۇمان ۋە ئۈمىدلەرمۇ چوقۇم ساپ نىيەت ۋە ياخشى ئەمەللەرگە ياندىشىپ كېلىشى كېرەك.

[1] ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

[2] ھاكىم «مۇستەدرەك» تە رىۋايەت قىلغان.

[3] ئىمام بۇخارى رىۋايىتى.

ئاۋادا ئۇنداق بولمىسا، ياخشى گۇمان ۋە ئۈمىدلىر قۇرۇق خام خىيالىدىن باشقا نەرسە بولماي قالدۇ.

بىز ئۇيغۇرلاردا بۇرۇندىن باشلاپ بىرەر تىجارەتكە قەدەم كەلتۈرگەندە ياكى بىرەر دۇكان - ساراي ئاچقاندا، يۇرت - جامائەتكە چاي بېرىدىغان، غىرىپ - غۇرۇلارغا نەرسە - كېرەك تارقىتىدىغان ياخشى بىر ئادەت بار. مانا بۇ ئىشلىرىمىز مۇ باشلىغان تىجارىتىمىزگە ئاللاھتىن بەرىكەت ئۈمىد قىلىشنىڭ ياخشى ئەمەل بىلەن بىر گەۋدىلەشكەن رېئال كۆرۈنۈشىدۇر.

بىزدە «تەۋەككۈل دەرياسىغا سالغىن كېمە، مەيلى چۆكسۇن مەيلى ئاقسۇن سەن ئۇنىڭدىن غەم يېمە» دېگەن بىر ئاتىلار سۆزى بار. ئەلۋەتتە دېڭىز بويىغا كەلمەي تۇرۇپ، كېمىنى دېڭىزغا سالماي تۇرۇپ يىللارچە قارشى قىرغاقنىڭ چۈشىنى كۆرسەكمۇ، بەربىر چۈشمىز چۈش پېتىچە قېلىۋېرىدۇ. توختىماي مەسلىھەت قىلىپ، ئەمما ھېچ ئىشقا تۇتۇش قىلماي يۈرىدىغان ئادەملەر ئەمەلىيەتتە ئاللاھقا ھەقىقىي رەۋىشتە تەۋەككۈل قىلالمىغان، ئاللاھقا بولغان ئىشەنچىسى تازا يېتەرلىك بولمىغان كىشىلەردۇر. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «... ئىشتا ئۇلار بىلەن كېڭەشكىن؛ (كېڭەشكەندىن كېيىن) بىر ئىشقا بەل باغلىساڭ، ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلغىن. ئاللاھ ھەقىقەتەن تەۋەككۈل قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ».^[1]

3. باشلىماقچى بولغان ساھەنى چۈشىنىش

باشقىلارنىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىغا، تېپىۋاتقان پايدىلىرىغا قاراپلا ئالدىراپ - سالدراپ شۇ ساھەگە كىرىشمەكچى بولۇش قىسمەن يېڭى تىجارەت باشلىماقچى بولغانلاردا كۆرۈلىدىغان بىر خاتالىقتۇر.

بىز بىرەر ساھەگە كىرىشمەكچى بولساق، ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنىڭ تەبىئىي ئالاھىدىلىكىمىز ۋە قىزىقىشىمىزغا ماس كېلىدىغان تىجارەت تۈرىنى تاللىشىمىز؛ بازار تەكشۈرۈپ، ئۆز مەھسۇلاتىمىزنىڭ ئىستېمال ئېھتىياجىنى مۆلچەرلىشىمىز كېرەك. شۇنى ئېسىمىزدىن چىقىرىپ قويماسلىقىمىز كېرەككى، باشقا ئادەملەر يۈرۈشتۈرەلمىگەن تىجارەتنىڭ بىزدىمۇ ئوخشاشلا يۈرۈشۈپ كېتىشىگە ھۆددە قىلغىلى بولمايدۇ. بىز ئۆزىمىز مۇستەقىل ئالاھىدىلىك، مۇستەقىل خۇي - مەجەزگە ئىگە ئادەم بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن سودا - تىجارەتتە ھەددىدىن زىيادە تەقلىدچىلىك يولىغا كېرۋالمىغىنىمىز تۈزۈك.

بازار ئىگىلەشتە ئۆزىمىز تاللىغان ساھە ياكى شۇنىڭغا يېقىنراق بىرەر ساھەدىكى شىركەت، كان - كارخانا ۋە ياكى دۇكانلاردا ئەمەلىي ئىشلەپ، تەجرىبە ئۆگىنىش ئەڭ

[1] سۈرە ئال ئىمران، - 159 ئايەت.

ئاقىلانە تاللاش. شۇ نەرسە ئېسىمىزدە بولسۇنكى، ھازىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدىكى ساھابىلەردەك ئېلكىدىكى باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بېرەلەيدىغان كىشىلەر قەتئىي ئۇچرىمايدۇ دەپ كېسىپ ئېيتالمىساقمۇ، ئەمما كۆپ ئۇچرىمايدىغانلىقى ھەقىقەت.

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەممە ئىشتا باشقىلارنىڭ مەسلىھەتكە ۋە يول كۆرسىتىشىگە تايىنىۋېلىش تازا مۇۋاپىق ئۇسۇل ئەمەس. گەرچە باشقىلارنى ياخشى ئىشلارغا باشلاپ قويۇشنىڭ، سەمىمىي نەسەت ۋە كۆرسەتمە بېرىشنىڭ قانچىلىك ئۇلۇغ ئىش ئىكەنلىكىنى ھەممىمىز بىلسەكمۇ، ئەمما رېئال نۇقتىدىن قارايدىغان بولساق، ئىقتىسادقا مۇناسىۋەتلىك ئىشلاردا ئۆز كەسپىنىڭ ۋە تىجارىتىنىڭ مەخپىيەتلىكلىرى ۋە سىرلىرىنى بىزگە ئېيتىپ بېرىدىغانلار ئاساسەن چىقمايدۇ. ئېيتىپ بەرگەن تەقدىردىمۇ ئۇ پەقەت شۇ ئادەمنىڭلا كەچۈرمىشى بولغاچقا، بىزگە ۋە بىزنىڭ ئەمەلىي شارائىتىمىزغا قانچىلىك ماس كېلىدۇ، بۇنى بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىلاردىن مەسلىھەت ئېلىش، سوراڭ ۋە سۈرۈشتۈرۈش بىلەنلا بولدى قىلماي، ئۆزىمىز ئەمەلىي ئىشلەپ بېقىش، باشقىلارنىڭ مەسلىھەت، كۆرسەتمىلىرى ۋە ئۆز تەجرىبىلىرىمىزنى يېزىپ خۇلاسە چىقىرىپ بېقىش تولىمۇ زۆرۈر. ئۇنىڭدىنمۇ مۇھىم بولغىنى سەمىمىيلىك بىلەن ئۆزىمىزنىڭ ئەمەلىي ئىقتىسادىي شارائىتىمىز، ماددىي كۈچىمىز، بەدەن قۇرۇلمىمىز، روھىي قۇۋۋىتىمىز، رىقابەتكە قارىتا ئىممۇنىت كۈچىمىز، ياشاۋاتقان جەمئىيەتنىڭ مۇقىم ياكى ئەمەسلىكى، شۇ دۆلەتنىڭ پۇل ئايرىۋاشلىنىش ئەھۋالىنىڭ سىجىل ياكى ئەمەسلىكى، ئېلكىمىزدىكى ۋاقىت ۋە شارائىتنىڭ غايىمىزگە يار بېرىدىغان - بەرمەيدىغانلىقى... قاتارلىق تەرەپلەرنىمۇ ئەستايىدىل ئويلىشىشىمىز كېرەك.

«قۇتادغۇبىلىك» تە يېڭى تىجارەت باشلىماقچى بولغانلار ھازىرلاشقا تېگىشلىك شەرتلەرنىڭ بىر قىسمى سۈپىتىدە مۇنداق بېيىتلەر بايان قىلىنغان:

«ئۇ بىلسۇن تىجارەت يولىنى ھامان،
ئۇنى گەر بىلەلمەس تاپالماس ھايان.
پۈتۈن مال - تاۋارنى ئۇ بىلمەك كېرەك،
باھالىق، باھاسىزنى ئۇقماق كېرەك.
باھانى ئۇ بىلسۇن ۋە ئالدىنمىسۇن،
ئېلىپ مال، ساتاردا زىيان تارتىمىسۇن!»^[1]

[1] «قۇتادغۇبىلىك» - 2803-2802-2801-بېيىتلەر. (ئۇيغۇر تەتقىقات ئىنستىتۇتى نەشرى).

بىز ئىستىخارەنى تۆتىنچى باسقۇچ سۈپىتىدە تىلغا ئالدۇق. چۈنكى ئىستىخارەنىڭ مەنىسى تاللاپ بېرىشنى ئاللاھتىن تەلەپ قىلىش دېمەكتۇر. بىز ئىستىخارەنى كالىمىزغا غىل-پال كەلگەن خىياللارغا ئاساسلىنىپلا ئەمەس، بەلكى يۇقىرىقى ئۈچ باسقۇچنى تاماملاپ بولغاندىن كېيىن قىلىشىمىز كېرەك. ئىستىخارە خىيال باسقۇچىدا ئەمەس، بەلكى ئىرادە باسقۇچىدا قىلىنىدۇ. ماددىي ۋە مەنەۋىي تەييارلىق بولمىغان ھالدا، خىيالغا كەلگەن ھەر ئىشقا ئىستىخارە قىلىپ يۈرۈش، ئىستىخارەنىڭ ھېكمىتى ۋە مەنىسىنى چۈشەنمىگەنلىكتۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە (ئىرادە ۋە تەۋەككۈل تەلەپ قىلىدىغان) بارلىق ئىشلاردا ئىستىخارە قىلىشنى ئۆگەتكەن.

5. سودا - سېتىقلىرىدا ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىش

تەقۋادارلىق بىزدە ناماز، روزا... قاتارلىق بىر قانچە ئىبادەتلەر دائىرىسىدىلا چۈشىنىپ كېلىنمەس، كۆپىنچە كىشىلەر مۇئامىلە، ئېلىم-سېتىم... قاتارلىقلار بىلەن تەقۋادارلىقنىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدا ئويلىنىپمۇ باقمىدۇ. ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن «بىراۋنىڭ جەننەتكە كىرىشىگە ئەڭ بەك سەۋەب بولىدىغان ئىش قايسى؟» دەپ سورالغاندا، «تەقۋادارلىق ۋە گۈزەل ئەخلاق» دەپ جاۋاب بەرگەن».^[1] دېمەك، گۈزەل ئەخلاق يەنى كىشىلەر ئارىسىدىكى گۈزەل مۇئامىلە، ئېلىم - بېرىملەردىكى سەمىمىيەت تەقۋادارلىق بىلەن پاراللىل ئورۇنغا قويۇلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن سودا - تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار خىرىدارلار بىلەن مۇئامىلە قىلىشىۋاتقاندا ئۆزىنىڭ راستچىلىقى، سەمىمىيىتى ۋە گۈزەل ئەخلاقى بىلەن ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىشى كېرەك. بىزدە «بولمىساڭ ئىللىق چىراي، ئاچمىغىن دۇكان-ساراي» دېگەن ھېكمەت بار. ئەمەلىيەتتە تىجارەت سورۇنى، سودا مەيدانى مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا سىياسەت مەيدانىدۇر. باشقىلار بىلەن قانداق مۇئامىلە قىلىشىشى بىلمىگەن، دىئالوگلىشىشى بىلمىگەن سىياسەتچى سىياسەت سەھنىسىدە غالىپلاردىن بولالمىغاندەك، خىرىدارلىرىغا قانداق مۇئامىلە قىلىشىنى، قانداق تەبەسسۇم قىلىشىنى بىلمىگەن تىجارەتچى ئۇزاق ئۆتمەي تىجارەتنى توختىتىشقا مەجبۇر بولىدۇ.

— داۋامى كېيىنكى ساندا...

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەد يۈسۈپ

[1] ئەلبانى «ھەسەن» دەپ باھالىغان ھەدىس.

ئاتلانغان روھلار

تاھىرجان

ئىنساننىڭ قىممىتى ھەممىتى بىلەن ئاشىدۇ. چۈنكى ھەممەت يۈكسەكلىكىنىڭ ئەڭ يۇقىرى ئۆلچىمىدۇر. بۇ ئادەتتە باشقىلارنىڭ ساۋادىنى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ساۋادىنى ۋە شەخسى ئارزۇ - تەلەپلىرىنى قۇربان قىلىشتەك يۈكسەك روھ ۋە تەۋرەنمەس ئىرادىگە ئىگە ھەممەت ساھىبقرانلىرىنىڭ قىممەت قارىشىدۇر.

ئۆز خەلقىنىڭ ھۆرىيىتىنى ۋە ئۇلارنىڭ دۇرۇس ئەقىدە ۋە ساغلام ئىمانىنى قوغداپ قېلىش يولىدا ئۆزىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى ۋە شان - شەرىپىدىن ۋاز كېچىش، ھەتتا ھۆركەرەپ، چوڭ سۆزلەش كېرەك بولغاندىمۇ غەزىۋىنى بېسىۋېلىپ، ئاچچىقنى يۇتۇۋېلىشتەك ئالى پىداكارلىق روھىنى، ئادەتتە ھەممە ئادەمدىن كۈتكىلى بولمايدۇ. بۇ پەقەت ئۆز ئىرادىسىگە خىلاپ ھالدا قاندىن، يىرىڭدىن دەريالارنى كېچىشكە تەييار ۋە ئىرادىلىك، ساھىلى سالامەتكە چىقىپ، نىشانغا يەتكەندە ھەم نەتىجىنى ئۇلۇغ ياراتقۇچىسى رەببىنىڭ ئىلتىپاتى بىلىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا ئېگىلىپ، شۈكۈر سەجدىسىگە باش قويدىغان، سۆزى، ھەتتا تېنىقى زىكىر - تەسبىھ بىلەن ئۆتىدىغان، ھەر شەخسىنى ئۆزىدىن ئۈستۈن ۋە ئېزىز بىلىدىغان، ھەرقانداق بىر مۇۋەپپەقىيەتنى سەۋەبلىك ئالقىشلايدىغان كىشىلەرنى ئۆزىگە پۇتلاشتۇرۇۋالماي، رەببىگە بولغان بەندىچىلىك ئىرادىسىنى تېخىمۇ كۈچلەندۈرىدىغان، ئوتتۇرىدا قالغان ھەرقانداق ئىشنىڭ پېشىنى قويۇۋەتمەي، ھەممىدىن بۇرۇن شۇ ئىشتىن ئۆزىنى مەسئۇل ۋە

جاۋابكار بىلىدىغان، ھەقىقەتنى قوغداشقا ھېچقانداق كىشى بىلەن مۇرەسسە قىلمايدىغان، ئەمما ھەقىقەتنى قوغداشقا ياردەمگە كەلگەن ھەممە ئادەمگە ھۆرمەتتە

تۇرىدىغان... مۇئەسسەسەلىرى يېقىلىپ، پىلانلىرى بۇزۇلغان، بىرلىكى بۇزۇلۇپ، كۈچ - قۇۋۋىتى قالمىغان تەقدىردىمۇ ھەم پەۋقۇلئاددە ئىشەنچكە تولغان ئۆمىدلىك؛ يېڭىدىن قانائىلىنىپ، پەلەكلەردە پەرۋاز قىلغان چېغىدا ھەم كەمتەر، ھەر قانداق ھەق دەۋانىڭ جاپالىق ۋە يولنىڭ ئېگىز - پەس ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا قۇچاق ئاچىدىغان دەرىجىدە ئاقىل ۋە سەزگۈر، ئۇ يولدا ئۆلۈم پەنجىسىگە قامالغان تەقدىردىمۇ، قورقۇپ قالمايدىغان دەرىجىدە جەسۇر ئاتلانغان روھلارنىڭ ھىممىتى ۋە ئالى ئىدىئالىدۇر.

ئاتلانغان روھلار - ئۇلار ئۆزلىرى ئىشىنىپ، يولغا باش قويغان دەۋانىڭ قارا سەۋداسى، نۆۋىتى كەلگەندە جان ۋە جانانىلىرىنى پىدا قىلالايدىغان دەرىجىدە ۋاپادار، بېشىغا كەلگەن ھەرقانداق جاپا - مۇشەققەتلەرگە باش قاتۇرۇپ كەتمەيدىغان دەرىجىدە كۆڭۈل ئەرلىرىدۇر. چۈنكى ھەر قانداق بىر يولنىڭ كەيپ - ساپاسى بولغىنىدەك، زەخمەت ۋە جاپاسى بولىدۇ. بولۇپمۇ بۇ يول ئەبەدىيەت ۋە چەكسىزلىككە باغلانغان ئۇلۇغ يولدۇر. شۇنداق، ھەر قانداق خۇشاللىق يولى ئېگىز - پەس ۋە جاپالىق بولغىنىدەك، بۇنىڭدەك چەكسىزلىككە باغلانغان خۇشاللىق ۋە سۇخسىز ساۋادەتمۇ يولدىن تېپىۋالدىغان ياكى ئالتۇن كۆمۈشتەك يەردىن قېزىۋالغىلى بولىدىغان ماددىي نەرسە ئەمەس. ھەر ساۋادەت چىقىش قىيىن بولغان چۇقا ۋە تاغ - داۋانلارنىڭ ئارقىسىدا ۋە ھەر خۇشاللىق مۇشەققەتلىك ئۇزۇن يوللارنىڭ ئاخىرقى بېكىتىدە. مەسىر ئەزىزى بولۇش ئۈچۈن، باشتا قۇدۇققا تاشلىنىش، ئەسەرگە ئوخشاش قۇل بازارلىرىدا سېتىلىش، ئېغىر جىنايەتچىدەك زىندانلارغا تاشلىنىش شەرت بولىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە بۇنى ئۆزگەرتىشكە ھېچ كىمنىڭ چامى يەتمەيدۇ ياكى بۇلارنى ياشىماي مەقسەتكە يېتىمەن دېگىلى تېخىمۇ بولىمايدۇ. چۈنكى ھېكمەت قولى ئاچقان يولنى ھېچ كىم ئۆزگەرتەلمەيدۇ. ئۇنى ئۆزگەرتىمەن دېيىش، شەيئەلەرنىڭ ماھىيىتىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنغانلىق بىلەن تەڭ بولىدۇ.

تاغىدەك توپلىشىۋالغان بۇلۇتلارغا، تولغاق ئازابى چېكىۋاتقان ئانىلارغا، چارپاي، ئۇچارلىق ۋە قۇرت - قوڭغۇزلارنىڭ ھال - ئەھۋالىغا، ئۆمۈچۈكنىڭ مۇھەندىسلىك سەنئىتىگە، چۈمۈلنىڭ ئۈزلۈكسىز ھەرىكىتىگە نەزەر سالغىنىمىزدا، سۈننەتۇللاھ يەنى جانابى ئاللاھنىڭ ئەشيا ۋە ھادىسىلەرنىڭ ماھىيىتىدە قويغان قانۇن ۋە سىستېمىلارنىڭ جانلىق ۋە جانسىز پۈتۈن شەيئەلەر ئۈچۈن ئوخشاش جەريان قىلىدىغانلىقىنى كۆرىمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن ساۋادەت كۆزلەپ، ئەركىنلىككە ئاتلانغان روھلار، سەۋدالىنىپ، يولغا باش قويغان دەۋاسى ئۈچۈن ئاللاھنىڭ قانۇنىيىتى بويىچە بەدەل تۆلىمەي، پىداكارلىق كۆرسەتمەي، قۇربان بەرمەي داۋان ئاشالمايدىغانلىقىنى بىلىپ يېتىشى كېرەك.

ئىنسان، جاپا - مۇشەققەت ئۈچۈن يارىتىلغان ۋە ھايات يولىنى قاتمۇ - قات

قېيىنچىلىق ۋە غەم - قايغۇ قاپلىغان جاپاكار بىر يولچىدۇر. ئۇنىڭ مەنزىلى سالامىتى پەقەت شۇ قېيىنچىلىقلارغا قارشى ئېلىپ بارغان مۇجادىلىسىگە باغلىقتۇر. كاشىكى، بۇ ھەقىقەتنى ھەممىمىز روھىمىزغا سىڭدۈرۈپ، بىر قانچە ئەسىردىن بېرى يەلكىمىزنى بېسىپ، يۈرىكىمىزنى مۇجۇپ كەلگەن زۇلۇم - سىتەملەرگە قارشى ئاتلىنىپ، لايىقىدا جاسارەت كۆرسىتىلگەن بولساق!

روھىي تاكامۇللۇقى بىلەن پۈتۈنلەشكەن ئاتلانغان روھلارغا نىسبەتەن دەۋا يولىدا دېڭىز - ئوكيانلاردىن ئۆتۈپ، تاغ - داۋانلاردىن ئېشىش، خۇددى تىك تۆپىدىن قويۇپ بېرىلگەن يۇمىلاق تاشنىڭ دومىلىغىنىدەك راۋان ۋە تېز بولىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ نىشانى ئېنىق، يولى توغرا، غايىسى يۈكسەك. شۇڭمۇ ئۇلار دۇنيا مىقياسىدا يۈز بەرگەن ھەر قانداق سىياسىي ئۆزگىرىش ۋە ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى چۈشىنىشتە تولمۇ سەزگۈر كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار دەۋا يولىدا نە يول مۇشەققىتى ھېسى قىلىدۇ، نەدە باشقىلاردەك غەم - ئەندىشە ۋە قايغۇ - ئەلەم ئىچىدە ياشايدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىنى نېمىشقا كەلگەنلىكىنى نەگە كېتىدىغانلىقىنى تولۇق چۈشۈنۈپ يەتكەن روھىي يۈكسەك ئەرلەردۇر. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ پۈتۈن ئىشى ۋە ھېسى تۇيغۇلىرىدا تامامەن جانابى ئاللاھنىڭ لۇتقى - ئىنايىتىگە سېغىنىدۇ، قۇرۇق ئۈمىد بىلەن پەللىگە چىقىش، كەلگۈسىنىڭ خام خىياللىرى بىلەن داۋان ئېشىش ئارزۇسى بىلەن ياشمايدۇ.

شۇنداق ھەقىقىي ئاتلانغان روھلار كېرەك بولغاندا، دۇنيا ھاياتىغا پەرۋا قىلماي ئاخىرەت ئالىمىگە يۈرۈشنى بىلىدۇ. كۆڭۈل بەرگەن دەۋاسى يولىدا ھەر قانداق جاپا - مۇشەققەت تاپا - تەنە ۋە مالاھەتكە پەرۋا قىلمايدۇ. چۈنكى ئۇلار پىشقان مۆمىن ۋە تاۋلانغان مۇسۇلمان بولۇشقا ئىرادە تىكلەنگەن دەۋا ئەرلىرى ۋە ئاتلانغان روھلاردۇر.

دەۋا يولىغا ئاتلانغان روھلارنىڭ يەنە بىر ئۆزگىچىلىكى، دۇنيا ۋە دۇنياغا ئالاقىدار ھەرقانداق بىر مەسىلىنى ئۆزىنىڭ ئاساسلىق غايىسى قىلىۋالمايدۇ. دەۋاسى ئۈچۈن قۇربان قىلىشى كېرەك بولغان نەرسىلەرغۇ مەيلى، بېرىشكە مەجبۇر بولمىغان نەرسىلەرنىڭمۇ مېھرىدىن ۋاز كېچەلەيدۇ. مانا بۇ ئالاھىدىلىك ئۇلارنىڭ مۇقەددەس دەۋا يولىغا ئاتلانغانلىقىنىڭ نامايەندىسىدۇر.

ئەسلىدە، دىن، ۋەتەن، مىللەت قاتارلىق پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق قىممەت قاراشلىرى دەپسەندە قىلىنىۋاتقان بۈگۈنكىدەك ئېغىر مۇسبەتلەرنىڭ ئىزتىراپ ۋە ئاچچىقىنى ھەقىقىي مەنىدە ۋىجدانلىرىدا ھېسى قىلالغانلار، قەلبى ئويغاق بىر قىسىم يۈكسەك روھلاردۇركى، ئىشىنىپ كۆڭۈل بەرگەن ئۇلۇغ دەۋاسى ۋە يۈكسەك ئېدىئالى ئۈچۈن خۇشاللىق بىلەن ھاياتىنى ۋە ماقام - مەنەپىلىرىنى پىدا قىلالايدۇ. ھېسى

تۇيغۇسىز ئىنسانلارغا كەلسەك، پىداكارلىق نامىغا ئېغىزىدا كۆپ لاپ سۆزلىگەن بىلەن، لايىلىرىنىڭ ئارقىسىدا تۇرالمىدۇ.

نۆۋەتتىكى ۋەزىيەتمىزنىڭ تەلپى خۇددى ئەينى ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككە مۇشرىكلىرىغا قارشى، «ئوڭ قولۇمغا كۈنى، سول قولۇمغا ئايىنى تۇتقۇزغان تەقدىردىمۇ بۇ دەۋادىن ئەسلا ۋاز كەچمەيمەن» دېگىنىدەك، كۆڭۈل بەرگەن دەۋاسى ئۈچۈن، دادىللىق بىلەن ساداقەتمەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويالايدىغان، ئون نەچچە قەبىلىدىن تاللىنىپ كېلىپ، ئۆتكۈر قېلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ، ئالەملەرگە رەھمەت بولۇپ ئەۋەتىلگەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ جېنىغا زامان بولۇش قەستىدە، مۇبارەك ئۆيىنىڭ ئەتراپىدا كېچە نۆۋەتتە تۇرۋاتقان مۇشرىكلارنىڭ يامان ئەلپازىنى بىلىپ تۇرۇپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئورنىدا بىخىرامان ئۇخلىغان شاجائەت سۇلتانى ھەزرىتى ئەلىدەك دەۋاسى ئۈچۈن جېنىنى ئاتىيالايدىغان، پەيغەمبەر، ئىمان، قۇرئان ۋە ئۇنى قوغداش يولىغا باش قويۇش نېمىتى ئانا قىلغان جانابى ھەق تائالاغا شۈكۈر سەجدىسىدىن باش كۆتۈرمەيدىغان، دەۋا يولىدا قولغا كەلتۈرگەن چوڭ - كىچىك ھەرقانداق بىر ئۇتۇق ۋە مۇۋەپپەقىيەتكە مەغرۇرلانمايدىغان، ئەكسىچە بۇنى جانابى ئاللاھنىڭ لۇتىيى - ئىنايىتى بىلىپ، داۋاملىق ئالدىغا قاراپ ئىلگىرىلەيدىغان، «قولغا كەلتۈرگەنلىرىنى ئەمەس، ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى مۇھىم بىلىدىغان، بار - يوقى، ھەتتا ئەھلى - ئەۋلادىدىن ئايرىلىپ قالغان تەقدىردىمۇ سەۋرچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى بىلىدىغان ئالى روھ ۋە پىشقان ئىمان ئەللىرىنىڭ كۆپلەپ يېتىلىشىدۇر.

بۇ مەسىلىدە بىزگە ئەڭ نەمۇنىلىك ئۆلگە ھەزرىتى ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىدۇر. ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ سەۋرچانلىقىنى ۋە تەۋەككۈلچانلىقىنى ئۈستۈنلۈكىنى ئۇ زاتنىڭ پەقەتلا بىمارلىق ئەھۋالىغا قارىتىۋېلىشقا بولمايدۇ، بەلكى ئۇ زاتنىڭ ھاياتىنى بىر پۈتۈن نەزەرگە ئېلىپ، ئۆرنەك ئېلىشقا توغرا كېلىدۇ. جانابى ئاللاھ ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنى تۈرلۈك بالا - مۇسەبەتلەر بىلەن ئىمتىھان قىلغان ئىدى. ئەييۇب ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى پۈتۈن چارۋا ماللىرىنىڭ بۆرە - قوزغۇنلار تەرىپىدىن تامار قىلىنغانلىقىنى، باشقا بىر كۈنى ئېكىنزارلىقلىرىنىڭ بوران - چاپقۇنلاردا ھالاک بولغانلىقىنى كۆرگىنىدە، بۇلارنىڭ ھېچ بىرىدىن بىر شىكايەتتە بولمىغىنىدەك، ئەكسىچە رەببىغا تامامەن بىر تەسلىمىيەت ئىچىدە ئايالىغا: «كۆڭلىڭنى يېرىم قىلما! بۇ مال - مۈلۈك بىزگە رەببىمىزنىڭ ئاماننىتى ئىدى، ئۇنى يەنەرەببىمىز ئۆزى قايتۇرۇۋالدى» دېگەنتى. يەنە بىر كۈنى، بىر قېتىملىق يەر تەۋرەشتە، ئۇنىڭغا بالا - چاقىلىرىنىڭ ئۆلگەنلىك خەۋىرى كەلگەندە، ئۇنىڭ كۆزلىرى ئاتلىق شەپقىتى بىلەن نەملەنگەن بولسىمۇ، يەنە ئۇ تولۇق بىر سەۋر ۋە تەسلىمىيەت توپىغۇسى بىلەن: «بىزگە پەرزەنت ئامانەت قىلىپ، ئۇلارنى ئۆزى تاپشۇرۇۋالغان رەببىمىزغا ھەمدۇ - سانالار بولسۇن» دېگەنتى.

ئۇ زاتقا ھەر قېتىم بىر مۇسبەت كەلگەندە شەيتان ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، «سەن تىنماي ئەمەل-ئىبادەت قىلىپ، ئۆزۈڭنى رەببىڭگە ئاتىۋەتكەن بولساڭمۇ، لېكىن رەببىڭ سېنىڭ پەرزەنتلىرىڭنىڭ جېنىنى ئالدى، مال - مۈلكۈڭنى ۋەيران قىلدى، بولۇپمۇ كېسىلىڭ ھەر كۈنى تېخىمۇ ئېغىرلاپ كېتىۋاتىدۇ، شۇنداق نۇرغۇنلۇق يەنە سەن ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلامسەن؟» دەپ، ئۇ زاتنى ئىسپانغا دەۋەت قىلاتتى. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام بولسا، شەيتاننىڭ بۇ ئىغۋاگەر سۆزلىرىگە پىسەنت قىلمىغان ھالدا سەۋرچانلىقنى تېخىمۇ ئاشۇرۇپ، ئاللاھتىن كەلگەن ھەر قانداق مۇسبەت ۋە بالا-قازالارنى خۇشاللىق بىلەن قارشى ئالاتتى ۋە: «ئاللاھقا چەكسىز ھەمدۇ-سانالار بولسۇنكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇ زات ئۆزى بەرگەنتى، يەنە ئۆزى ئالدى» دەيتتى.

مانا ئىنسان، دۇنيا ئىشلىرىدا قول ئىلكىدىكى نەرسىلەرگە بۇ چۈشەنچە بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى بىلىشى زۆرۈر؛ مەلۇم سەۋەبلىك مال - مۈلكىدىن ئايرىلىپ قالغاندا ھەزرىتى ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامدەك پوزىتسىيەدە بولۇشنى بىلىش كىشىنىڭ قەلبى راھەت بولىدۇ. غەم - ئەندىشە قىلىپ، ئۈمىتسىزلىنىپ كەتمەيدۇ، بەلكىدە رەببىغا بولغان بەندىچىلىكىنى تېخىمۇ كۈچلەندۈرۈپ، ئۇ زاتنىڭ مەرھىمىتىگە ئىلتىجا قىلىدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي مۆمىننىڭ مال - مۈلكىگە قارىتا تۇتقان يولىدۇر. دۇنيانى تەرك ئېتىش دېگەنلىك، مال - مۈلكۈ ئىگىسى بولماسلىق دېگەنلىك ئەمەس. ئۇنداق بولسىدى، قۇرئان كەرىمدە ئېلىم - سېتىم ھالال، جازانە ھارام قىلىنمىغان بولاتتى، ھەمدە ئىسلام شەرىئىتىدە تىجارەت ۋە پۇل-مۇئامىلىگە ئالاقىدار مەخسۇس قانۇن ئوتتۇرىغا قويۇلمىغانمۇ بولاتتى. ئەسلىدە ئىسلام دىنىنىڭ روھى بويىچە بولغاندا، مۆمىنلەر باشقىلارغا قارىغاندا تېخىمۇ كۆپ ئىشلىشى، ھەر ساھەدە تولۇق يېتىلىپ، دۇنيا ئىقتىسادىنى ئىدارە قىلىشى كېرەك. نورمال ئەھۋالدا بىر مۆمىن قارۇندىنمۇ ئېشىپ باي بولۇشى، ھەتتا دۇنيانىڭ پۈتۈن راھۋىتىدىن بەھرىمەن بولۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولۇشى مۇمكىن، بۇنىڭدا بىر چەكلىمە يوق. لېكىن، كېرەك بولغاندا ئاللاھ يولىدا پۇل - مال خەجلىمەسلىك، دىنى، ۋەتىنى ۋە خەلقنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە چىقىم قىلماسلىق، شۇنىڭدەك ئۆز مەنپەئەتىنى قوغداش ئاساسىدا باشقىلارنى ئېزىش، خورلاش، ھەتتا زۇلۇم قىلىش ۋاسىتىسى قىلمۇ بېلىش قەتئىي چەكلىنىدۇ.

ئەسلىدە ئىنسان دۇنيادا تىرىشىپ ئىگىلىك تىكىلىشى زۆرۈر، ئىگىلىك تىكىلگەندە ئۇنى كەسىپى جەھەتتىن ياخشى كۆرۈشى، قەلبى جەھەتتىن تەرك ئېتىشى تېخىمۇ زۆرۈر. قاچانكى ئىنسان دۇنيانى بۇ شەكىلدە تەشۋىشلاشتۇرالىسا، ئاندىن كېرەك بولغاندا ئۇنى ئاللاھ يولىدا چىقىم قىلالايدىغان دەرىجىدە يۈكسىلەلەيدۇ.

ھەقىقىي ئاتلانغان روھلار دەۋا يولىدا كۆرسەتكەن پىداكارلىقى ئۈچۈن باشقىلاردىن ئالقىش كۈتمەسلىكى، ھەتتا ئاخىرەتتىكى مۇكاپاتنىمۇ خىيال قىلماي خالىسى ئاللاھ ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىش مىزانىنى ئاساس قىلىشى كېرەك. ئىخلاسنىڭ ئەڭ چوڭ

تەرتىپلىرىنىڭ قاتارىدىن، ئەگەر بىر ئىنسان ئەمەل - ئىبادىتىنى، ھەتتا ئاللاھنىڭ كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش يولىدىكى مۇجادىلىسىنى، دەرد - ئەلەم، غەم - قايغۇسىنى ۋە تۈرمىلەردە قىيىن - قىستاقلاردا قېلىشىنى پەقەت جەننەتكە كىرىشىنىڭ كاپالەتچىسى دەپ بىلسە، ئۇ كىشى ئېرىشمەن دەپ زىيان تارتىپ قېلىشى مۇمكىن. ئاتلانغان روھلار ھەر قانداق ئىش - ئەمەل ۋە ھەرىكەتلىرىنى ۋە بېشىغا كەلگەن پۈتۈن دەرد - ئەلەم ۋە غەم - قايغۇلىرىنى جەننەتكە كىرىشىنىڭ كاپالەتچىسى ئەمەس، ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىشنىڭ يولى بىلىشى كېرەك. بۇ مۇۋازىنەت ئۆلچىمى بويىچە مىڭ بالاغا مۇبتەلا بولغان تەقدىردىمۇ، ئاتلانغان روھلار ئاللاھ يولىدا بېشىغا كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىگە قاتلىنىدۇ. ھېچ قانداق بىر ئۇتۇق ياكى بىر مۇسبەتنى ئەسلا جەننەتكە كىرىشىنىڭ بىردىن بىر دەسمىسى قىلىۋالمايدۇ. تائەت - ئىبادىتى، جاپا - مۇشەققىتى ۋە دەرد ئەلەمنى دۇنيالىق ياكى ئاخىرەتلىك مەھسۇلاتى قاتارىدا كۆرەلمەيدۇ. بەلكى، دەيدۇكى، «مەن ئاللاھنىڭ يولىدا، بۇ يولدا ئاللاھ مېنى ئىمتىھان قىلىدۇ، مال بىلەن، جان بىلەن، ئەھلى - ئەۋلاد ۋە قورقۇنۇچ بىلەن سىنايدۇ بۇ ھەقتە جانابى ئاللاھ مۇنداق دېگەن: «بىز سىلەرنى بىر ئاز قورقۇنۇچ بىلەن، بىر ئاز قەھەتچىلىك بىلەن ۋە ماللىرىڭلارغا، جانلىرىڭلارغا، بالىلىرىڭلارغا، زىرائەتلىرىڭلارغا يېتىدىغان زىيان - زەخمەت بىلەن چوقۇم سىنايمىز»^[1] بۇ سەۋەبلىك بىز ھەر قانداق بىر ياخشى ئىشنى قىلمايلى ياكى بىر مۇسبەت ۋە جاپا - مۇشەققەتكە دۇچار بولمايلى، ھەممىنى ئاللاھتىن بىلىپ، ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەشتىن باشقا غايە - نىشانىمىز بولماسلىقى لازىم، شۇنىڭدەك ھەر قانداق بىر ياخشى ئىشىمىز ۋە مۇۋەپپىقىيەتلىرىمىز بىلەن پەخىرلىنىپ كەتمەسلىكىمىز بەلكى ھەممە ئىشتا جانابى ھەق تائالانىڭ رازىلىقىنى چىقىش قىلىشىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشىنىپ يېتىشىمىز كېرەك».

توغرا، ئىنسان جانابى ھەق تائالاغا شۇنداق بىر خالىسا ئەھۋالدا قۇللۇققا نامزات بولۇشى كېرەككى، بۇ دۇنيالىق ھاياتىدا پەقەتلا سېنىڭ رازىلىقىڭنى تەلەپ قىلمەن، ساڭا سادىق بىر قۇل بولۇشتىن باشقا غايەم يوق دېيەلىشى؛ قىسقىسى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ بىر ھەدىسىدە: «ھەر قانداق ئادەم ئاللاھ ئۈچۈن بولسا، ئاللاھمۇ ئۇ كىشى ئۈچۈن بولىدۇ» دېگەن سۆزىنىڭ روھىنى ئۆزىگە سىڭدۈرىشى كېرەك.

ئەنە ئاشۇلار، «پەقەتلا ئاللاھ ئۈچۈن ئاتلانغان روھلار» نىڭ سۈپىتى ۋە ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكىدۇر. ئەگەر مىللىتىمىزنىڭ سالامىتى ئىماننىڭ ئامانلىقى كاپالەتكە ئىگە بولسا، بۇنىڭدىن مىڭ قات ئېغىر مۇشەققەتكە دۇچار بولسىمۇ، ئۇلارنى قورقۇتالمايدۇ. چۈنكى ئىنسان ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش يولىدا، ماددىي - مەنىۋى راھەت - پاراقتىن قانچىلىك پىداكارلىق قىلالسا، شۇنچىلىك ئاللاھقا يېقىن بولىدۇ، قوللىرىنى كۆتۈرۈپ قانچىلىك نىيازدا بولسا، راھمان تائالانىڭ رەھمىتى ۋە ئىنايىتىگە شۇنچىلىك ئېرىشىدۇ. مانا بۇ ئۇلارنىڭ بىردىن بىر دەردى ۋە قايغۇ - ئەلەمىدۇر.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئاتاۋۇللا سەئىد

ياشلاردىكى ئېزىپ كېتىشنىڭ ئاساسلىق سەۋەبلىرى

ئابدۇۋارىس روزى

ياشلار جەمئىيەتنىڭ كۈچى ۋە ئاساسىدۇر، ھەر قايسى جەمئىيەت بەلكى ھەر بىر ئۈمىدەتنىڭ ياخشىلىنىشى ياشلارنىڭ ياخشىلىنىشىغا قاراشلىقتۇر. ياشلار ياخشىلانغاندىن كېيىن جەمئىيەتتىكى بۇزغۇنچىلىق يوقايدۇ. ياشلارنىڭ ئۈمىدەتتىكى ئورنى قەلبىنىڭ تەندىكى ئورنىغا ئوخشايدۇ، قەلب تۈزەلسە پۈتۈن بەدەن تۈزۈلىدۇ، شۇنىڭدەك ياش بۇزۇلسا ۋە يولدىن چىقسا پۈتۈن جەمئىيەتكە ئەكس تەسىرى بولىدۇ. جەمئىيەتتە ياشلارنىڭ لىنىيەسىنى بۇرۇۋېتىدىغان، خىزمىتىگە توسقۇنلۇق قىلىدىغان، كۈچ-قۇۋۋىتىنى خورىتىدىغان، بەلكى ئۇلارنىڭ كۆز قارىشىنى ئۆزگەرتىۋېتىدىغان توسالغۇلار بار، بۇ توسالغۇلار ياشلارغا ۋە جەمئىيەتكە سەلبىي تەسىر ئېلىپ كېلىدۇ. بىز مەقسەت قىلىۋاتقان توسالغۇلار ياشلاردىكى ئېزىپ كېتىش ئامىللىرىدۇر. بۇ توسالغۇلار ئىچكى ۋە سىرتقى توسالغۇ دەپ ئىككىگە بۆلۈنگەن، ھەم ئۇنىڭ سەۋەب ۋە مەنبەلىرى ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، ئاللاھ ساقلاپ قالسا ئادەم ئۇ سەۋەبلەرنىڭ بىرىدىن قۇتۇلسا، يەنە بىرىنىڭ تۈزىتىش چۈشۈپ قالىدۇ. بۇ سەۋەبلەرنىڭ ئەڭ ئاساسلىقلىرى تۆۋەندىكىچە:

1. بىكارچىلىق

ئىمام بۇخارىي ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن «كۆپىنچە كىشىلەر قەدىرگە يەتمەيۋاتقان ئىككى نېمەت بار، ئۇ بولسىمۇ تەن ساقلىق ۋە بوش ۋاقتتۇر.»^[1] پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بوش ۋاقت دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك مەنپەئەتلىك ئىشلاردا ئىشلىتىلسە نېمەت بولىدىغانلىقىنى، ئەمما ياشلار بوش ۋاقتنى پۇرسەت بىلىمگەندە نېمەتتىن ئازابقا ۋە ئىنئامدىن مۇسبەتكە

[1] صحیح البخاری (8/88) - 6412 نۇمۇرلۇق ھەدىس.

ئايلىنىپ ياشلارنى شەيتانلارنىڭ قولىدىكى ئويۇنچۇققا ئايلاندۇرۇپ قۇيىدىغان قورقۇنچلۇق بىر كۆلەڭگە بولىدىغانلىقىنى بايان قىلدى.

شەك شۈبھىسىزكى، ياشلىق، بوش ۋاقىت ۋە بايلىق ئۈنۈملۈك ئىشلىتىلمىسە، ئىنساننى قاتتىق بۇزىدۇ. غەرب پىسخولوگ ئالىملىرى ياشلارنىڭ بىكار تەلەپلىكى، يۈز بېرىۋاتقان جىنايەتلەرنىڭ ئەڭ چوڭ سەۋەبلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىنى بايقىغان ۋە ياشلار بوش ۋاقىتلىرىدا ئۆزى يالغۇز قالسا بۇزۇق تۇيغۇ ۋە پىكىرلەر، شەھۋانى ئوي-خىياللار كېلىۋالدىغانلىقىنى شۇنىڭ بىلەن خىيال ۋە ھاۋايى ھەۋەسنىڭ دولقۇنى ئالدىدىكى ياش، خىياللىرىنى ئەمەلىيلەشتۈرۈش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىپ نۇرغۇن چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلىپ سالىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

بۇ غەرب ياشلىرىلا ئۇچراۋاتقان مەسىلە بولماستىن، بەلكى پۈتۈن دۇنيا ياشلىرى ئورتاق بولغان بىر مەسىلىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن رەسۇلۇللاھ ئالدىراشلىقتىن بۇرۇن بوش ۋاقىتنى، قېرىلىقتىن بۇرۇن ياشلىقنى، كېسەل بولۇشتىن بۇرۇن ساقلىقنى، ئۆلۈمدىن بۇرۇن ھاياتنى پۇرسەت بىلىشنى تەۋسىيە قىلاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «يا دۇنيالىقى يا ئاخىرەتلىكى ئۈچۈن بىر ئىش قىلمايدىغان بىكار ئادەمنى كۆرسەم ئاچچىقىم كېلىدۇ» دەيتتى.

2. ئائىلىدىكى چۇۋالچاقلىق

ئائىلە بولسا، ياشلارنىڭ قورغاندۇر. ياشلارنىڭ دۇرۇست ۋە مۇكەممەل بولۇشىدا ئائىلىنىڭ تەسىرى ئىنتايىن چوڭ. ئاتا-ئانا ياشنىڭ روھىدا ئاكتىپ ئۆلگە ھېسابلىنىدۇ. ئاتا-ئانا قانداق ئادەتلەندۈرسە بالا شۇنداق ئادەتلىنىدۇ؛ قانداق ئۆگەتسە شۇنداق ئۆگىنىدۇ. ئاتا-ئانىسى ياخشى بولسا بالا ياخشى؛ ناچار بولسا ناچار بولىدۇ. شائىرنىڭ سۆزىدە كەلگەندەك: «ياشلىرنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى ئاتىسىنىڭ ئادەتلەندۈرگىنى بويىچە بولىدۇ».

ئائىلىدىكى چۇۋالچاقلىق ياشلارنىڭ يولدىن چىقىشىغا تۈرتكە بولىدىغان ئەڭ چوڭ ئامىل ھېسابلىنىدۇ. بىر يىگىت ياكى قىز دائىم ئاتا-ئانىسى سوقۇشقان ھالىتىدە، دادىسىنى بىر تەرەپتە ئانىسىنى بىر تەرەپتە كۆرۈشى ياكى دادىسىنىڭ ئۆيگە ۋە بالىلىرىنىڭ تەربىيەسىگە كۆڭۈل بۆلمەيدىغانلىقىنى كۆرۈشى، شۇ بالىدا روھىي چۈشكۈنلۈك پەيدا قىلىدۇ. بۇنداق چۈشكۈنلۈكتە ئۆسكەن ياش كىچىك جەمئىيىتى بولغان ئائىلىسىنى ئۇنتۇش ئۈچۈن ھاراق ئىچىش زەھەرلىك چېكىملىكلەرگە خۇمار بولۇشتەك يامان ئىشلارغا يۈزلىنىدۇ. ئائىلىسىدە تاپالمىغان مېھرى-مۇھەببەتنى سىرتتىن تاپماقچى بولۇپ دوست ئىزدەيدۇ. ياشنىڭ ياخشى ياكى ناچار بولۇشىدا مۇشۇ دوستلارنىڭ ئالاھىدە تەسىرى بار.

شەكسىزكى دوستلۇق ئىجتىمائىي ھاجەتلەر قاتارىدىن بولۇپ، ھەر بىر ئىنسان ئۇنىڭغا موھتاجدۇر. چۈنكى دوستلۇق ئىنسان ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئىشلارنى بىلىپ چۈشەنگەن كۈندىن باشلاپلا روھىغا سىڭىپ يىلتىز تارتىپ كەتكەن بىر ئېھتىياجىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن رەسۇلۇللاھ دوست-يارەنلەرنى تاللاش ھەققىدە يول يورۇق كۆرسىتىپ مۇنداق دېگەندى

«ياخشى ۋە ناچار دوستنىڭ ھىسالى ئىپار ساتىدىغان كىشى بىلەن كۆرەك باسىدىغان كىشىنىڭ ھىسالىغا ئوخشايدۇ. ئىپار ساتىدىغان كىشى يا ئىپاردىن ساڭا سوغا قىلىدۇ ياكى سەن سېتىۋالسىن ياكى ئۇنىڭدىن خۇشپۇراق ھېس قىلسەن؛ ئەمما كۆرەك باسىدىغان كىشىگە كەلسەك، ئۇ يا كىيىمىڭنى كۆيدۈرىدۇ ياكى ئۇنىڭدىن سېسىق پۇراق ھېس قىلسەن»^[1]

دېمەك، ياخشى كىشىگە ھەمراھ بولساڭ ئۇ سىنىڭ قەلبىڭنى ياشارتىدۇ، پىكىرىڭنى نۇرلاندۇرىدۇ، ئەيىپلىرىڭنى كۆرسىتىپ قويدۇ، ئىبادەت قىلىشىڭغا ياردەم قىلىدۇ ۋە سىنى ياخشى كىشىلەر بىلەن تونۇشتۇرىدۇ. ياخشى ھەمراھ ساڭا ئاللاھنى ئەسلىتىدۇ، سەن بار ياكى يوق يېرىڭدە سېنى قوغدايدۇ، ئابرويىڭنى ساقلايدۇ. ياخشىلار توپلاشقان سورۇنلارغا رەھمەت ياغىدۇ، پەرىشتىلەر قورشىدۇ، خاتىرجەملىك چۈشىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ياخشى ھەمراھلارنى چىڭ تۇتقىن، كۆزۈڭنى ئۇلاردىن ئايرىمىغىن، چۈنكى ئۇلار ئىشەنچلىكتۇر.

يامان دوستتىن قاتتىق ھەزەر ئەيلىگەن، چۈنكى ئۇ دىنىڭنى بۇزىدۇ، ئەيىپلىرىڭنى يوشۇرۇپ سەت ئىشىڭنى چىرايلىق، چىرايلىق ئىشىڭنى سەت كۆرسىتىدۇ، سېنى يامان ئىشلارغا ئېلىپ بارىدۇ، پەزىلەتتىن يىراقلاشتۇرىدۇ، گۇناھ ۋە ھالاكەتلىك ئىشلارغا جۈرئەت قىلغۇزىدۇ. «ھەمراھ سۆزىدۇ» دەيدىغان گەپ بار. ئۇ سېنى رەسۋالىققا ۋە نومۇسسىزلىققا باشلايدۇ. بۇ يەردە سېنىڭ ھاراق، تاماكاغا ياكى زەھەرلىك ئىچمىلىكلەرگە خۇمار بولۇشىڭغا خەتەرلىك ئەمەس، بەلكى ئازغۇن ئېتىقاد، بۇزۇق پىكىرلەرگە چۈشۈپ قېلىشىڭ ئۇنىڭدىن بەك خەتەرلىكتۇر. چۈنكى ئەقىدىسى بۇزۇق ئادەم ئىسلام شوئارلىرىنى ۋە گۈزەل ئەدەپ ئەخلاقىنى كۆزىگە ئىلمەيدۇ، گۇناھ-مەئسەپتەن ئۆزىنى تارتمايدۇ، ئۇنىڭغا ئىشىنىپ ئامانەت قويغىلى بولمايدۇ، ھەقىقىي باتىل قىلىپ كۆرسىتىدۇ. يامان دوست پەقەتلا پالەچ بىر ئەزا بولماستىن ئوتتىكى چوغقا ئوخشاش بۇزغۇنچىلىقى داۋام قىلىدىغان زەھەرلەنگەن بىر ئەزادۇر.

بىر ئەسەردە «يامان ھەمراھتىن ساقلاڭ، چۈنكى سەن ئۇنىڭ بىلەن تونۇلسەن» دەپ كەلگەن.

بىر شېئىردا كەلگەندەك «ئىنساننىڭ ئۆزى توغرىلىق سورىماي يېقىنلىرىدىن سورا، ھەر كىشى يېقىنلىرىغا ئەگىشىدۇ. بىر قەۋمنىڭ ئىچىدە بولساڭ ياخشىلىرىغا ھەمراھ بول، ناچارغا ھەمراھ بولما، ناچارغا ھەمراھ بولساڭ ئۇنىڭ بىلەن كېتىپ قالسىن»^[2].

3. سەلبىي ئۇچۇرلار

چوڭ بولسۇن، كىچىك بولسۇن، پۈتۈن كىشىلەرنىڭ ئەقىللىرىدە تەشۋىقاتنىڭ سەلبىي تەسىرى بار. تەشۋىقات كۆز بىلەن كۆرۈلىدىغان، قۇلاق بىلەن ئاڭلىنىدىغان ئىككى تۈرلۈك بولۇپ، ئىككىلى تۈرى ياشلارنىڭ تۇيغۇلىرىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ ۋە ئەقىللىرىنى بۇلغايدۇ. ئۇ خىتاب بىلەن ھېس-تۇيغۇلار ئۇرغۇپ روھنىڭ ئىچكى قىسىملىرى قوزغىلىپ، ياشنىڭ

[1] صحيح البخارى (7/96) - 5534 نۇمۇرلۇق ھەدىس.

[2] جاھلىيەت شائىرى ئەدى ئىبنى زەيد ئەلئىيادى

شەخسىيەتكە تەسىر كۆرسىتىدىغان سەلبىي ئۆرنەكلەرنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. ھەتتا كۆپىنچە ياشلار مەدەنىيەتنى ۋە شەخسىيەتنى، ئۆزى ياخشى كۆرگەن، كۆڭلى تارتقان ئۇسلۇبتا شەكىللەندۈرۈشكە باشلىدى. تەشۋىقات ئىككى بىسلىق قورال بولۇپ، ياشلار ئۈچۈن مەنپەئەتلىك دېيەلشەلمەزمۇ، ئېزىپ كېتىش ئامىللىرىدىن بىرى دېيەلشەلمەزمۇ مۇمكىن. رېئاللىققا قارايدىغان بولساق تەشۋىقات ۋاسىتىلىرى تارقىتىۋاتقان كارتون فىلىمدىن باشلاپ چەتئەلنىڭ ژاندارما ياكى قورقۇنچلۇق فىلىملىرىگىچە ھەممىسىدىكى تەپسىلىي چىقۇۋاتقان تاغسا، زىنا، زەھەرلىك ئىچمىلىكلەر، ئوغرىلىق جىنايەتلىرى ياشلىرىمىزنىڭ ئىستىلى ۋە پىكرى جەھەتتە ئېزىپ كېتىش سەۋەبلىرىدىندۇر.

4. مۇھىت

مۇھىتنىڭ ئىنسانغا ئالاھىدە تەسىرى بولغانلىقى ئۈچۈن «ئىنسان مۇھىتنىڭ ئوغلىدۇر» دېيىلگەن.

ئەگەر ياشلار ئەخلاق ۋە پەزىلەت بىلەن پەخىرلىنىدىغان مۇھىتتا تەربىيەلەنسە، ئەخلاق - پەزىلەت بىلەن پەخىرلىنىدىغان بولىدۇ. ئەگەر ئەخلاقى ۋە پىكرى جەھەتتىن زەھەرلەنگەن بىر مۇھىتتا تەربىيەلەنسە ئۇمۇ شۇنداق بولىدۇ.

ئىنسان تەسىرلىنىدۇ ھەم تەسىر كۆرسىتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن «ھەر بىر بالا ساغلام تەبىئەت بىلەن تۇغۇلىدۇ، ئاتا ئانىسى ئۇ بالىنى يەھۇدىي قىلىدۇ ياكى خىرىستىيان ياكى مەجۇسەي قىلىدۇ»^[1] ئىنسان روھى ياخشىلىق ۋە يامانلىقنى قوبۇل قىلىدۇ، روھنىڭ تۈزۈلۈش ۋە بۇزۇلۇش خۇسۇسىيىتى بار، مۇھىت شۇنىڭ بىرىنى ئاسانلاشتۇرىدۇ ياكى قىيىنلاشتۇرىدۇ. ئەخلاق زىرائەتكە ئوخشايدۇ، زىرائەت باغۋەن قانچىكى پەرۋىش قىلغانسىرى ياخشى مېۋە بەرگىنىدەك، ئەخلاقمۇ كۆڭۈل بۆلگەنسىرى گۈزەللىشىدۇ.

ياشلارنىڭ ئىستىلى ۋە روھىنى چۈشكۈنلۈك قاپلىغان مۇھىتتا ياشاپ قېلىشى ئەڭ خەتەرلىك ئىشتۇر. مەيلى ئۇ مۇھىت ئۆي بولسۇن ياكى كوچا مۇھىتى بولسۇن، ھەممىسى تەسىر قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تەربىيەچى ئالىملار: ئىنسانغا ئۆسمۈر ۋاقتىدىن باشلاپ ئاۋۋال ئۆيدە، كېيىن مەكتەپتە ۋە كوچىدا ياخشى مۇھىت ھازىر بولۇشى كېرەك دېگەن. چۈنكى ئىنسان ئارىلاشقان نەرسىلەر بىلەن چوقۇم تەسىرلىنىدۇ. ئۆي، مەكتەپ ۋە كوچا دېگەن ئىنسان ھاياتىنىڭ كۆپ قىسمىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مۇشۇ ئورۇنلار ياخشى بولسا ئىنسان ياخشى بولىدۇ. مانا بۇلار ياشلارنىڭ ئېزىپ كېتىشىگە سەۋەپ بولۇۋاتقان بىر قىسىم ئامىللاردۇر.

ئاگاھلاندىرۇش ۋە ھەل قىلىشقا يۈزلىنىش ئۈچۈن بۇ تېمىنى ئەسكەرتتۇق، ياشلىرىمىز ۋە تەربىيەچى ئۇستازلىرىمىز دىققەت قىلغاي. ئاللاھتىن بىزگە ۋە قېرىنداشلىرىمىزغا ساقلىق ۋە ئامانلىق تىلەيمىز. دۇئايىمىزنىڭ ئاخىرى ئالەملەرنىڭ رەببى ئاللاھقا ھەمدە ئېيتىشتۇر.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابدۇلئەھد ھافىز

ھۆكۈمى ئىلاھىي

ئاپتورى: ئەللامە شەمسىدىن داموللام | تەييارلىغۇچى: ئەركىن تالىپ

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^[1]

ئاللاھ تائالا بۇ يەردە ئادەملەر ياخشى كۆرىدىغان نەرسىلەردىن مۇھىمراق سەككىز نەرسىنى^[2] زىكر قىلىپ، خۇدا يولىدا غازات قىلىشنى ۋە ئىماننى ئۇلاردىن ئارتۇق ۋە ئەۋزەل دەپ بايان قىلدى.

يەنى: «ئېيتقىن! ئەي مۇھەممەد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئەگەر سىلەرنىڭ ئاتاڭلار، ئوغۇللىرىڭلار، بىر تۇغقان بۇرادەرلىرىڭلار، خاتۇنلىرىڭلار، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىڭلار، كەسىپ قىلىپ تاپقان ماللىرىڭلار، كاسات بولۇپ كېتىشىدىن قورقىدىغان تىجارەتلىرىڭلار، ياخشى كۆرىدىغان جاي ۋە ھويلا - ئىمارەتلىرىڭلار سىلەرگە خۇدادىن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە ئۇنىڭ يولىدا كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلىشتىن ياخشىراق ۋە سۆيۈملۈكرەك بولسا، سىلەر كۈتۈڭلار، تاكى خۇداۋەندە تائالا ئۆز ئەمرىنى كەلتۈرگەي ۋە سىلەرگە ئازاب ئەۋەتكەي.»

[1] سۇرە تەۋبە، 24 - ئايەت. - ت.

[2] بۇ يەردە دېيىلۋاتقان سەككىز نەرسە مەزكۇر ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان بولۇپ ئۇلار: ئانا - ئانىلار؛ پەرزەنتلەر؛ قېرىنداشلار؛ ئاياللار؛ ئۇرۇق - تۇغقانلار؛ مال - دۇنيا؛ تىجارەت؛ ئۆي - ئىمارەتلەر. - ت.

ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ تائىتىدىن چىققان فاسقىلارنى مەنپەئەتلىك ياخشى ئىشلارغا ھىدايەت قىلمايدۇ».^[1]

مانا بۇ بولسا ئاشۇنداق خۇدانىڭ تائىتىدىن چىققان ۋە ئۆزىنىڭ مال-مۈلۈكلىرىنى، بەلكى قىز-ئوغۇل پەرزەنت، ئائىلە، ئاتا-بالا، خاتۇن، تۇغقان ۋە قەۋم-قېرىنداشلىرىنى خۇدا يولىدا غازات ۋە جىھاد قىلىشتىن ياخشىراق بىلىپ، خۇدا يولىدا سەرپ ئەتمەكتىن ئاياپ، بېخىللىق قىلغانلارغا قاتتىق قورقۇنچلۇق بىر ئاگاھلاندىرۇش دۇركى، بۇلار مەزكۇر نەرسىلەرنى ياخشى كۆرۈپ، خۇدانىڭ ئەمرىگە مۇخالپەتچىلىك قىلىپ غازاتتىن قېچىش، جان ۋە مېلىنى ئاياش بىلەن تامامەن زايە بولىدۇ. ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئىسلاھ بولۇشى، ئۇتۇق قازىنىشى، نىجاتلىقى ۋە سائادەتلىرىگە يول تاپمايدۇ.

قۇرئان كەرىمدە «ئىتتىھاد» يەنى بىرلىككە خالاينىقى تەرغىب قىلىدىغان ئايەتلەر كۆپ تەكرارلانغاندۇر. ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئۆمەت ۋە ھەربىر قەۋم مادامكى ئىتتىپاق بولۇپ بىرلەشمەسە، ئۇلارغا سائادەت ۋە ياخشى كۈن كۆرمەك نېسىپ بولمايدۇ.

بىرلىك دېگەن كۆڭۈللەرنىڭ بىر-بىرى بىلەن چىقىشى ۋە ئۆلپەتچىلىك ھاسىل قىلىشى بىلەنلا بولىدۇ. كۆڭۈل تېپىشماي ئېغىز بىلەن قىلغان سۆزنىڭ ئانچە ئېتىبارى بولمايدۇ.

ھەر قاچان كۆڭۈللەر تەلپۈنىدىغان تەرەپلەر باشقا، مەقسەتلەر ئۆزگە بولسا، ئەلۋەتتە ئۆمەتكە پاراكەندىلىك يۈزلىنىدۇ ۋە ھېچكىمگە خاتىرجەملىك ۋە تىنچلىق نېسىپ بولمايدۇ. ئەنە كۆز ئالدىمىزدىكى ۋەقەلەر ئۇنىڭغا دەلىلدۇر. شۇڭلاشقا ئىمان ۋە خۇدا يولىدا كاپىرلار بىلەن غازات قىلىشنىڭ بۇ قەدىرلىك ۋە ئارزۇلۇق بولغان سەككىز نەرسىدىن ئەۋزەل ۋە سۆيۈملۈكرەك بولۇشى - بارلىق ئۆمەتنىڭ بىرلىكىگە ئاساس ۋە سەۋەب بولۇر ئىدى. ئۇنىڭ ئەكسىچە سەككىز نەرسىنى جىھادتىن ياخشى كۆرۈش ئۆمەتنىڭ بىر-بىرىدىن ئۆزۈلۈپ، تارىلىپ كېتىشىگە سەۋەب بولۇر ئىدى. بۇ بىرلىك ۋە «ئىتتىھاد» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىمۇ زىيادىسى بىلەن مەۋجۇت ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا دەيدۇكى: **﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾**

[1] بۇ ئايەتنىڭ تەرجىمىسى ئەللامە مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىم تەرجىمە قىلغان قۇرئان كەرىمنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە مۇنداق ئېلىنغان: «ئېيتقىنىكى، ئەگەر سىلەرنىڭ ئاتاڭلار، ئوغۇللىرىڭلار، قېرىندىشىڭلار، خوتۇنلىرىڭلار، ئۇرۇق - تۇغقانلىرىڭلار، تاپقان پۇل - ماللىرىڭلار، ئاقماي قېلىشىدىن قورققان تىجارىتىڭلار، ياخشى كۆرىدىغان ئۆيلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن ئاللاھتىن، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە ئاللاھنىڭ يولىدا جىھاد قىلىشتىنمۇ سۆيۈملۈك بولسا، ئۇ ھالدا سىلەر تاكى ئاللاھنىڭ ئەمرى كەلگۈچە كۈتۈڭلار، ئاللاھ پاسىق قەۋىمىنى ھىدايەت قىلمايدۇ». - ئەللامە مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىم: «قۇرئان كەرىم ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى»، سۈرە تەۋبە، - 24ئايەتكە قاراڭ. - ت.

وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْبَجْتُمْ كِثْرَتَكُمْ فَلَمَّ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ مِمَّا رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ^[1].

«قەسەمكى، نۇسرەت ۋە ياردەم قىلدى خۇدا سىلەرگە، ئەي مۇئمىنلەر! كۆپ جەڭ ئورۇنلىرىدا»^[2] مەسىلەن: بەدر دە، قۇرەيزە-نەزىر جېڭىدە، ھۇدەيبىيەدە، خەيبەردە ۋە مەككە فەتھ بولغان كۈنىدە.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غازاتلىرى ئون توققۇز قېتىمغا يەتكەن، ئۇنىڭدىن سەككىزىگە ئۆزى چىقىپ بىۋاسىتە جەڭ قىلغان. ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غازاتلىرى ۋە ئەۋەتكەن قوشۇنلىرى- ئۈچتىن كەم دۈشمەن تەرەپكە ئەۋەتكەن ئەسكىرىي ئەترەتلىرى، ئۈچتىن ئارتۇق ئۈچيۈز- تۆت يۈزگىچە ئەۋەتكەن ئەسكىرىي ھەممىسى سەكسەندۇر^[3]. بۇ يەردە^[4] ئۇلاردىن بىرنى زىكر قىلىپتۇركى، ئۇ ھۈنەين دېگەن جايدىكى ئۇرۇش ئورۇنىدۇر. ھۈنەين دېگەن مەككە مۇكەررەمە بىلەن تائىق شەرىفىنىڭ ئارىسىدىكى بىر جىلغىدۇركى، مەككە مۇكەررەمەدىن سەكسەن يول كېلىدۇ.

ئاللاھ تائالا بۇ ئايەت بىلەن بىزىلەرگە بىلدۈرىدۇركى، ھەر ئورۇندا مۇئمىنلەرنىڭ نۇسرەت ۋە ياردىمىگە خۇدا ئۆزى ئىگە بولىدۇ. ھەر كىشىگە خۇدا ئۆزى نۇسرەت بەرسە ھېچ دۈشمەن ئۇنىڭغا غالىب بولالمايدۇ.

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: فارۇق مۇھتەرەم

[1] سۇرە تەۋبە - 25 ئايەت. - ت.

[2] بۇ ئايەتنىڭ تەرجىمىسى ئەللامە مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىم تەرجىمە قىلغان قۇرئان كەرىمنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىدە مۇنداق ئېلىنغان: «ئاللاھ سىلەرگە نۇرغۇن جەڭ مەيدانلىرىدا ۋە ھۈنەين كۈنىدە ھەققەتەن ياردەم بەردى». - ئەللامە مۇھەممەد سالىھ داموللا ھاجىم: «قۇرئان كەرىم ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى»، سۇرە تەۋبە، - 25 ئايەتكە قاراڭ. - ت.

[3] پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى قاتناشقان جەڭلىرى، ئەۋەتكەن قوشۇنلىرىنىڭ سانى ھەققىدە ئاپتور ئېيتقاندا ۋە ئۇنىڭدىمۇ پەرقلىق ھەرخىل كۆز قاراشلار مەۋجۇت. - ت.

[4] يۇقىرىقى ئايەتتە دېمەكچى. - ت.

ماقالە ئاپتۇرى ئەللامە شەمسىدىن تۇردى داموللام - 1874 يىلى ئاتۇشنىڭ تۆكۈل كەنتىدە تۇغۇلغان، ئۇ قەشقەر ۋە بۇخارا لاردىكى يۇقىرى بىلىم يۇرتلىرىدا ئىلىم تەھسىل قىلىپ كاتتا ئالىم بولۇپ يېتىشكەن، ئۇ - 1905 يىلىدىن تارتىپ قەشقەر خانلىق مەدرىسەسىدە مۇدەرىسلىك قىلىپ كۆپ تالىپلارنى يېتىشتۈرگەن. - 1929 يىلى ھەج سەپىرىدە ھىندىستان، ئەرەبىستاندىكى ئاتاقلىق ئۆلىمالار بىلەن ئىلمىي سۆھبەتلەردە بولۇپ ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشكەن. ئەللامە شەمسىدىن داموللام «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» ئەۋقانى مىنىستىرلىكىنىڭ نازىرى بولغان. ئۇ ئۇيغۇر، ئەرەب، پارس تىللىرىدا كۆپ شېئىرلارنى ۋە ئىلمىي ئەسەرلەرنى يازغان. «مۇھەمماتۇز زەۋجەين» ناملىق ئەسەر مۇشۇ زاتنىڭ ئەسىرىدۇر، ئەللامە شەمسىدىن داموللام - 1934 يىلى ۋاپات بولغان. - ئەللامە ئابدۇلھەكىم مەخسۇمھاجى: «تەجەللىي مۇجەللىي»، - 11 - بەت: مەرىئەھمەت سېيىت، يالقۇن روزى: «مەھەتتىلى ئەپەندى»، - 184 - 183 يەتلەرگە قاراڭ، - ت.

مەنبە: «شەرقىي تۈركىستان ھاياتى» ناملىق گېزىتىنىڭ 1933 - يىلى 2 - ئۆكتەبىر دۈشەنبە كۈنىدىكى 7 - سانى.

شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى

ئەللامە شەھىد سابىت داموللا ھاجىم | تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇللاھ روزمۇھەممەد

تەرجىمە قىلغۇچىدىن ئىلاۋە:

بۈيۈك ئىسلاھاتچى، كاتتا ئالىم مۇھەممەد رەشىد رىزا تەرىپىدىن 1898-يىلى تەسىس قىلىنغاندىن باشلاپ تاكى 1940-يىلغىچە قاھىرەدە ئەرەب تىلىدا چىقىرىلغان ئۈنۈمۈزگە ئايلىق ژۇرنال-«مەنار» ژۇرنىلى ئىسلام دۇنياسىدا ئالاھىدە شوھرەتكە ئىگە بولۇپ، بۇ ژۇرنالنىڭ 1933-يىلى دېكابىردىكى سانىغا دۆلەت ئاتىسى، ئەللامە شەھىد سابىت داموللا ھاجىمنىڭ ئەرەبچە يازغان «شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى» ناملىق ماقالىسى بېرىلگەن.

بۇ ماقالىدا 1931-يىلى قوزغالغان شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى باشلىنىش ھارپىسىدىكى خىتايلارنىڭ خەلقىمىزگە قىلغان زۇلۇملىرى، ئىنقىلابنىڭ باشلىنىش-راۋاجلىنىش جەريانىلىرى ۋە تۇڭگانلارنىڭ خەلقىمىزگە قىلغان خىيانەتلىرىدىن ئىبارەت بىر قاتار تارىخى ۋەقەلىكلەر قىسقىچە بايان قىلىنغان.

بۇ ماقالىدىكى بىر قىسىم يېڭى ئۇچۇرلار مەلۇم تەتقىقات قىممىتىگە ئىگە، ماقالە ئىلاۋە قىسىمدا بېرىلگەن: ئەللامە شەھىد سابىت داموللا ھاجىمنىڭ مۇھەممەد رەشىد رىزاغا بىر قانچە قېتىم مەكتۇپ يوللاپ، ئۇنىڭدىن شەرقىي تۈركىستاندا يېڭى قۇرۇلغان ھۆكۈمەتكە «ئىسلامىي ئاساسىي قانۇن» تۈزۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلىشى توغرىسىدىكى قىسقا ئۇچۇر دىققەت تارتىدۇ. مۇھەممەد رەشىد رىزانىڭ دوستى ئەللامە شەھىد سابىت داموللا ھاجىمنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ تىلغا ئالغان تەۋسىيىلىرى بولسا كىشىنى ئىپتىخارلاندىرىدۇ.

بۇ ماقالە ئەينى دەۋردىكى بىر قىسىم ۋەقەلەرنىڭ بىۋاسىتە رولچىسىنىڭ قەلىمىگە مەنسۇپ بىرىنچى قول ماتېرىيال ۋە مۇھىم تارىخىي ۋە سىقىلىق قىممەتكە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن بىز بۇ ماقالىنى ئەسلىي ئەرەبچە نۇسخىسىدىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلدۇق .

ماقالىنىڭ تەرجىمە نۇسخىسىغا مۇناسىۋەتلىك ئوقۇرمەنلەرنىڭ ۋاقىپلىنىشى زۆرۈر بولغان تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە نۇقتىلار مەۋجۇت :

1. ماقالىنىڭ بېشىدىكى تىك تىرناق [] ئىچىگە ئېلىنغان ئىلاۋە بۈيۈك ئالىم مۇھەممەد رەشىد رىزا تەرىپىدىن ماقالىگە يېزىلغان ئىلاۋىدۇر .

2. ماقالىنىڭ ئاساس قىسمىدىكى «غازىي مۇھەممەد نىياز، رەئىس، مەزكۇر رەئىس، مەزكۇر غازىي» دەپ ئېلىنغان كىشى خوجانىياز ھاجىمنى كۆرسىتىدۇ. ئەسلىي ئەرەبچە نۇسخىسىدا شۇنداق ئېلىنغان .

3. ماقالىنىڭ ئاساس قىسمىدىكى يالاڭ تىرناق () ئىچىگە ئېلىنغان مىلادىيە يىل، ئاي، كۈنلىرى، ۋە تولۇقلىما سۆزلەر كەمىنە تەرىپىدىن بېرىلگەن. چۈنكى ئەسلىي ئەرەبچە ماقالىدە يىل - تارىخ ھىجرىيە كالېندارى بويىچە ئېلىنغان ۋە بەزى جايلاردىكى جۈملىلەر ناھايىتى ئىخچاملانغان سەۋەبلىك يالاڭ تىرناق ئىچىگە تولۇقلىما سۆزلەرنى قىستۇرۇشقا توغرا كەلدى .

4. ماقالىنىڭ ئىزاھات قىسمىدىكى ئىزاھلارنىڭ ھەممىسى «مەنار» ژۇرنىلى تەرىپىدىن بېرىلگەن بولۇپ، بۇ ئىزاھلار ئەينەن تەرجىمە قىلىنىپ، ئەسلىدىكىدەك ماقالىنىڭ ئىزاھات قىسمىدا بېرىلدى، كەمىنە - تەرجىمان تەرىپىدىن ئىزاھات قىسمىغا ھېچقانداق ئىزاھلار بېرىلمىدى .

5. ماقالىدە بەزى مۇھىم شەخسلەرنىڭ ئىسىملىرى بېرىلمەي كىنايە قىلىپ ئۆتۈلگەن ۋە ئالاقىدارلىق ۋەقەلەر قىسقىچە ئىشارە قىلىپلا قويۇلغان، تەپسىلاتلار بېرىلمىگەن، بۇ ھەقتىكى تەپسىلاتلار ئۈچۈن ئوقۇرمەنلەرنىڭ مۇناسىۋەتلىك تارىخىي ماتېرىياللارغا مۇراجىئەت قىلىشىنى ھاۋالە قىلىمىز .

شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلابى

[«مەنار» ژۇرنىلىغا ئەۋەتىلگەن بۇ يازما مۇجاھىدلارنىڭ ئىنقىلاب ئەركانلىرىدىن بىرى بولغان دوستىمىز، ئۇستاز، تەقۋادار ئالىم، شەيخ سابىت ئابدۇلباقىنىڭ - ئاللاھ ئۇنىڭغا كۈچ - قۇۋۋەت ئانا قىلسۇن - قەلىمىگە مەنسۇبتۇر .

ئۇ بۇ يازما بىلەن بىرگە ئىلگىرىكى مەكتۇپىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، بىزگە ئايرىم يەنە بىر مەكتۇپ يوللىغان بولۇپ، ئۇنىڭدا بىزدىن ئۇلارنىڭ يېڭى ھۆكۈمىتى ئۈچۈن «ئىسلامىي ئاساسىي قانۇن» تۈزۈپ بېرىشىنى تەلەپ قىلغان. ئىنشائاللاھ پات يېقىندا تۈزۈپ بەرمەكچىمىز.]

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ نامى بىلەن باشلايمەن

ئاللاھ تائالاغا ھەمدۇ ئېيتىمىز، ئاللاھنىڭ ھەبىيى مۇستەفا ئەلەيھىسسالامغا دۇرۇت ئوقۇيمىز، كاپىرلار يامان كۆرسىمۇ چوقۇمكى ئاللاھ تائالا ھەقىقى ھەق قىلىپ، باتىلنى تارمار قىلىدۇ.

ئۇلۇغ ئالىم، ئۇستاز، ئۆلىمالار رەئىسى، ئېسىل، فازىل، شەيخ مۇھەممەد رەشىد رىزا ھەزرەتلىرىگە :

بىز ۋە جىمى مۇسۇلمانلار مەنپەئەتى ئۈچۈن ئاللاھ ئۇنىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلىپ بەرسۇن، ئامىن!

ھۆرمەت ئۈنچىلىرىدىن، سالام غۇنچىلىرىدىن ھەدىيە سۇنغىنىدىن كېيىن، ئالىي ماقام ھەزرەتلىرىگە شۇنى خەۋەر قىلىمەنكى :

ئۇلۇغ ۋەتەننىمىز (شەرقىي تۈركىستان) ئەللىك سەككىز يىلدىن بېرى قارا نىيەت كاپىر زالىملارنىڭ تۈرمىسىدە خار-زەبۇنلۇق كويىزا-كەشەنلىرى سېلىنىپ ئەسىرگە چۈشكەن ئىدى.

كاپىر زالىملار شەرقىي تۈركىستان ئاھالىلىرىنى خوجايىن قۇلىنى باشقۇرغاندەك باشقۇراتتى، بەلكى ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئۇلار ھەرقانداق خاردىنمۇ خار، ھەرقانداق زەبۇندىنمۇ زەبۇن ھېسابلىناتتى.

ئۇلار شەرقىي تۈركىستان ئاھالىلىرىگە ھەر خىل پائىنچىلىقلارنى ۋە ھەر تۈرلۈك زۇلۇم-سەنئەتلەرنى ھەددىدىن زىيادە قىلاتتى، شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، كاپىرلارنىڭ زۇلمى تۈپەيلىدىن ئۇلارنىڭ قوللىرىدا ئۆزلىرى ئىگە بولالايدىغان بىر نەرسە قالمىغان ئىدى. خۇددى بارلىق شەرقىي تۈركىستان ئاھالىسى ئۇلارنىڭ قۇلىدەك ئىدى. ئۇلارنىڭ ماللىرىنى ئۆزلىرىنىڭ ماللىرىدەك خالىغانچە تەسەررۇپ قىلاتتى.

زالىملار بەزىدە ئۇلارنىڭ ماللىرىنى بۇلۋالسا، يەنە بەزىدە ھەددىدىن زىيادە ئارتۇق باج^[1] ۋە خىراج ئالاتتى. جامائەت ئەربابلىرىنى ئۇراتتى.

ئۇندىن باشقا يەنە ئۇلارنىڭ بۇيرۇغان ئىشلىرىنى ئازراق كېچىكتۈرۈپ قالغان كىچىك بالىلارنىمۇ ئۇرۇپ باشلىرىنى يىرپۈتەتتى. پېقىرلارنى ئازراق كېچىكىپ قېلىشى سەۋەبلىك شەھەر-يېزا بازارلىرىدا سازايى قىلاتتى.

ئۇزۇن كېچىككەندە قانداق بولماقچىدى؟ ئۇ چاغدا ئۇلاردىن بىرلىرى پېقىرلارنى كىشەنلەپ تۈرمىگە سولايتتى.

[1] باج: ھەمەلىك ئوقۇلىدۇ، بەھگىللىنىپ ئەلىق بىلەنمۇ ئوقۇلىدۇ، كۆپلىك شەكلى «ابواج»، ئۇ قوي-ئۇلارلاردىن ئېلىنىدىغان سېلىق ۋە باراۋەر بېرىش يولى دېگەن مەنىلەرنى كۆرسىتىدۇ. — مەنار ژۇرنىلى.

مەزكۇر مۇددەتتە بولۇپمۇ جىن جىنچۇن (جىن شۇرىن) دەۋرىدە بۇ زۇلۇملار ئاشقان ئىدى، ئۇ ئۇرۇمچى شەھىرىنىڭ ۋالىيسى ئىدى، ئۇ ناھايىتى ھەددىدىن ئاشقانكى ۋەتەنداشلارغا چىدىغۇسىز زۇلۇم قىلغان ئىدى.

سېناق جاملىرىدىن زەھەرلەرنى^[1] ئىچكەندىن كېيىن تاقىتى توشقان شەرقىي تۈركىستان ئاھالىلىرىنىڭ ئىچىدىن ھىجرىيە 1349 - يىلى (مىلادىيە 1931 - يىلى) قۇمۇللىق بانۇر، قەھرىمان، ئىنقىلاب رەئىسى غازى مۇھەممەد نىياز ھاجى چىقتى. ئۇ خالىسى نىيەت بىلەن ئاللاھ يولىدا كاپىرلارغا جىھاد ئاچتى.

ئۇ ئاللاھنىڭ بۇيۇك كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش، ئىسلام مىللىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش، ئەسىرگە ئېلىنغان مۇسۇلمانلارنى ئازاد قىلىش ۋە ئەزىز ۋەتەننى زالىملارنىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، بۇ يولدا جېنىنى، مېلىنى ۋە ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنى ئاتىدى، ئاخىرى ئىككى يېرىم يىل مۇددەتتە قۇمۇللىقلارنى كاپىرلارنىڭ قولىدىن قۇتقازدى.

ئۇ ئاللاھنىڭ نۇسرىتى بىلەن مىڭلارچە زالىم كاپىرلارنى ئۆلتۈردى. بۇ مۇددەتتە ئاللاھتىن باشقا ئۇنىڭغا ھېچ بىر ياردەم بەرگۈچى يوق ئىدى.

تۇڭگان پىرقىسىدىن^[2] ياردەم بەرگۈچىلەر تۈگۈل بىرەرسىنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى.

رەئىس غازى ئۆزىنىڭ ۋە بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ دۈشمىنى بولغان كاپىرلار بىلەن قۇمۇلدا ئېلىپ بېرىلغان جەڭدە، ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن قۇمۇلنى فەتىھ قىلىپ، بىكار بولغاندىن كېيىن، تۇرپان تەرەپتىن ھىجرىيە 1351 - يىلى رامىزاننىڭ 15 - كۈنىدە (1933 - يىلى 13 - يانۋار) «بىز تۇرپان كاپىرلىرىنى ھاللاك قىلىپ تۇرپاننى ساق - سالامەت قولىمىزغا ئالدىق» دېگەن خەۋەر كەلدى. ئۇلار ئۆزئارا تەبرىكلەشتى. بۇ كەمگىچە تۇڭگانلار بەخىرامان ئۆيلىرىدە ئۇخلاۋاتاتتى. مەزكۇر غازىنىڭ كۆپ سانلىق كاپىرلار ئۈستىدىن غەلبە قىلغانلىق خەۋىرى تارقالغاندا، شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ قولىدا پەقەت قاتارغا ئالغۇچىلىكى يوق مىللىتى، ئازراق قىلىچ، ئورغاق، جوتۇ قاتارلىقلارلا بار ئىدى، - بۇ خەۋەر توغرىمۇ، خاتامۇ؟ بىلىپ بېقىشقا مەلۇم بىر تۇڭگان كەلدى.

ئۇ ھەقىقىي ئەھۋالنى كۆرگەندىن كېيىن ئاقساقلىنىڭ قېشىغا قايتىپ بۇ خەۋەرنى يەتكۈزدى، ئاقساقلى بىر بۆلۈك ئەسكەرلىرىنى ئەۋەتتى، ئۇلار كېلىپ: «بىز كاپىرلارنى ئۆلتۈرۈپ يۇرتۇڭلارنى فەتىھ قىلىشقا ياردەم بېرىمىز» دېگەندە، - رەئىس: «بولدۇ» دەپ جاۋاب بەردى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار رەئىس غازىنىڭ ئەسكەرلىرىگە

[1] بۇ جاي ئەسلى قوليازمىدا مۇشۇنداقكەن، بىر گەپ چۈشۈپ قالغان بولسا كېرەك، «ئىنقىلاب رەئىسى» دېگەن سۆز «چىقتى» دېگەن بېلىنىڭ ئىگىسىدۇر.

[2] تۇڭگان پىرقىسى - تېگى - تەكەدىن چىن مۇسۇلمانلار جامائىتى بولۇپ، ئۇلار تۈركىستان مۇسۇلمانلىرىغا ياردەم بەرمەگەن. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئەخلاقى بۇزۇلغانلىقى ئۈچۈن ۋەتەنپەرۋەرلىكى ئىسلامىي قېرىنداشلىقتىن ئۇستۇن كۆرىدۇ ۋە شەخسىي مەنپەئەتلىرىنى ۋەتەنپەرۋەرلىكىدىنمۇ يۇقىرى ئورۇنغا قويىدۇ.

ھوشۇلدى، ئۇلارنىڭ سانى 36 ئىدى.

ئۇلار چىقىپ كەتكەندىن كېيىن مەزكۇر غازىنىڭ ئەسكەرلىرى تۇرپان ئاھالىلىرى بىلەن بىرلىشىپ قاراشەھەرگە ماڭدى، ئۇلار شۇ يىلى رامزاننىڭ 27 - كۈنى (1933-يىلى 25-يانۋار) ئۇلۇغ ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن قاراشەھەرنى فەتھ قىلىپ غەنىمەت ئالدى. ئاندىن ئۇلار شەۋۋالنىڭ بىرىنچى كۈنى (1933-يىلى 29-يانۋار) كورلا شەھىرىنى فەتھ قىلدى، بۈگۈر شەھىرىمۇ ھەم مەزكۇر غازىنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىگە كىردى.

بۈگۈر بۈگۈرلۈك كاتتا بىر كىشىنىڭ كۈچ چىقىرىشى بىلەن فەتھ قىلىنغان ئىدى، بۇ دىندار كىشى بۈگۈرنى فەتھ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، بارلىق غەنىمەتلەرنى بىر ئورۇنغا جۇغلاپ، قاراشەھەر تەرەپتىن كەلمەكچى بولغان بىر باشلىقنى كۈتۈپ تۇردى.

ئاشۇ كۈنلەردە قارا شەھەر پۇقرالىرىنىڭ ئەمىرى بىر تۇڭگان ئىدى، غازى ئۇنىڭ قارا شەھەر پۇقرالىرىغا كۆيۈنۈشنى ئۈمىد قىلىپ، ئۇنى ئەمىرلىككە تەيىنلىگەن ئىدى.

بىرقانچە كۈنلەر ئۆتكەندىن كېيىن (قارا شەھەردىن بۈگۈرگە كېلىپ، غەنىمەتلەرنى بىر تەرەپ قىلىشى) كۈتۈلۈۋاتقان ھېلىقى تۇڭگان ئەمەلدار (بۈگۈرگە) كەلدى.

ئۇ ئاللاھتىن قورقمايدىغان، مال-دۇنياغا ئىنتايىن ھېرىسمەن بولغاچقا غەنىمەتلەرنىڭ بىر يەرگە توپلاپ قويۇلغانلىقىنى كۆرۈپ، غەنىمەتلەرنىڭ ھەممىسىنى قارا شەھەردىكى ئۆيىگە ئەۋەتۈۋەتتى. ئازراقمۇ بىر نەرسىنى مەزكۇر غازىغا تاپشۇرمىدى.

ئاندىن ئۇ مەزكۇر فەتھ قىلغۇچىنىڭ (بۈگۈرنى فەتھ قىلغان كىشىنى دېمەكچى) مەزكۇر غازىغا غەنىمەتنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزۈپ قويۇشىدىن قورقۇپ، ئۇنى ناھەق ئۆلتۈرۈۋەتتى.

ئۇ ئاللاھقا، ئۇنىڭ بەيغەمبىرىگە ۋە مۇئمىنلەرگە خىيانەت قىلدى.

بولۇۋاتقان فەتھلەرنىڭ خەۋەرلىرى ئاڭلىنىپ، ھەرقايسى شەھەر-يېزىلاردىكى زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلىپ، ئۆزلىرىنى زالىملارنىڭ قولىدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ھەرىكەتكە ئۆتۈشكە باشلىدى.

لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە باش بولىدىغان ۋە ئۆزلىرى كەينىگە كىرىپ كاپىرلار بىلەن ئۇرۇش قىلىدىغان بىر باشنىڭ كېلىشىنى كۈتتى.

بۇ كۈنلەردە مەزكۇر تۇڭگان جامائىتى ھەر تەرەپلەرگە مەسىلەن: قاراشەھەر، تۇرپان، كورلا دېگەندەك شەھەرلەرگە بۆلۈنۈپ كەتكەن ئىدى.

ئۇلار مەزكۇر غازىنىڭ كۆز ئوڭىدا تۇرۇش ۋە ئۇنىڭ ئىزىنى بىلەن (يۈرۈشكە)

چىقىشتىن باش تارتىپ، بەزىسى كۇچار تەرەپكە كەتتى. شۇ ۋاقىتتا مەزكۇر غازىي ئۇلارنىڭ بۇ ھەرىكىتىگە رازى بولمىغان ئىدى، غازىي ئەمەلىيەتتە رازى بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۇلارنىڭ قانداقلا بولمىسۇن كاپىرلار بىلەن ئۇرۇشۇۋاتقانلىقى ۋە ئۇنىڭ دۈشمەنلىرىنى يوقىتىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ئۇلارغا گەپ قىلمايتتى.

غازىي ئۇلارنىڭ كىرگەنلا شەھەرلەردىكى پۇقرالارغا قىلغان زۇلۇملىرىنى ۋە ئىچىدىكى پىسقى - پاسانچىلىقلىرىنى تۈيىمىغان ئىدى.

كۇچار شەھەر ئاھالىلىرى ۋە كەلگۈندى تۇڭگانلار بولۇپ كۆپ كىشىلەر بىرلىشىپ ھىجرىيە 1351 - يىلى شەۋۋال ئېيىنىڭ 24 - كۈنى (مىلادىيە 1933 - يىلى 21 - فېۋرال) كۇچارنى فەتىھ قىلدى.

تۇڭگان ئەسكەرلىرى غەنىمەتنىڭ ھەممىسىنى ئۆزلىرىگە ئېلىۋېلىپ، غەنىمەتكە خىيانەت قىلىش، پاسىقلىق قاتارلىق قىلمىشلارنى سادىر قىلدى.

مەزكۇر غازىي تۇرپان شەھىرى فەتىھ قىلىنغاندىن كېيىن كۆپ ئەسكەرلەرنى ئۈرۈمچى شەھىرىگە يۈرۈش قىلدۇرۇپ، ئۈرۈمچىنى قاتتىق مۇھاسىرىگە ئالدى.

مۇھاسىرە ئەسناسىدا ئۈرۈمچى ۋالىيسى گۇچۇڭ تەرەپكە ئۆزىنىڭ نەچچە مىڭ قوشۇنى بىلەن قېچىپ كەتتى.

ئۇ ئۆزىنىڭ ئورنىغا بىر ئەسكىرى قوماندانىنى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، سۇلھى تەلەپ قىلدى، غازىي ئۇنىڭ تەلپىنى قوبۇل قىلماي، مۇھاسىرىنى كۈچەيتتى.

كېيىن غازىي بىر قىسىم ئەسكەرلىرىنى مورى، جىمىسار، گۇچۇڭ قاتارلىق يۇرتلارنى فەتىھ قىلىشقا ماڭغۇزدى، بۇ ئۈچ يۇرت كاپىرلارنىڭ باشقۇرۇش ئاستىدا ئىدى.

تۇڭگانلارنىڭ باشلىقمۇ ھەم ئۆزىنىڭ ئەسكەرلىرىنى ئاشۇ شەھەرلەرنى فەتىھ قىلىشقا ئەۋەتكەن ئىدى، ئىككى قىسىم بىرلىشىپ كاپىرلار بىلەن قاتتىق جىھاد قىلدى، ئاخىرى ئۇلار بىرلىكتە ئۇرۇش قايناملىرىغا چۆكۈپ بۇ يۇرتلارنى فەتىھ قىلدى.

ئاندىن غەنىمەتلەر جۇغلاندى، تۇڭگان قىسىملىرى كاپىرلاردىن غەنىمەت ئالغان ئۇرۇش قوراللىرى، مىلتىقلار ۋە باشقا خەزىنىلەرنىڭ ھەممىنى ئېلىپ، بىر كېچىدىلا باشلىقنىڭ قېشىغا كەتتى. غازىينىڭ ئەسكەرلىرىگە مىلتىق ۋە غەنىمەتلەردىن ھېچنەرسە بەرمىدى.

ئۇلار ئاللاھقا، ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۇئمىنلەرگە خىيانەت قىلدى، ئۇلار غەنىمەتنى قۇرئان، سۈننەت ھۆكۈمى بويىچە بۆلمىدى.

ئۇلار شەرىئەتتىن چەتنىگەن قىلمىشنى قىلىپ بولۇپ، غازىينىڭ ئەسكەرلىرىگە: «بىز ئۈرۈمچى غازىنىڭ چىقمايمىز، ھازىردىن باشلاپ ئۆزۈڭلار يالغۇز ئۈرۈمچى كاپىرلىرى بىلەن ئۇرۇشۇڭلار. ئۆزۈڭلارنىڭ قولۇڭلاردىكى قوراللار بىلەن ئۈرۈمچىنى

«تەھ قىلغۇلار» دېدى. ئۇلار نومۇس قىلماي بۇ سۆزنى دېدى.

قېنى دەپ بېرىڭلار ئەي مۇسۇلمان قېرىنداشلار! بۇ ئىسلامنىڭ شوئارىمۇ؟ بۇ نۇرلۇق شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمىمۇ؟ ياكى بۇ ئىنسانىيەتنىڭ يولىمۇ؟ ياكى بۇ ئىنسانپەرۋەرلىكمۇ؟ ياق، ھەرگىزمۇ ئۇنداق ئەمەس .

غازىي ئۇلارنىڭ ئاشۇ ئۈچ يۇرتتا قىلغان خىيانەتلىرىنى كۆرۈپ ۋە ئۇلارنىڭ تەھ قىلغان شەھەرلىرىدىكى قىلغان زۇلۇم، تاجاۋۇزچىلىق ۋە پاساتچىلىقلىرىنى ئاڭلاپ ئۇلار بىلەن ئىتتىپاق ئۆتۈشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى جەزملەشتۈردى.

رەئىس غازىي ئۇلارنىڭ قىلغانلىرىغا سەۋر قىلىشمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئۇلار بىلەن بىر گەپكە كېلىشى مۇمكىن ئەمەستى، چۈنكى ئۇلار ھاۋايى - ھەۋەس يولىغا ماڭغان، ئاللاھنىڭ كىتابىنى ئارقىسىغا چۆرۈپ تاشلىغان خائىن مۇناپىقلاردۇر.

ئەگەر ئۇنداق بولمىسا قانداقمۇ بىر مۇۋەھھىد مۇسۇلمان ئەسلا دۇرۇس بولمايدىغان مادارانى كاپىرلارغا قىلىپ، مۇسۇلمانلار بىلەن دۈشمەنلىشىشنى دۇرۇس سانىدۇ ۋە يەنە تۇڭگان قىسىملىرى ھەر قېتىم ئۇرۇش قاينىمىغا كىرگىنىدە دەرھاللا خىتاي تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىپ، ئۇلار بىلەن ئاپاق - چاپاق بولۇپ كېتىدۇ ۋە مۇسۇلمانلارغا قارشى ئوق ئاتىدۇ، ئىلگىرى ياركەنت شەھىرىدە قىلغىنىدەكلا ئىسلام ئەسكەرلىرىگە ئۆلۈم قەدەھلىرىدىن (زەھەر) يۇتقۇزىدۇ.

ھازىرمۇ ئۇلار قەشقەر شەھىرىدە پۇقرالارغا كۆز كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان ھەرتۈرلۈك زۇلۇم - سىتەملەرنى قىلماقتا، شۇنداقكى ئۇلار مۇسۇلمانلارنى ئۆلتۈرۈپ، ماللىرىنى بۇلاپ، ئۆيلىرىنى كۆيدۈرۈپ، دىيارلىرىنى خاراب قىلماقتا.

مەن بايان قىلغان بۇ پاساتچىلىقلار ئىلگىرى تۇڭگانلارنىڭ قولى بىلەن ئېلىپ بېرىلغان ۋە ھازىرمۇ ئېلىپ بېرىلۋاتقان زۇلۇملارنىڭ مەخسۇس بىرىدۇر.

«ئاللاھ ئىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا قادىردۇر.»^[1]

ئاللاھ بىزنىڭ سۆزىمىزگە گۇۋاھتۇر. ۋەسسalam.

ئىستىقلال مەھكىمىسىنىڭ رەئىسى: شەيخ سابىت ئىبنى ئابدۇلباقى .

ھىجرىيە 1352 - يىلى رەجەپنىڭ 15 - كۈنى / مىلادىيە 1933 - يىلى 4 - نويابىر

بۇ ماقالىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: فارۇق مۇھتەرەم

[1] يۇسۇف سۇرىسى 21 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

ماقالە مەنبەسى: مەنار ژۇرنىلىنىڭ 1352 - يىلى رامزان (1933 - يىلى 31 - دېكابىر) دىكى سانى، 33 - توپلام 8 - قىسىم، 621 - بەت.

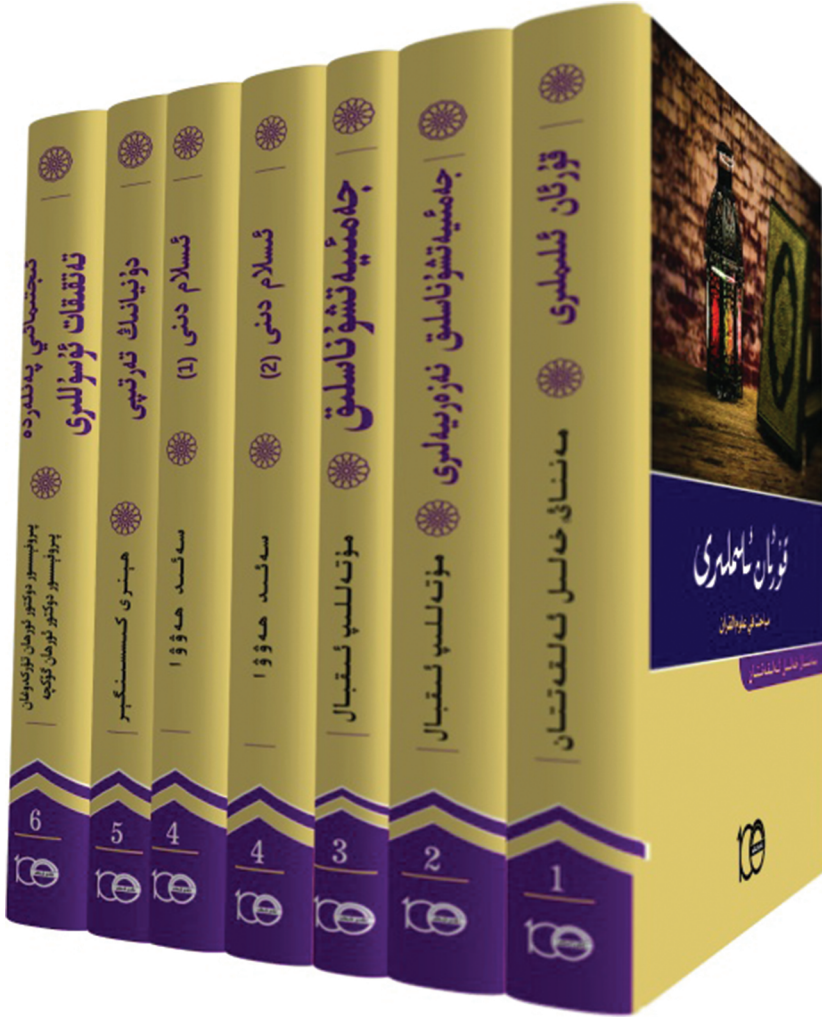
قىسى

كىتابخانا

ئىستانبۇلدىكى ھەر قايسى كىتابخانلاردا...

يېشى يىققان كىتابلار

كىتاب ئۈچۈرى

دوكتور ئابدۇرېھىم دۆلەت پىلانلىشىدا « 100 نادر كىتاب » تۈرىنىڭ تۇنجى تۈركۈمدىكى 6 كىتاب (7 پارچە) رەسمىي نەشر قىلىندى. ئىستانبۇلدىكى ھەر قايسى ئۇيغۇر كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ.